

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 52

సంచిక : 10-12

విజయవాడ

20-6-2019

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

రైతాంగాన్ని , కార్మికులను పేదేపేదే వంచిస్తున్న పాలకులు

2019 సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో, వివిధ రాష్ట్రాల శాసనసభలకు జరిగిన ఎన్నికల్లో పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ స్వర్గాన్ని సైతం భూమికి దించుతామనే విధంగా మోసపూరిత వాగ్దానాలన్నెంటినో ప్రజల ముంగిట గుమ్మరించారు. మనదేశ పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంగా చెప్పుబడే నాటకంలో పాలకులు, పాలకవర్గాలు ఈవిధంగా తమ పాత్రలను రక్తికట్టిస్తూ పోషించారు. గత 72 సం॥లుగా ఈవిధంగా ఏదో ఒక పార్టీ లేదా కూటమి పేరుతో ఈ పాలకవర్గ పార్టీలే దేశాన్ని ఏలుతూ వస్తున్నాయి.

ప్రజాసంక్షేమాన్ని ప్రత్యేకించి శ్రామిక, పీడిత ప్రజల సంక్షేమాన్ని సాధించటంలో ఈ పాలక పార్టీలన్నీ సంపూర్ణంగా వైఫల్యం చెందాయి; వాస్తవానికి ఉద్దేశ్యపూరితంగా వీరి సంక్షేమంపట్ల పూర్తి నిర్లక్ష్యం వహించారు. ఏవో కొన్ని ప్రజాకర్షక పథకాలు, ఉపశమనాలు, చిట్కాలతో లేదా ప్రజలను ఉద్ధరించేది తామేననే శుష్క నినాదాలతో ఇంతకాలంగా వారు ప్రజలను మోసగిస్తూనే వస్తున్నారు. వీరంతా తమ ఎన్నికల ప్రచారంలో పదేపదే పేదరిక నిర్మూలన గురించి ప్రత్యేకించి గ్రామీణప్రాంతం నుండి దుర్భర దారిద్ర్యాన్ని తొలగించటం గురించి మాట్లాడుతూ ఆ గొప్ప లక్ష్యాన్ని 'అదిగో సాధిస్తాం...ఇదిగో సాధిస్తామంటూ నమ్మబలుకుతూ వస్తున్నవారే. ప్రతి ఒక్కరూ రైతుల గురించి, వారి దుస్థితి గురించి కన్నీరు కారుస్తూ, రైతాంగ పరిస్థితి మెరుగుకావటానికి ఆకర్షణీయ పథకాలను ప్రకటించుతూ వస్తున్నవారే. అయితే ఎవరూ వ్యవసాయ, రైతాంగ దుస్థితికి వాస్తవిక కారణాన్ని చెప్పటానికిగానీ, ఆ కారణాలను నిర్మూలించే రైతాంగ అనుకూల విధానాలను అమలుచేస్తామనిగానీ ఎవరూ చెప్పరని స్పష్టమౌతోంది.

ఇటీవల కాలంలో 'ది ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్' పత్రిక లేబర్ బ్యూరో సమాచారాన్ని ఉపయోగించుకొని గత ఐదు సం॥లపైగా కాలంలో గ్రామీణ ప్రాంతంలో కూలీల వేతనాల గురించి ఒక అధ్యయనం నిర్వహించింది. దీని ప్రకారం వ్యవసాయదారుల, వ్యవసాయేతర గ్రామీణ కూలీల వేతనాలు గత 5 సం॥ల పైగా కాలంలో వాస్తవిక అర్థంలో కేవలం 0.5 శాతం మాత్రమే పెరిగాయని పేర్కొంది. వ్యవసాయ దుస్థితి పెరుగుతుందనటానికి ఇదొక గంభీరమైన సూచిక. ఆహార, ఆహారేతర పదార్థాల టోకు ధరల సూచీ పరుగులు పెడుతుండగా, మరోవైపున రైతాంగ ఉత్పత్తుల మార్కెటింగ్ నీకరంగా

వ్యవసాయానికి వ్యతిరేకంగా మారుతున్న పరిస్థితులు ప్రస్తుతం మరింత ప్రమాద ఘంటికలుగా వున్నాయి.

2019 సెప్టెంబర్ లో 'ఎకనామిక్ అండ్ పాలిటికల్ వీక్లీ'లో ప్రచరితమైన మరో అధ్యయనం కూడా రైతాంగ పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు లభించటం, వ్యవసాయేతర వేతనాలు పెరగటం-పేదరిక నిర్మూలనకు రెండు కీలకాంశాలుగా సూచించింది. గత 5 సం॥లుగా రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధరలు లేవు; లేదా వ్యవసాయేతర వేతనాలలో చెప్పుకోదగిన పెరుగుదల కూడా లేదు.

2019 ఫిబ్రవరిలో 'సెంటర్ ఫర్ మానిటరింగ్ ఇండియన్ ఎకనమి' విడుదల చేసిన గణాంకాల ప్రకారం, దేశ నిరుద్యోగ రేటు 2 సం॥ల కాలపు అత్యధికానికి (7.23 శాతానికి) చేరుకుంది. గత 12 నెలలపైగా కాలంలో 56 లక్షలమందిపైగా ఉద్యోగుల సంఖ్య పడి పోయింది. వీరిలో దాదాపు 82 శాతం అంటే 46 లక్షల నిరుద్యోగులు గ్రామీణ ప్రాంతానికి చెందినవారుగా వున్నారు.

వరుసగా అధికారంలోకి వచ్చిన పార్టీలన్నీ ప్రత్యేకంగా గత 5 సం॥లుగా ఎన్ డిపి పాలనలో సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాల 'సంస్కరణల'ను ఉత్సాహంగా అమలుచేస్తూ వస్తుండటంతో, గ్రామీణ వ్యవసాయరంగ దుస్థితి మరింత పెరిగింది.

2014-16 సం॥ల నడుమ రెండు సంవత్సరాల కాలంలో వ్యవసాయ ఆదాయం దాదాపు ఆరుశాతం తగ్గుదల కనిపిస్తోందని ఓసిఇడి-ఐసిఆర్ఐఇఆర్ (ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ ఎకనామిక్ కోపరేషన్ అండ్ డెవలప్ మెంట్-ఇండియన్ కౌన్సిల్ ఫర్ రీసెర్చ్ ఆన్ ఇంటర్నేషనల్ ఎకనామిక్ రిలేషన్స్) నివేదిక సూచిస్తోంది. ఉత్పత్తిలో తగ్గుదల దీనికి కారణంగా లేదు.

గ్రామీణ ప్రాంతాలలో రైతులనుండి పంటలను చట్టబద్ధమైన కనీస మద్దతు ధరకు కూడా కొనుగోలు చేయకుండా, మార్కెట్ శక్తుల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలివేయటంతో, తాను పండించిన పంటకు కనీస ఉత్పత్తి ఖర్చు కూడా రైతుకు రావటంలేదు. మార్కెట్ లనుండి ప్రభుత్వ కొనుగోలు కేంద్రాలను ఉపసంహరించుకున్న ప్రభుత్వ విధానాలే దీనికి కారణం. వ్యవసాయ మార్కెటు యార్దులను ప్రైవేటీకరించటం, ప్రైవేటు వ్యాపారులు తమ మార్కెట్ యార్దులు ప్రారంభించుకోవటానికి అనుమతినీయటం వంటి కారణాలతో

లోపలిపేజీల్లో....

అంతర్జాతీయం :

క్షమార్హంకాని అమెరికా నేరాలు	3
పాకిస్తాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రకటన	4
ఆఫ్ఘనిస్తాన్	5
శ్రీలంక	6

చరిత్ర పుటలనుండి :

గ్రామీణ ఆంధ్రప్రదేశ్- ముందుమాట	
- బి.వి.రాఘవులు	7
'విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం'	
పుస్తక పరిచయం	10

రాజకీయార్థికం :

బిఎస్ఎన్ఎల్ మూసివేతకు చర్యలు	13
కార్మికుల చైతన్యాన్ని బుజ్జగించే ఎత్తులు	15
అసంఘటిత కార్మికులను	
వంచించే పథకాలు	16
ఆదివాసులపై ముంచుకొస్తున్న	
మరో ముప్పు	18

రిపోర్టులు :

ఆదివాసీ ప్రజల సదస్సు తీర్మానం	19
ఏఐకెఎమ్కెఎస్ సదస్సు రిపోర్టు	20
సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర సమితి రిపోర్టు	24

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

చిరునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు
32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,
ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

రైతాంగం అనివార్యంగా దళారీ మార్కెట్లకు ముందు నిస్సహాయంగా మిగిలిపోతున్నారు. ఇది వారిని అంతటేని రుణభారంలో నెట్టివేస్తోంది. బ్యాంకులు అందించే సంస్థాగత రుణమంతా ప్రధానంగా వ్యవసాయ వాణిజ్య సంస్థలకు మళ్ళించబడటంతో, రైతాంగం అనివార్యంగా ప్రైవేటు వడ్డీవ్యాపారుల వద్ద అధిక వడ్డీలు చెల్లించి అప్పులు తీసుకోవలసి వస్తోంది. ప్రపంచబ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్, డబ్ల్యూబీఓ వంటి సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థల పనువున మనదేశ ప్రభుత్వాలు, పాలకులు అమలుచేస్తూ వస్తోన్న రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాల దుష్ఫలితాలివి.

మనదేశ గ్రామీణ ప్రాంతపు, రైతాంగ దుస్థితి నానాటికీ దిగజారిపోతుండటమనేది వాస్తవికమైన అంశం కాగా, ఎన్నికల్లో పోటీ చేసిన పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ తాము అధికారంలోకి వస్తే ప్రజానుకూల, రైతాంగ అనుకూల విధానాలను అమలుచేస్తామని, గిట్టుబాటు ధరలు కల్పిస్తామని, వ్యవసాయేతర వేతనాలు పెంపుచేస్తామని, రైతాంగానికి సంస్థాగత రుణపరపతి కల్పిస్తామని ప్రజలను భ్రమలలో ముంచుతూనే వున్నాయి. వ్యవసాయ సంక్షోభానికి గల వాస్తవిక కారణాలను నిర్మూలించే ఎలాంటి కార్యక్రమాన్నీ వారు ప్రకటించరు. అయితే, రైతుల రుణభారంలో 20శాతం లోపుగానున్న బ్యాంకు రుణాలను మాఫీచేస్తామని మాత్రం వారు ప్రకటిస్తున్నారు. లేదా రైతులను బిక్షగాళ్ళుగా చూస్తూ రైతుల బ్యాంకు ఖాతాలోకి ప్రతి సం॥రం కొంత నగదు బదిలీ చేస్తామంటున్నారు.

మనదేశంలో గ్రామీణ, వ్యవసాయరంగం తీవ్ర దుస్థితిని ఒకవైపు ఎదుర్కొంటుండగా, నిర్లక్ష్యం చూపబడిన, కుదించబడిన కార్మికుల కనీస వేతనాల సమస్య మరోవైపు ప్రమాదకరంగా వుంది. 1948 కనీస వేతనచట్టం ప్రకారం చట్టబద్ధవేతన నిర్ణయం అనేది హాస్యాస్పదంగా మారిపోయింది. ఇటుక బట్టీలు, ఆయిల్ మిల్స్, భవన నిర్మాణరంగం, వ్యవసాయ రంగాలలో వాస్తవిక కనీసవేతనాలు మరింతగా పడిపోయాయని అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ(ఐఎల్ఓ) భారత వేతనాల నివేదిక-2018లో పేర్కొంది.

ఇటీవల ప్రభుత్వమే నియమించిన ఓ నిపుణుల కమిటీ కనీస వేతనాలను ప్రతిపాదించింది. జాతీయ కార్మిక సంస్థకు చెందిన వి.వి.గిరి, అనూప్ సేథ్ పతిల ఆధ్వర్యంలో కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించటానికి అనుసరించాల్సిన నూతన విధానాన్ని కనుగొనమని ఈ కమిటీని కోరింది. 2019 ఫిబ్రవరి రెండవ వారంలో ఈ కమిటీ రూపొందించిన నివేదిక వెలుగుజూసింది.

జాతీయ స్థాయిలో రోజువారీ కనీసవేతనం 375 రూ॥లుగా ఈ కమిటీ సూచించింది. స్థానిక పరిస్థితులపై ఆధారపడి వివిధ ప్రాంతాలలో రోజువారీ కనీసవేతనాలు 322 రూ॥నుండి 447 రూ॥ల వరకు వుండాలని ఈ కమిటీ పేర్కొంది.

'1948 నాటి వేతన చట్టపు చట్టబద్ధ వేతన నిర్ణయం ఎలా వున్నప్పటికీ, తక్కువ వేతనాలు, వేతనాలలో భారీ అంతరాలు అనేక రాష్ట్రాలలో వివిధ నిర్ధారిత ఉద్యోగాలలో కొనసాగుతున్నాయని' ఈ నివేదిక పేర్కొంది. 'రాష్ట్రాలలో కనీస వేతనాలను సవరించటానికి క్రమబద్ధమైన పద్ధతి ఏదీ లేదని', రాష్ట్రానికి చెందిన 'కనీస వేతన నిర్ణయక యంత్రాంగం సంస్థాగత సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ప్రతిదీ అనిశ్చితంగా వుంటోందని' ఈ నివేదిక పేర్కొంది.

ఈ కమిటీ సూచనలు కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు అమలుచేసేట్లయితే, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, గుజరాత్, హిమాచలప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర, తమిళనాడు, నాగాలాండ్, అరుణాచలప్రదేశ్, త్రిపుర, మేఘాలయ రాష్ట్రాలలో కార్మికుల ఆదాయపుస్థాయి 2 నుండి 5 రెట్లవరకు పెరుగుతుంది. ఎందుకంటే తమ వద్దనున్న సమాచారం ఆధారంగా కమిటీ పేర్కొన్న కనీస వేతనాల కంటే ఈ రాష్ట్రాలలో చాలా తక్కువస్థాయిలో కార్మికులు వేతనాలు పొందుతున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, గుజరాత్ రాష్ట్రాలలో నైపుణ్యంలేని కార్మికులకిచ్చే కనీస వేతనం, మనదేశంలోని మిగిలిన అన్ని రాష్ట్రాలలో కార్మికులకిచ్చే వేతనం కంటే అత్యంత తక్కువగా వుందనే అంశం గుర్తుంచుకోవాలి.

కార్మికుల కనీస వేతనాలకు సంబంధించిన కఠిన వాస్తవాలు ఈవిధంగా వుంటే, గ్రామీణ ప్రాంత రైతులు, వ్యవసాయేతర కూలీల దుస్థితి ఈవిధంగా వుంటే-ఆర్థికాభివృద్ధి గురించి చంకలు గుద్దుకోవటం అంటే పాలకులు, పాలకవర్గ పార్టీలు పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యం పేరుతో ఒక పద్ధతి ప్రకారం ప్రజలను నిలుపునా వంచించటమే. పాలకులు ఎరగావేసే ఈ భ్రమల బారినపడకుండా రైతాంగం, కార్మికులు జాగరూకులై వుండాలి. రైతాంగపు, కార్మికుల స్థితికి మూలమైన వాస్తవిక కారణాల పరిష్కారానికి పూనిక వహించాలి.

మానవ జాతికి వ్యతిరేకంగా అమెరికా సాగిస్తున్న క్షమార్హంకాని నేరాలు

2019 జనవరి 19న సిఐఐ డైరెక్టర్ జినా హాస్పెల్, ఒసామా బిన్ లాడెన్ కుటుంబానికి ఓ లేఖ రాశాడు. లాడెన్ మరణానంతరం లాడెన్ కుటుంబాన్ని క్షమాపణలు కోరుతూ ఆయన ఆ లేఖలో పేర్కొన్నాడు. ఆ లేఖలో విషయాలు ఇలా వున్నాయి: “అల్ఖైదా మాజీ నాయకుడు ఒసామా బిన్ లాడెన్కు 9/11 దాడులతో ఏవిధమైన జోక్యమూ లేదని నూతనంగా లభించిన సాక్ష్యాధారాలు అంతిమంగా నిర్ధారిస్తున్నాయి”. “అమెరికాకు చెందిన సిఐఐ, ఒసామా బిన్ లాడెన్కు మాత్రమేగాక, అతన్ని కోల్పోయి, దుఃఖంలోనున్న వారి కుటుంబానికి, లాడెన్తో నిలిచిన అనేకమంది ఆయన స్నేహితులకు కూడా హృదయపూర్వకంగా, అత్యంత నిజాయితీతో కూడిన క్షమాపణలను అర్పిస్తున్నది” “పూర్తి పరిజ్ఞానం లేకుండానే మా సంస్థ తొందరపాటుతో వ్యవహరించింది. ఆవిధంగా వ్యవహరించే క్రమంలోనే ఓ ప్రేమాస్పదుడైన భర్తను, తండ్రిని, వ్యాపారవేత్తను, ఎంతో ప్రభావశీలమైన సమాహ్వా నిర్మాణదక్షుని ప్రాణాలను బలిగొన్నది. ఇప్పుడు ఏమి మాట్లాడినా లేదా ఏమి చేసినా ఒసామా తిరిగి రాదనే విషయాన్ని మేము అర్థం చేసుకోగలం. అయితే బిన్ లాడెన్ కుటుంబం అనుభవించిన బాధ, ఆవేదనకు పరిహారంగా 1 కోటీ 80 లక్షల దాలర్ల పరిహారాన్ని ఆమోదించగలరని మేము భావిస్తున్నాము. మీ కుటుంబం అనుభవించిన బాధను మరెవరూ అనుభవించకూడదు”.

‘వన్ ఒఫ్ దియన్ డాట్ కామ్’ అనే పత్రికలో ఓ మూలన ఈ వార్త ప్రచురితమైంది.

అమెరికా పాల్పడిన నేరం - ఓ వ్యక్తి ప్రాణాలను తీయటంవరకు మాత్రమే పరిమిత మయిందికాదు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు 9/11 సంఘటనను, ప్రపంచంలో విలయాన్ని సృష్టించటానికి ఉపయోగించుకున్నారు.

2001 సం॥లో నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు జార్జి డబ్ల్యు బుష్, టెర్రరిజానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచస్థాయి యుద్ధాన్ని ప్రకటించాడు. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ను దురాక్రమించేందుకు బుష్ యుద్ధానికి తెగబడ్డాడు. 9/11 ఘటనల వెనుకనున్న కీలకమైన వ్యక్తిగా అమెరికా ఆరోపించిన ఒసామా బిన్ లాడెన్కు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ఆశ్రయమిచ్చిందని వారు ఆనాడు ఆరోపించి, ఈ దురాక్రమణ యుద్ధానికి పాల్పడ్డారు.

ఈ యుద్ధం, తాలిబన్ల నాయకత్వంలోని ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ప్రభుత్వాన్ని మొరటుగా కూలద్రోసి, లక్షలాది ఆఫ్ఘన్ ప్రజానీకాన్ని హతమార్చి,

మరెన్నో లక్షలమంది ప్రజానీకాన్ని జీవన్మరణాల నడుమ ఊగినలాడేవిధంగా గత 18 సం॥ల కాలంగా ఎంతో విలయాన్ని సృష్టించింది.

2001లో సిఐఐ మార్గదర్శకత్వంలో టెర్రరిస్టు నిర్మూలనకు రహస్యంగా చేపట్టిన సైనిక చర్యలో ఒసామా బిన్ లాడెన్ ను క్రూరంగా హతమార్చారు. అయితే, ఆయన మరణించిన తర్వాత కూడా అమెరికా తన దురాక్రమణ యుద్ధాన్ని కొనసాగించింది. అనేక దేశాలపైన, వారి పాలనలపైన, అనేకమంది నాయకులపైన నిరాధారమైన ఆరోపణలను చేస్తూ వచ్చింది. తిరిగి తాను చేసిన ఆ నిరాధార ఆరోపణల సాకుతోనే తమ దాడులను, దురాక్రమణను, తాము చేసే అక్రమ్యాలను సమర్థించుకుంటూ రావటమనేది సామ్రాజ్యవాదులకు ప్రత్యేకించి అమెరికాకు సాధారణమైన విషయంగా వుంది.

ఇరాక్ అధ్యక్షుడు సద్దాం హుస్సేన్ మానవ హసన ఆయుధాలను కలిగి వున్నాడనే తప్పుడు ఆరోపణ చేసిన అమెరికా, అదే సాకుతో ఇరాక్ పై సైనిక దురాక్రమణకు పాల్పడిన విషయం మనందరకూ తెలిసిందే. దురాక్రమణదారులు సద్దాం హుస్సేన్ ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసి, బూటకపు కోర్టు విచారణ తతంగం తర్వాత అతనిని హతమార్చారు. సద్దాం స్థానంలో చట్ట బద్ధతలేని తన కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాన్ని చట్ట విరుద్ధంగా అమెరికా ప్రతిష్టించింది. అమెరికా సైనికశక్తి ముందు మోకరిల్లడానికి నిరాకరించిన లక్షలాదిమంది ఇరాక్ ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చి చంపారు. అంతిమంగా పరిశోధనల ద్వారా అమెరికా ఆరోపణలన్నీ పూర్తిగా నిరాధార కల్పితాలనీ, సంపూర్ణంగా అబద్ధాలని నిర్ధారితమైంది. అయినప్పటికీ అమెరికానుండి ఎలాంటి క్షమాపణ లేదు; దురాక్రమణ సేనలను ఇరాక్ నుండి ఈనాటికీ అమెరికా ఉపసంహరించలేదు. ఇరాక్ లోని సంపద్వంతమైన చమురు నిక్షేపాలపై ఆధిపత్యం కోసం తాము సాగించిన దురాక్రమణ యుద్ధాన్ని సమర్థించుకోవటానికే అమెరికా దుర్మార్గమైన ఈ ఆరోపణలకు పాల్పడిందని స్పష్టంగా వెల్లడైంది.

అంతేగాక, సిరియాపై కూడా అమెరికా ఇదేతరహా నిరాధార ఆరోపణలకు పాల్పడింది. సిరియా మానవహసన ఆయుధాలను కలిగివున్నదనేది ఆ ఆరోపణ. అమెరికా, దాని మిత్ర రాజ్యాలు ఇదే సాకుతో సిరియాపై ఆయుధ దాడులకు పాల్పడటంతోపాటు టెర్రరిస్టు గ్రూపులను ఉపయోగించి స్థానిక ప్రభుత్వాన్ని అస్థిరపరచే చర్యలు చేపట్టారు. మధ్యప్రాచ్యం,

పాలస్తీనాలతో అమెరికా అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని సిరియా ప్రభుత్వం దృఢంగా వ్యతిరేకిస్తూ వుండటంతోపాటు, రష్యాతో సిరియా సన్నిహిత సంబంధాలను కలిగివుండటం సిరియా ప్రభుత్వంపై అమెరికా కన్నెర్ర చేయటానికి ప్రధాన కారణాలుగా వున్నాయి.

ఇక, ఇరాన్ అణుబాంబులను తయారు చేస్తోందని అమెరికా, దాని మిత్రదేశాలు ఆరోపించాయి. వాస్తవాల ఆధారంగా అంతిమంగా ఈ ఆరోపణ సత్యదూరమని రుజువైనప్పటికీ, అమెరికా ఈ ఆరోపణను అంటిపట్టుకునే ఉంది. అమెరికా ఇరాన్ పై కఠినమైన ఆర్థిక ఆంక్షల విధింపును కొనసాగిస్తూనే వుంది. ఎందుచేత? ఎందుచేతనంటే, ఇరాన్ అమెరికాతో విభేధించటమేగాక, పాలస్తీనా, సిరియాలలో ప్రజాపోరాటాలను సమర్థిస్తూ వుండటంతో పాటు, పశ్చిమాసియాలో తన స్వీయ విధానాన్ని ముందుకు తెస్తోంది.

ఆసియా ఖండంలో, ఉత్తరకొరియా రక్షణ వ్యవస్థ-దక్షిణకొరియా భద్రతకు, కొరియా ద్వీప కల్పంలో శాంతికి ముప్పుగా పరిణమించిందని అమెరికా ఆరోపణలు చేస్తోంది. ఉత్తరకొరియాను నిరాయుధం చేయటంద్వారా, ఆసియాలోనూ, ఆసియా-పసిఫిక్ ప్రాంతంలో అమెరికా ఆధిపత్యాన్ని ఉత్తరకొరియా అంగీకరించి తీరాల్సిన పరిస్థితిని కల్పించటం దాని ఉద్దేశ్యం.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తదనంతర కాలంలో, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు చిన్నవి, పెద్దవి, లెక్కకు మించిన దురాక్రమణ దాడులు, సైనికదాడులు, దురాక్రమణ యుద్ధాలు సాగించారు. ప్రపంచంలో చిన్న, బలహీన దేశాలను బెదిరించటం, వారిపై దౌర్జన్యాలు సాగించటం, ఆయా దేశాలలో సైనిక జోక్యం చేసుకోవటంవంటి అనేక దుశ్చర్యలకు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు పాల్పడ్డారు. ప్రపంచంలోని అత్యంత నిరంకుశ ప్రభుత్వాలను, ప్రజలు అసహించుకున్న ప్రభుత్వాలను, అత్యంత ప్రతీఘాతుక శక్తులను, సంస్థలను వారు సమర్థించి, వారికి రక్షణ కల్పిస్తూ వస్తున్నారు. వివిధ దేశాలలో టెర్రరిస్టు సంస్థలను, బృందాలను వీరే పెంచి పోషించి, ఆ టెర్రరిస్టులను ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాలను కూలద్రోయటానికో లేదా అస్థిరపరచటానికో ప్రయోగిస్తూ వస్తున్నారు. అనేకమంది దేశాధినేతల హత్యకు, లక్షలాదిమంది ప్రజల ఊచకోతకు వారు బాధ్యత వహించవలసి వుంటుంది. ఏదో ఒక సాకుతో సామ్రాజ్యవాదులు తమ దుశ్చర్యలను

సమర్థించుకునే ప్రయత్నం చేస్తారు. తమ ఆరోపణలన్నీ సంపూర్ణంగా నిరాధారమైనవనే అంశాన్ని వారేమీ లక్ష్యపెట్టరు. మానవజాతికి వ్యతిరేకంగా వారు సాగించిన అకృత్యాలలో కొన్నింటిని మాత్రమే ఇక్కడ పేర్కొంటుంటున్నాం.

మానవజాతికి వ్యతిరేకంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు సాగించిన అనేక అకృత్యాల సందర్భంలో, వారు తమ నేరాలను అంగీకరించిన ఒక్కగానొక్క సందర్భం కూడా లేదు. అయితే ఒసామా బిన్ లాడెన్ మరణానంతరం, ఆయన కుటుంబానికి 'మరణానంతర క్షమాపణలు' అయినా చెప్పాలనే 'మంచి బుద్ధి' ఎందుకు కలిగింది?

ఒసామా బిన్ లాడెన్ అమెరికాకు ఒకనాడు అత్యంత ప్రియమైనవాడు అనే విషయం ప్రపంచానికంతకూ తెలుసు. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ను రష్యా ఆక్రమించిన సమయంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి సేవజేసే క్రమంలో వారి రెక్కల నీడన ఒసామా బిన్ లాడెన్, ఆయన నాయకత్వాన ఆల్ ఖైదా అభివృద్ధి చెందాయి. తమ ప్రయోజనాలకు ఉపయోగపడే సాధనంతో తమ పని పూర్తయిపోయిందని సామ్రాజ్యవాదులు భావించిన మరుక్షణం, ఆ సాధనాన్ని నిర్మూలించటానికి సామ్రాజ్యవాదులు ఏనాడూ తటపటాయించరనే విషయం స్పష్టమే. తమ చేతులతోనే నిర్మించిన భూతాన్ని తామే చంపి అవతల పారెయ్యగలరు; వారే నేరస్థులనే అంశాన్ని కప్పిపుచ్చి ప్రజల దృష్టిని ప్రక్కకు మళ్ళించగలరు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ఒసామా బిన్ లాడెన్ ను కాల్చి చంపారు. అయితే, అదే సందర్భంలో ఈ భూతం ప్రపంచంలోని ఓ విభాగ ప్రజలు ఆరాధించేవానిగా, ఒక ఇస్లాము మత ప్రచారకుడిగానే కాక ఒక కథానాయకునిగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించి దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ మరణించిన అమరునిగా ముందుకొచ్చాడు. అమెరికా ఇప్పటికీ టెర్రరిజం అనే కార్డును వుపయోగిస్తూనే వుంది. ఒసామా బిన్ లాడెన్ మరణానంతరం తాను చెప్పిన క్షమాపణలు బహుశా ఆయన అభిమానులను సంతృప్తి పరచటంద్వారా, మానవజాతికి వ్యతిరేకంగా తాను సాగించే నేరాల కొనసాగింపుకు తోడ్పడేదిగా వుంటుందని భావిస్తూ వుండి వుండవచ్చు.

ఏమైనా రాజకీయంగా ప్రపంచ ప్రజానీకం మరింత స్పృహతో, మరింత పరిణితితో వున్నారు. వియత్నాం యుద్ధం నుండి నేటి వరకూ, సామ్రాజ్యవాదులు ఎలా వ్యవహరిస్తూ వస్తున్నారో వారు చూశారు. సామ్రాజ్యవాదానికి; సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ, ఆధిపత్యం, అణచివేత విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగించే పోరాటం

భారత-పాకిస్తాన్ల నడుమ యుద్ధోన్మాద వాతావరణం

పాకిస్తాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖండన

భారత-పాకిస్తాన్ల నడుమ పెంచబడుతోన్న యుద్ధోన్మాదం, ఈ ప్రాంతం మొత్తంలో మితిలేని విధ్వంసక వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తోంది. దీని కొనసాగింపుగా సరిహద్దులలో రెండువైపులా బాంబు దాడులు, వైమానిక దాడులు సాగుతూ జాతీయ సంపదంతా వృధాగా గాలిలో కలిసిపోతోంది.

రెండు దేశాలలో ఈ ఉద్రిక్తతలు కొనసాగుటం, మతోన్మాదుల, సైనిక పరిపాలకుల స్వార్థ ప్రయోజనాలకోసమే తప్ప, ఇరుదేశాల ప్రజల సంక్షేమంతో దీనికేవిధమైన సంబంధమూ లేదనేది స్పష్టం. ఇరు దేశాలలో 70 కోట్లమందికి పైగా ప్రజానీకం దుర్భర దారిద్ర్యంతో పనులువుండే దుస్థితి నెదుర్కొంటున్నారు. ఇంతకు మించిన సంఖ్యలో ప్రజానీకం చేరుటానికి పనిలేని స్థితిలో వున్నారు. రైతులు, కార్మికులు, నిరుద్యోగులు మొదలైన వారంతా తీవ్ర రుణభారంలో కూరుకుపోయి బలవన్మరణాల పాల్పడుతున్నారు. మరికొందరు, ఈ అనాగరిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కేవలం బతికివుండటంకోసం తమ శరీర అవయవాలను అమ్ముకొంటుండగా, మరికొందరు తమ కడుపున పుట్టిన బిడ్డలను సైతం అమ్ముకొంటున్నారు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ప్రజలకు ఇంత కాలంలో ఏమీ చేయలేకపోయినందుకు పాలకవర్గాలు సిగ్గుపడాలి. ఈ అనుచితమైన యుద్ధ పిచ్చి పెంచుతూ ప్రభుత్వాలు తమ సైనిక బడ్జెట్లను భారీగా పెంపుచేస్తున్నాయి.

ఎన్నికైన ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాలుగా చెప్పబడే రెండు దేశాలలోని ప్రభుత్వాలు కూడా ఒకే నాణినికే రెండు పార్శ్వావలంబివి. రెండు ప్రభుత్వాలూ తమ నీచ రాజకీయ కాంక్షలతో ప్రజలతో చెలగాటమాడుతున్నాయి. మరింత లోతైన అర్థంలో చెప్పాలంటే ఇరు ప్రభుత్వాలూ ఆయుధ వ్యాపారులైన సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల ప్రయోజనాలు నెరవేరుస్తున్నాయి.

రెండు దేశాల నడుమ కొనసాగుతున్న ఈ జగదాలమారి వాతావరణాన్ని పాకిస్తాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. భారత, పాకిస్తాన్ దేశాలు రెండూ పెనవేసుకొని వున్న సహజ ఇరుగుపొరుగు దేశాలని, ఈ రెండు దేశాలూ ఆసియా ప్రాంతంలో భౌగోళికంగా చాలా ముఖ్యమైన స్థానంలో వున్నాయని పాకిస్తాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ అంగీకరిస్తోంది. కనుక ఇరుదేశాల మధ్య అపరిమితంగా వున్న అంశాలన్నీ రాజకీయ సంప్రదింపులద్వారా, పరస్పర శాంతియుత సహజీవనాన్ని గౌరవించుకోవటం ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని పాకిస్తాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ భావిస్తోంది. ఇరుదేశాలూ కలిసికట్టుగా పేదరికం, అనారోగ్యం, నిరుద్యోగం, గృహపనతిలేకపోవటం, ఫాశిజం, నైతిక విలువల పతనం మరియు ఉన్మాదాలు పెరగటానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి.

ఇలాంటి నరైన కారణం కోసమే ఇరు దేశాలలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, ప్రగతిశీల శాంతికాముకశక్తులు తమ పాలకులపైనా, సైనిక అధిపతులపైనా ఒత్తిడి తీసుకురావటానికి కృషిచేయాలి. ఇరుదేశాల్లో యుద్ధం స్థానంలో శాంతిస్థాపన, ఉద్యోగకల్పన, ప్రజలమధ్య సామరస్యం ఏర్పరచటం, వనరులన్నింటినీ మంటల్లో తగలయ్యకుండా ప్రజాసంక్షేమంకోసం వెచ్చించటం జరగాలని డిమాండ్ చేయాలి.

27-02-2019

పొలిట్ బ్యూరో

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ పాకిస్తాన్

నిరంతరాయంగా సాగాలి. ఈ పోరాటం సాయుధ ప్రతిఘటన, నిరసన ఉద్యమాలు, రాజకీయ ఆర్థిక సంఘర్షణ, ప్రచారాలు, ఆర్థిక స్వావలంబనను నొక్కిచెప్పటం వంటి వివిధ రూపాలలో సాగుతూ వుంటాయి. ప్రతిరంగంలోనూ ఈ సంఘర్షణ వుంటుంది. ఈ భూమండలంపై నున్న దోపిడీ వ్యవస్థలలోకెల్లా సామ్రాజ్యవాదం అత్యంత క్రూరమైనదని జీవిత పాఠాలే ప్రజలకు తెలియ జెబుతున్నాయి. అదే సందర్భంలో సామ్రాజ్యవాదం క్షీణించిపోతూ అవసాన దశలో వుంది. ప్రపంచాధిపత్యంకోసం సామ్రాజ్యవాదానికి

నాయకత్వం వహిస్తున్నానంటున్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం వైరుధ్యాలలో వుండటమేగాక, ప్రపంచంలోని ప్రజలందరి వ్యతిరేకతను, ప్రతిఘటనను ఎదుర్కొంటోంది. ఇది నానాటికీ తీవ్రమౌతోందికూడా. కేవలం ప్రజల ఐక్య, సంఘటిత పోరాటం మాత్రమే, సామ్రాజ్యవాదాన్ని తుదికంటా, సంపూర్ణంగా తుదముట్టించగలదు. ప్రజలు తమ రుధిరతర్పణతో సామ్రాజ్యవాదపు నేరాలన్నింటికీ తుది తీర్పును ప్రకటించి, దోపిడీ-అణచివేతలు, యుద్ధాలులేని సామ్యవాద వ్యవస్థను ప్రపంచంలో నెలకొల్పగలుగుతారు.★

2019 జనవరి 28న ఓ శాంతి ఒప్పందానికి 'చట్రపరిధి' రూపొందిస్తున్నట్లుగా ఆప్టనిస్టాన్ లో అమెరికా రాయబారి ఒక ప్రకటన చేశాడు. వార్తా కథనాల ప్రకారం 'చట్రపరిధి' రూపకల్పన ఖతార్ లో తాలిబన్లతో జరిపిన చర్చల ఫలితమే. "అంతర్జాతీయ టెర్రరిస్టు గ్రూపులకు ఆప్టనిస్టాన్ వేదిక" కానీయకుండా నిరోధిస్తామని తాలిబన్లు ఇచ్చిన గ్యారంటీపైన ఆధారపడి ఈ ప్రకటన జరిగింది. దీనిప్రకారం ఆప్టనిస్టాన్ నుండి అమెరికా తన సేనలను రానున్న 18 నెలల కాలంలో క్రమంగా ఉపసంహరించుకుంటుంది. కాగా, అమెరికా దన్నుతో కాబూల్ లో నున్న ప్రభుత్వంతో తాలిబన్లు చర్చలు జరిపి, కాల్పుల విరమణకు అంగీకరించిన తర్వాత మాత్రమే అమెరికా సేనల ఉపసంహరణ జరుగుతుందని ఓ సీనియర్ అధికారి వ్యాఖ్యలను ఉటంకిస్తూ 'న్యూయార్క్ టైమ్స్' పేర్కొంది. కాబూల్ లోని కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వంతో చర్చలకు గతంలోనే తమ నాయకత్వం తిరస్కరించిన కారణంగా తాలిబన్లకు ఈ షరతు ఆమోదయోగ్యంగా వుండబోదు.

శాంతి ఒప్పందపు 'చట్రపరిధి'పై 'వాషింగ్టన్ పోస్టు' వ్యాఖ్యానిస్తూ ఈ చర్య యుద్ధానికి ముగింపు పలుకుతుందని పేర్కొంది. ఏమైనా ఆప్టనిస్టాన్ లోని కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వానికి తుపాకుల పహారాతో కాపుకాయటాన్ని కొనసాగించాలనే అమెరికా భావిస్తోంది.

ఈ అవ్వక వైరుధ్యాల నడుమ, ఖతార్ లో చర్చల ఫలితంగా ఇతర దేశాలలోనున్న 8 వేలమందితో సహా 14వేలమంది బలగాలను అమెరికా ఉపసంహరించుకుంటుందా అనేది చూడాలి.

అయితే ఒక అంశం స్పష్టం. ఆప్టనిస్టాన్ పై అమెరికా సైనికదాడి, దురాక్రమణలు సాగిస్తూ 'టెర్రరిజంపై యుద్ధం'గా పేర్కొంటున్నది మాత్రం విజయం పొందలేదు. టెర్రరిస్టులుగా అమెరికానే సృష్టించిన, ముద్రలు వేసిన శక్తులతో అమెరికా చర్చలు సాగించాలి.

17 సం||ల యుద్ధం తర్వాత కూడా, చమురు వనరులు పుష్కలంగా వున్న దేశాలపై, ప్రాంతాలపై సైనిక చర్యలద్వారా తన ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకోవాలనుకున్న అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల వాస్తవిక లక్ష్యం సంపూర్ణంగా సాధించ

బడలేదు. మధ్య ఆసియా, కాఫ్ఘియన్ బేసిన్ లోనూ చమురు, సహజవాయువులపై రష్యా, చైనాలు ఆధిపత్యం చెలాయించటం ప్రారంభించాయి.

ఆప్టనిస్టాన్ పై అమెరికా సాగించిన యుద్ధం అసంఖ్యాక ప్రజల ప్రాణాలను హరించటంతో పాటుగా, ఎన్నో విలువైన ప్రజల ఆస్తులు నాశనమయ్యాయి. ఆప్టనిస్టాన్ దేశంలో 1,75,000 మంది ఈ యుద్ధంలో మరణించారు. ఇక, లెక్కకు రాని మరణాలను కూడా కలుపుకుంటే ఈ సంఖ్య మరింత పెరుగుతుంది. లక్షల సంఖ్యలో ప్రజలు తమ నివాసాలు కోల్పోయి, ఆశ్రయంకోసం తలొదిక్కుకూ విసిరివేయబడ్డారు. ఈ యుద్ధంలో 11 వందలమంది ఇతర దేశాల సైనికులతోపాటు, 2,300 మంది అమెరికా సైనికులు, పెద్దసంఖ్యలో కిరాయి సైనికులు హతులయ్యారు. ఈ దుర్మార్గమైన యుద్ధపు అనాగరిక ప్రవృత్తి, పదవీ విరమణ చేసిన అమెరికా సైనికులను ఆత్మహత్యలవైపు నెట్టింది. అది ఎంత తీవ్రతకు చేరిందంటే, రోజుకు 29 మంది ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు.

1978లో రష్యా దన్నుతోనున్న కాబూల్ లోని ప్రభుత్వాన్ని పడగొట్టి, రష్యా బలగాలను వెనక్కుగొట్టే ప్రయత్నంలో భాగంగా, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ముస్లిమ్ టెర్రరిస్టులకు కోట్లాది రూపాయల విలువైన ఆయుధాలను, పెద్దవత్తున నిధులను సమకూర్చింది. ఇది అంతిమంగా తాలిబన్లు, ఆల్ఖైదా పెరగటానికి తోడ్పడింది. "రష్యా యొక్క స్వీయ వియత్నాం"ను (నాటి జాతీయ భద్రతా సలహాదారుడైన బ్రెజిన్ స్కీ అభివర్ణించినట్లుగా) సృష్టించే ప్రయత్నంలో అమెరికా ఇస్లామిక్ శక్తులను సృష్టించింది; ఆ శక్తులే ఆప్టనిస్టాన్ లో అధికారంలోకి వచ్చాయి.

'మానవత్వపు తోడ్పాటు'గా చెప్పబడే నినాదంతో తాలిబన్ల ప్రభుత్వాన్ని ఆకర్షించలేని పరిస్థితుల్లో, 2001 సెప్టెంబర్ 11న న్యూయార్క్, వాషింగ్టన్ లలో జరిగిన టెర్రరిస్టుల దాడుల సాకుతో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఆప్టనిస్టాన్ పై ప్రత్యక్ష సైనిక దురాక్రమణకు పాల్పడింది. దీని కొనసాగింపుగా 2003లో ఇరాక్ పై యుద్ధం చేసింది. ఈ యుద్ధాలు టెర్రరిజం అంతంకోసం కానేకాదు; చమురు, సహజవాయువులు పుష్కలంగా లభించే

మధ్యప్రాచ్యం, కాఫ్ఘియన్ బేసిన్ లపై అమెరికా సైనిక ఆధిపత్యం నెలకొల్పుకోవటం కోసమే నన్నది స్పష్టం.

ఇప్పటివరకు సామ్రాజ్యవాదం సాగించిన యుద్ధాలలో సుదీర్ఘమైన ఈ 17 సం||ల 'టెర్రరిజంపై యుద్ధం' ద్వారా అమెరికా తాను ఎవరినైతే టెర్రరిస్టులుగా పేర్కొందో వారిని ఏమాత్రం అణచలేకపోయింది. ఈ 17 సం||ల కాలంలో, ఏ సమయంలోనైనా కాబూల్ లోని అమెరికా కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వ ప్రభావంలోని భూభాగంకంటే, తాలిబన్ల నిర్వహణలోని ప్రభావిత భూభాగమే హెచ్చుగా వుంటూ వచ్చిందన్నది వాస్తవం.

టెర్రరిస్టులను అణచివేయటం కోసం కాకుండా 'టెర్రరిజంపై యుద్ధం' వారి వ్యాప్తికి దోహదపడింది. ఇది లిబియా, సిరియా ప్రస్తుతం ఖతార్, ఇరాన్ లకు వ్యాపించింది. ఏ దేశాలపైన అయితే రానున్న కాలంలో దురాక్రమణ దాడులు సాగించాల్సి వుంటుందని అమెరికా భావిస్తున్నదో, ఆ దేశాలలో ఇస్లామిక్ టెర్రరిజం విస్తరించటానికి అమెరికా ఈ పేరుతో మార్గం సుగమం చేసింది.

టెర్రరిజం వ్యాప్తికి అమెరికా దోహదపడుతోందని వెల్లడవటంతో, 'టెర్రరిజంపై పోరు' నినాదం దాని అవసరాన్ని పూర్తిగా కోల్పోయింది.

ఒక సం||రం క్రితం ట్రంపు ప్రభుత్వం 'జాతీయ భద్రతా వ్యూహాన్ని వెల్లడించింది. "పోటీలో గొప్ప దేశం"గా వున్న తమదేశం-రష్యా, చైనా వంటి "రివిజనిస్టు దేశాలు"గా చెప్పబడుతున్న వానిని ఎదుర్కోవటానికి నూతన వ్యూహాన్ని ఆయన అందులో పేర్కొన్నాడు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం పాత భూతం స్థానంలో కొత్త భూతాన్ని వుంచింది. ఏ భూతమైనా మానవులను భక్షించేదే. ప్రపంచ ప్రజానీకం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాలను తీవ్రతరం చేయటంద్వారానే, నిరంతరాయంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం సాగిస్తున్న యుద్ధాలకు చరమగీతం పలకటం సాధ్యమౌతుంది. సామ్రాజ్యవాదం ఉనికిలో ఉన్నంతకాలం యుద్ధాలకు ముగింపు లేదు. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలద్రోసి సామ్యవాద వ్యవస్థను స్థాపించటమే యుద్ధాలను అంతం చేయటానికి, శాంతిని స్థాపించటానికి వున్న ఏకైక మార్గం.

ప్రపంచంలో పెద్దస్థాయిలో తేయాకు ఎగుమతి చేసే దేశాలలో శ్రీలంక ఒక ప్రముఖమైన దేశంగా వుంది. తేయాకు ఎగుమతి ద్వారానే శ్రీలంకకు అవసరమైన విదేశీ మారకద్రవ్యం అధిక శాతం లభిస్తోంది. శ్రీలంక ఆర్థికాభివృద్ధిలోను, విదేశీ మారకద్రవ్యం ఆర్జించటంలోను శ్రీలంక టీతోటల కార్మికుల పాత్ర ముఖ్యమైనది. లక్షలాదిమంది కార్మికులు ఈ రంగంలో పనిచేస్తూ వుంటారు. వీరిలో అధికులు మహిళా కార్మికులు. వీరిలో అత్యధికులు శ్రీలంకలోని మలయన్ తమిళ సామాజికవర్గానికి చెందినవారు.

టీతోటలలో స్థిరంగా పనిచేయటంద్వారా ఈ కార్మికులు శ్రీలంక ఆర్థికవ్యవస్థను నిర్మించటమేగాక, విలువైన విదేశీ మారకద్రవ్యాన్ని ఆర్జిస్తున్నారు. ఎండకు, వానకు క్రిమికిటకాలకు వెరవకుండా రోజంతా టీ ఆకులను సేకరిస్తూ చాలా కఠినమైన చాకిరీని ఈ కార్మికులు చేయాల్సి వుంటుంది. అయితే వారి పనిపరిస్థితులు, జీవన స్థితిగతులు చాలా విషాదంగా వున్నాయి. వలసకాలం నాటి పాలకుల దోపిడీ విధానాలనే, నేటి ఆధునిక కాలంలోనూ టీతోటల యజమానులు కొనసాగిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ కార్మికులకు ప్రాణాలు నిలుపుకోవటానికి సరిపోయేటంత మాత్రమే, అత్యంత తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. ద్రవ్యోల్బణం తీవ్రంగా వున్న ప్రస్తుత కాలంలో, ఆర్థిక సంక్షోభం చుట్టు ముట్టిన ఈ రోజులలో యాజమాన్యాలు చెల్లించే ఆ కొద్దిపాటి వేతనాలు, కార్మికుల పొట్టగడపు కోవటానికి కూడా ఏమాత్రం సరిపోవటంలేదు. ఒక డాలర్ కు శ్రీలంక దేశ మారకపు విలువ 166 ఎల్కెఆర్ (శ్రీలంక రూపాయలు)లుగా రికార్డు స్థాయిలో విలువ దిగజారిపోయి, మొత్తం ప్రజానీకంతోపాటు టీతోటల కార్మికుల జీవనాన్ని మరింతగా దెబ్బతీసింది. దీనితో జీవన వ్యయం విపరీతంగా పెరిగిపోయి ఒక కిలో బియ్యం ధర 100 ఎల్కెఆర్ లు పెరిగి, ప్రజాజీవనం దుర్భరంగా మారిపోయింది.

2016 సం॥నుండి శ్రీలంక టీతోటల కార్మికులు తమ రోజువారీ మూల వేతనాన్ని 220 ఎల్కెఆర్ ల నుండి భత్యాలు, ప్రోత్సాహకాలు కలుపుకొని వెయ్యి ఎల్కెఆర్ లకు పెంచాలని ఆందోళన సాగిస్తున్నారు. (ఉత్పత్తి పెంపుచేసి

నందుకు, రోజూ క్రమం తప్పక హాజరైనందుకు కార్మికులకు ప్రోత్సహకాలు ఇస్తారు) వీరు డిమాండ్ చేసిన ఈ కనీస వేతనం కూడా క్యాండీకి చెందిన సోషల్ డెవలప్ మెంట్ సంస్థ 2018 సం॥లో నిర్వహించిన అధ్యయనంలో ప్రతిపాదించిన దానికంటే తక్కువగానే వుంది. ఈ సంస్థ అధ్యయనం ప్రకారం కార్మికుని జీవనానికి అవసరమైన కనీసవేతనం 1108 ఎల్కెఆర్ లుగా, అదికూడా నెలలో 25 రోజులూ కార్మికులకు పని వుంటుందని భావిస్తూ పేర్కొన్నారు. ప్రజారోగ్యం, విద్య, గృహ అవసరాలు వంటివేవీ లేకుండా భయంకర పరిస్థితుల నడుమ టీతోటల కార్మికులు బ్రతుకు లీడుస్తున్నారు.

సూపర్ లాభాలార్జించే టీతోటల యజమానులు, న్యాయమైన కార్మికుల సమస్యలను పెదచెవిపెడుతూ వస్తున్నారు. ప్రపంచ మార్కెట్ లో పోటీ తీవ్రమైందని, తేయాకు సేకరణ ఖర్చు పెరిగిపోయిందనే సాకులు చూపుతూ కార్మికుల వేతనాలు పెంచాలనే న్యాయమైన డిమాండ్ ను వారు నిరాకరిస్తూ వస్తున్నారు. వేతనాలు పెంపు చేయాలనే కార్మికుల డిమాండ్ చాలా అసమంజసమైనదిగా వారు కేకలు పెడుతున్నారు. దీనికి తోడుగా శ్రీలంక ప్రభుత్వం కూడా కార్మికుల న్యాయమైన సమస్యలపట్ల సానుకూల దృష్టితో లేదు. మరోవైపున టీతోటల కార్మికుల యూనియన్ ల నాయకత్వంలో కొందరు టీతోటల యజమానులకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తూవస్తున్నారు.

ఏమైనా, గత రెండు సం॥లుగా కార్మికులు తమ వేతనాల పెంపుకోసం సాగిస్తున్న ఆందోళన స్థిరంగా పెరుగుతూ వస్తోంది. కార్మికులు సాగిస్తున్న ఈ ఆందోళనలు తమ యూనియన్ పనిచేస్తున్న ప్రాంతం పరిధిని దాటి దేశ రాజధాని కొలంబో వరకు ఉత్తరాన జాఫ్నా వరకు విస్తరిస్తున్నాయి. టీతోటల కార్మికుల న్యాయమైన పోరాటానికి సంఘీభావ కార్యక్రమాలు, మద్దతు ఇతర సెక్షన్లనుండి స్థిరంగా పెరుగుతూ వస్తున్నాయి.

2018 అక్టోబర్ లో టీతోటల కార్మికుల వేతనాల పెంపును డిమాండ్ చేస్తూ కొలంబో తీరప్రాంతమైన 'ఇకోస్పిక్ ఎఫ్ ఫాసా'లో వేలాది మంది నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. వీరిలో

అత్యధికులు మలయన్ తమిళ సమూహానికి చెందినవారేగాక, రాజధాని నగరంలో వృత్తి, సేవారంగాలలో వివిధ రకాలైన ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్న వారుగా వున్నారు. టీతోటల కార్మికుల వేతన పెంపు డిమాండ్ ను వారు ప్రముఖంగా పేర్కొంటూనే ప్రజారోగ్యం, ప్రజలకు విద్య, గృహఅవసరాలను పరిష్కరించాలనే విస్తృతస్థాయి డిమాండ్లను ముందుకు తెచ్చారు.

2019 జనవరి 28న యాజమాన్యంతో తేయాకు తోటల కార్మికుల ప్రతినిధి బృందానికి చర్చలు జరిగిన తర్వాత, ఉమ్మడిగా ఒక అంగీకరానికి వచ్చి, ఒప్పందంపై సంతకాలు జరిగాయి. టీతోటల కార్మికుల వేతనాన్ని వెయ్యి ఎల్కెఆర్ లకు పెంపుచేయాలని కోరగా, యాజమాన్యం 855 ఎల్కెఆర్ లకు పెంపు చేయటానికి అంగీకరించింది. ఇటిఎఫ్, ఇసిఎఫ్ లతోసహా ఉత్పాదకతతో ముడిపడిన సదుపాయాలు, ప్రోత్సాహకాలు కల్పించటానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది.

కార్మికుల న్యాయమైన ఈ కోర్కెలను ఏదో మేరకు పరిష్కరించటానికి పూనుకోవటానికే యాజమాన్యానికి రెండు సం॥ల కాలం పట్టిందంటే, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ ఆర్థిక విధానాలు కార్మికులపై ఎంతటి అమానవీయ, ఘోరమైన దోపిడీని సాగిస్తూ వస్తున్నాయో, వారి జీవితాలతో ఏవిధంగా చెలగాటమాడుతున్నాయో మనకు అర్థమౌతుంది.

వియత్నాం, బంగ్లాదేశ్ మరియు మన దేశంతో సహా తేయాకు ఎగుమతిచేసే దేశాల స్థితిలోనూ టీతోటల కార్మికుల పరిస్థితులన్నీ ఇంతే అధ్వాన్నంగా వున్నాయి. 'సమిళిత అభివృద్ధి'గా పేర్కొంటూ, 'మానవీయ ముఖాన్ని' ప్రదర్శించాలంటున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క ఆర్థిక సరళీకరణ విధానాల వాస్తవిక, వికృత ముఖం ఇలాగే వుంటుంది.

తక్షణం టీతోటల కార్మికులు ఓ స్థిరమైన, నిలకడైన పోరాటాన్ని కొనసాగించాల్సిన అవసరాన్ని; అలాగే ఆందోళనోద్యమాన్ని కొనసాగించే టీతోటల కార్మికులు, ప్రపంచం లోని ఇతర రంగాల, విభాగాల కార్మికులయొక్క సంఘీభావాన్ని కూడగట్టాల్సిన అవసరాన్ని కూడా ప్రపంచవ్యాపితంగానున్న టీతోటల కార్మికుల దయనీయ దుస్థితి నొక్కి చెబుతోంది. ★

గ్రామీణ ఆంధ్రప్రదేశ్-సామాజిక ఆర్థిక దృశ్యం

ముందుమాట

బి.వి.రాఘవులు

2016 నవంబర్ లో సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రం, ఆంధ్రప్రదేశ్ వ్యవసాయ కార్మికసంఘం, ఆంధ్రప్రదేశ్ రైతు సంఘాలు సంయుక్తంగా ప్రచురించిన 'గ్రామీణ ఆంధ్రప్రదేశ్-సామాజిక ఆర్థిక దృశ్యం' పుస్తకానికి కా||బి.వి.రాఘవులు రాసిన ముందుమాటను యధాతథంగా అందిస్తున్నాం. - సంపాదకుడు

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని మూడు ప్రాంతాల్లో 10 జిల్లాల్లోని 37 గ్రామాల్లో వ్యవసాయ సంబంధాలను ఆంధ్రప్రదేశ్ వ్యవసాయ కార్మికసంఘం, రైతుసంఘం సహాయంతో సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రం అధ్యయనం చేసింది. మొదటి దశలో ఆయా గ్రామాల్లోని అన్ని కుటుంబాల సమాచారాన్ని (జనగణన) సేకరించింది. ఈ కుటుంబాల సంఖ్య 12030. రెండో దశలో కుటుంబాల్లోని దాదాపు పదిశాతాన్ని అంటే 1017 కుటుంబాలను నమూనా అధ్యయనంకోసం ఎంపిక చేసింది. నమూనా అధ్యయనంలో మరిన్ని వివరాలతో సవివరమైన సమాచారాన్ని సేకరించింది. ఈ పదిశాతం కుటుంబాలను వర్గ ప్రాతిపదికన ఎంపిక చేయడం జరిగింది. ఇందుకోసం ప్రాథమిక పునాదిగా శ్రమనిష్పత్తిని కొలబద్ధంగా పెట్టుకుని భూ పరిమితిని అంచనా వేయటం జరిగింది. అంతిమంగా భూపరిమితి కొలబద్ధంగా కుటుంబాలను వర్గీకరించాం. సెన్సెస్ సర్వే కుటుంబాలను కూడా ఈ పద్ధతిలోనే విభజించటం జరిగింది.

ఇంతకు ముందు కూడా గ్రామ సర్వేలు జరిగాయి. అవి ప్రధానంగా అకడమిక్ పరిశోధకుల ఆధ్వర్యంలో జరిగాయి. ఒకటి రెండు గ్రామాలకు పరిమితమై లోతైన పరిశోధనలు జరిగాయి. నిర్దిష్ట కాలవ్యవధితో కూడిన పరిశోధనలు జరిగాయి. కానీ ఇప్పటి సర్వే విస్తృతంగా జిల్లాలు, ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయ పద్ధతులు పరిగణనలోకి తీసుకుని జరిగినది. అంతేకాక విషయజ్ఞానం కోసమే పరిమితం కాకుండా గ్రామీణ ప్రాంత ఉద్యమాలకు తోడ్పడేందుకు ఉద్దేశించిన సర్వే ఇది. అందుకే సర్వే ప్రక్రియలో అన్ని దశల్లోనూ సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంతో పాటు అఖిలభారత వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం, అఖిల భారత కిసాన్ సభ కార్యకర్తలు అన్ని దశల్లోనూ భాగస్వాములు అయ్యారు. ఉద్యమ శ్రేయోభిలాషులు అయిన మేధావులు ఈ కృషికి ప్రత్యక్షంగా తోడ్పడ్డారు.

అనుభవజ్ఞులైన మేధావుల నైపుణ్యం, కార్యకర్తల క్షేత్రస్థాయి పరిజ్ఞానం మేళవించబడటం ఈ సర్వే విశేషమే కాక సర్వే ఫలితాలు మరింత ప్రయోజనాత్మకంగా వుండేందుకు తోడ్పడింది. విశ్లేషణ ఫలితాలను పరిశీలించిన వారెవరైనా ఈ విషయాన్ని గమనిస్తారు. విశ్లేషణ అంతా సమగ్రంగా పూర్తిఅయ్యాక అన్ని అంశాలతో కూడిన లోతైన ప్రచురణను ఒకేసారి తీసుకు రావటం కొంత సమయం తీసుకుంటుందని భావించి దశలవారీగా విశ్లేషణ ఫలితాలను పాఠకుల ముందు వుంచాలని పరిశోధన సమన్వయకులు భావించారు. అందుకే సెన్సెస్ కు సంబంధించిన గ్రామాలవారీ విశ్లేషణ పత్రాలను ప్రస్తుత పుస్తకంలో పొందుపరుస్తున్నాము.

అధ్యయనం చేయబడిన 37 గ్రామాల్లో దక్షిణ కోస్తాలో 21, ఉత్తరాంధ్రలో ఏడు, రాయలసీమలో తొమ్మిది గ్రామాలు వున్నాయి. నీటి పారుదల సౌకర్యాల ప్రాతిపదికన చూస్తే రెండుపంటలు పండే మాగాణి సంపూర్ణంగా వుండే గ్రామాలు తొమ్మిది. మాగాణి మెట్ట వున్న మిశ్రమ గ్రామాలు 14, పూర్తిగా వర్షాధారంపై సేద్యం జరిగే మెట్ట గ్రామాలు 14 వున్నాయి. గ్రామాల ఎంపిక కొంతమేరకు రాష్ట్రంలో వున్న వైవిధ్యాన్ని వ్యక్తం చేస్తోంది. గ్రామాలకు సంబంధించిన వివరాలను పరిశీలిస్తే ప్రాంతాల మధ్యగాక ఒకే ప్రాంతంలోని గ్రామానికి, గ్రామానికి మధ్య చాలా వైవిధ్యం వున్నట్లు స్పష్టమవుతోంది. అన్ని గ్రామాల్లో కొన్ని సారూప్యాలు వున్నప్పటికీ వైవిధ్యాన్ని గమనించటం ఉద్యమ దృష్టితో చూసినపుడు చాలా అవసరం.

గ్రామాల్లో వున్న వర్గవిభజనను పరిశీలిస్తే భూకేంద్రీకరణ దాదాపు అన్ని గ్రామాల్లోనూ వున్నట్లు కనిపిస్తోంది. సీలింగ్ చట్టాలు అమలు జరిగాయని చెప్తున్నా వారసుల మధ్య ఆస్తుల విభజన జరిగి కమతాలు చిన్నవైపోయాయని అంటున్నా భూమి ఇంకా చాలా కొద్దిమంది చేతుల్లోనే ఎక్కువ భూమి కేంద్రీకరించబడి వున్నదని సర్వే వివరాలు వెల్లడిస్తున్నాయి. 37

గ్రామాల్లో ధనిక రైతులు, భూస్వాములుగా వున్న సుమారు ఐదుశాతం కుటుంబాల చేతుల్లో 37 శాతం సాగుభూమి వున్నది. 73శాతంగా వున్న చిన్న, సన్నకారు, వ్యవసాయ కార్మిక వర్గాల చేతుల్లో 63 శాతం భూమి మాత్రమే వున్నది.

అయితే ప్రాంతాల వారీగా చూసినపుడు కొన్ని వ్యత్యాసాలు కూడా మనం గమనించవచ్చు. ఉత్తరాంధ్రలో భూస్వామ్య, ధనిక రైతు తరగతుల మోతాదు తక్కువగానూ, రాయలసీమలో ఎక్కువగానూ కనిపిస్తుంది. అలాగే వర్గవిభజన తీవ్రత మాత్రం మెట్ట గ్రామాల్లో తక్కువగానూ, మిగిలిన గ్రామాల్లో ఎక్కువగానూ కనిపిస్తుంది. ఉత్తరాంధ్రలో ఈ కాలంలో మాగాణి సేద్యం పెరిగినప్పటికీ వర్గవిభజన తీవ్రత మాత్రం సాపేక్షంగా బలహీనంగానే వున్నది. రైతాంగంలో అత్యధికంగా చిన్న కమతాలే ఎక్కువగా వున్నాయి. వ్యవసాయ కార్మికుల సంఖ్య మిశ్రమ గ్రామాల్లో సాపేక్షంగా కనిపిస్తుంది. మాగాణితోపాటు శ్రమతీవ్రత ఎక్కువగా వుండే వ్యాపారపంటల మిశ్రమం వుండటం దీనికి కారణం కావచ్చు. వరి సేద్యంలో అంతకంతకూ యాంత్రికరణ పెరగటం, మాగాణి ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయేతర ఉపాధి ఎక్కువగా వుండటం, ఎక్కువగా వ్యవసాయంపై ఆధారపడే కూలీల సంఖ్య తగ్గటానికి కారణం కావచ్చు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయ పద్ధతులు తీవ్రం కాకపోవటం, వర్షాధార పంటలు ఎక్కువగా వుండటంతో రాయలసీమలోని మెట్ట గ్రామాల్లో వ్యవసాయ కార్మికులు, వ్యవసాయేతర కార్మికుల సంఖ్య తక్కువగా కనిపిస్తుంది. పై వివరాలను పరిశీలిస్తే ప్రతి గ్రామానికీ నీటివనరులు, పంటల వైవిధ్యం, కొన్ని చారిత్రక పరిస్థితుల ప్రభావం, మార్కెట్ తో అనుసంధానం, పట్టణ ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయేతర ఉపాధి లభ్యతను బట్టి వర్గవిభజన తీవ్రతలో వ్యత్యాసాలు ఏర్పడుతున్నాయి. అందువల్ల దేశ రాష్ట్రస్థాయి సగటు అధ్యయనాలతోపాటు గ్రామస్థాయి నిర్దిష్ట అధ్యయనాలను కూడా జోడిస్తేనే గ్రామీణ వర్గవిభజన గురించిన

లోతుపాతులు విధితం అవుతాయి. ఈ దృష్టితో చూసినపుడు పుస్తకంలోని గ్రామ అధ్యయన పత్రాలు ఎంతో ఉపయుక్తంగా వుంటాయి.

పుస్తకంలోని గ్రామ సమాచారాన్ని చూసినపుడు వివిధ సామాజిక తరగతుల్లో పెరుగుతున్న వర్గవిభజనను గమనించవచ్చు. అగ్రకులల్లో పేదరైతులు, వ్యవసాయ కార్మికుల సంఖ్య పెరుగుతున్నది. వెనకబడిన కులల్లో ఒక మోస్తరుగానూ, దళితుల్లో స్వల్పంగానూ మధ్య తరగతి రైతాంగం ఏర్పడటం గమనించవచ్చు. అయినప్పటికీ సామాజిక బృందాల్లో వర్గవిభజన ప్రక్రియ పూర్తి అయ్యిందని చెప్పలేము. సామాజిక అసమానతల ఆర్థిక పునాది ఇంకా బలంగానే వుంది. భూస్వాములు, ధనిక రైతుల్లో ఇప్పటికీ 75 శాతం అగ్రకులాల కుటుంబాలే. వ్యవసాయ కార్మిక కుటుంబాల్లో 46 శాతం దళితులే. ఇంకో వైపునుండి పరిశీలిస్తే దళితుల్లో దాదాపు 49 శాతానికి పైన వ్యవసాయ కార్మికులుగానే వున్నారు. భూస్వాములు, ధనిక రైతుల్లో దళితులు చాలా తక్కువగా వున్నారు. వెనకబడిన కులల్లో మాత్రమే వర్గవిభజనలో వైవిధ్యం బలంగా వున్నది. వెనకబడిన కులల్లో అన్నివర్గాలకు సంబంధించిన కుటుంబాలు గణనీయంగా వున్నాయి. ఈ సామాజిక తరగతుల విషయంలో ప్రాంతాల మధ్య వ్యత్యాసం కొట్టొచ్చినట్లుగా వున్నది. ఉత్తరాంధ్రలో అగ్రకులాల మోతాదు, దళితుల మోతాదు చాలా స్వల్పం. దాదాపు 81% వెనకబడిన కులాల కిందకే వస్తాయి. అందువల్ల అన్ని వర్గాల్లోనూ ఈ కులాలే వున్నాయి. అయితే ఇక్కడ వెనకబడిన కులల్లో కూడా కొన్ని కులాలు మాత్రమే ఆధిపత్య కులాలుగా వుంటూ ఉన్నతవర్గాల్లో భూస్వామ్య, ధనికరైతు వర్గాల్లో వీటి ప్రాధాన్యత ఎక్కువగా వుండటం గమనించవచ్చు. రాయలసీమ గ్రామాల్లో వెనకబడిన కులాల జనాభా ఎక్కువగా వున్నందున రైతాంగంలో కూడా ఈ అంశం ప్రతిబింబిస్తోంది. ఈ ప్రాంతంలో భూస్వామ్య, ధనికరైతు వర్గంలో వీరు తక్కువైనప్పటికీ మధ్యతరగతి రైతాంగంలో అగ్రకులాల కంటే ఎక్కువగా వున్నట్లు కనిపిస్తున్నది. భూమిపై వెనకబడిన కులాల కుటుంబాలకు వున్న ఈ పట్టు రాజకీయరంగంలో ఇంకా ప్రతిబింబించటం లేదు.

సెన్సెస్ వివరాల్లో కొలు సేద్యానికి సంబంధించిన సంపూర్ణ వివరాలు లేనప్పటికీ కొన్ని ధోరణులను మనం గమనించవచ్చు. సుదీర్ఘకాలం నుండి డెల్టాగా వుండి వరి

వ్యవసాయం ప్రధానంగా వుండే గ్రామాల్లో కొలుసేద్యం బాగా విస్తరించింది. ఉత్తరాంధ్ర డెల్టాలో మాగాణి సేద్యంలో కొలు వ్యవసాయం పరిమితంగా కనిపిస్తోంది. వ్యాపార పంటలు సాగుచేసే మిశ్రమ గ్రామాల్లో కూడా కొలు వ్యవసాయం గణనీయంగానే వున్నది. అయితే ఈ గ్రామాల్లో ప్రధానంగా లాభార్జన దృష్టితో కొలు చేయబడుతోంది. వరి వ్యవసాయంలో వ్యవసాయ కూలీలు, పేద రైతులు ఎక్కువగా కొలుకు చేస్తున్నారు.

మొత్తం నికర సాగుభూమిలో 36 శాతం భూమి కొలుక్రింద వుండటం కొలువ్యవస్థ రాష్ట్రవ్యవసాయ రంగంలో నిర్వహిస్తున్న పాత్రను తెల్పుతున్నది. కొలుదార్ల కుటుంబాలు నిష్పత్తి ఉన్నత తరగతుల రైతాంగంలోనే ఎక్కువగా వున్నది. భూస్వాములు, ధనిక రైతులు కలిపి 41% కొలుభూమిని సాగుచేస్తున్నారు. మధ్య తరగతి, చిన్న, సన్నకారు రైతులు మరియు కొద్దిపాటి వ్యవసాయకార్మిక కుటుంబాలు కలిపి 59 శాతం కొలుభూమి సాగుచేస్తున్నారు. మొత్తం కొలుభూమిలో గణనీయ భాగం భూస్వామ్య, ధనిక తరగతి రైతుల చేతుల్లో వున్నది. రివర్స్ టెనిస్ బలంగా వున్నది.

కొలు వ్యవస్థ మాగాణి ప్రాంతంలో ఎక్కువగా వున్నది. 25.83% కుటుంబాల చేతిలో నికర సాగుభూమిలో 47.53% కొలు భూమి వున్నది. మొత్తం కుటుంబాలలో కమతాలు 4వ వంతయినా భూమి దాదాపు 50% వున్నది. వాణిజ్య పంటలు పండే గ్రామాలలో సాపేక్షంగా కొలుపద్ధతి ఎక్కువ వుండడం గమనార్హం.

మూడు ప్రాంతాలను పోల్చి చూసినపుడు దక్షిణాంధ్రలో కొలుపద్ధతి ఎక్కువగా వున్నదనేది స్పష్టం అవుతున్నది. మొత్తం భూమిలో కొలు భూమి నిష్పత్తి ఉత్తరాంధ్రలో కేవలం 19 శాతం వుంటే రాయలసీమలో 23 శాతం వుంటే, దక్షిణాంధ్రలో 53 శాతం వున్నది. ఉత్తరాంధ్రలో సంఖ్యరీత్యా, విస్తీర్ణరీత్యా వర్గానికున్న మొత్తం భూమిలో జూసినా మధ్యతరగతి చిన్న, సన్నకారు కమతాల కొలుదార్లే ఎక్కువ వున్నారు. రాయలసీమలో కొలురైతుల్లో మధ్యతరగతి రైతాంగం ఎక్కువగా వున్నది. దక్షిణాంధ్రలో దాదాపు అన్ని రైతు తరగతుల్లో కొలువ్యవస్థ బాగా విస్తరించింది.

దాదాపు అన్ని గ్రామాల్లో వ్యవసాయంలో ఆధునిక పద్ధతులు విస్తృతంగా ప్రవేశించాయి. మార్కెట్ కోసమే ప్రధానంగా రైతాంగం పంటలు వేస్తున్నారు. ఆహారధాన్యాలు సైతం పూర్తిగా

అమ్మేసి తిండిగింజలు మార్కెట్లో కొనుక్కోవటం ప్రధాన ధోరణిగా మారింది. నీటిపారుదల సౌకర్యంతో నిమిత్తం లేకుండానే రైతాంగం వ్యాపారపంటల వైపు మొగ్గు చూపుతోంది. యంత్రాల వాడకం బాగా పెరిగింది. ఇప్పటి వరకు పూర్తిస్థాయిలో ప్రవేశం లేని డెల్టా ప్రాంతంలో సైతం యంత్రాల వినియోగం ఊపందుకున్నది. సర్వే గ్రామాల్లో 195 ట్రాక్టర్లు నమోదు అయ్యాయి. సేద్యానికి స్వంత ట్రాక్టర్లను వినియోగించుకోవటం కంటే అద్దెకు తెచ్చుకునే ధోరణి పెరిగినట్లు సర్వే వివరాలు వెల్లడిస్తున్నాయి. కేవలం వ్యవసాయ పరికరాలు అద్దెకు ఇవ్వటమే జీవనాధారంగా వున్న కుటుంబాలు సర్వేలో నమోదు అయ్యాయి. పంటల్లో, పనుల్లో, వ్యవసాయ సీజన్లలో వచ్చిన మార్పులు శ్రమశక్తి వినియోగంలో మార్పులు తెచ్చాయి. దాదాపు అన్నితరగతుల రైతులు వేతనశ్రమపై ఆధార పడటం పెరిగింది. భూస్వాములు, ధనిక రైతులే కాకుండా మధ్యతరగతి, చిన్న సన్నకారు రైతులు కూడా పనులు ముమ్మరంగా వున్నపుడు కూలీలను పెట్టుకోవటం పెరిగింది. స్వచ్ఛంగా కూలీకి పెట్టుకోవటం, లేదా కూలీకి వెళ్లటం అనే పద్ధతులకన్నా ముమ్మరంగా పని వున్నపుడు కూలీకి పెట్టుకుని ఆ తర్వాత తాము కూడా ఇతరులకు కూలీకి వెళ్లే పద్ధతి అన్ని తరగతుల రైతాంగంలోనూ విస్తరించింది. అలాగే వ్యవసాయ కార్మికుల్లో కూడా వ్యవసాయ పనులకే కాకుండా వ్యవసాయేతర పనులకు కూడా వెళ్లటం పెరిగింది. అలాగే పాత మాగాణి ప్రాంతంలో కంటే కొత్త డెల్టా ప్రాంతంలో పనిదినాల మోతాదు సాపేక్షంగా ఎక్కువగా వున్నది. గ్రామీణ రవాణా సదుపాయాలు మెరుగవటం, ఆటోలు వంటి రవాణా సాధనాల సౌలభ్యత పెరగటంతో వ్యవసాయ కార్మికులు ఇతర ప్రాంతాలకు కూలీకి వెళ్లటం కూడా పెరిగింది.

అభివృద్ధి ప్రక్రియల్లో అక్షరాస్యత పాత్రను ఇప్పుడు అందరూ గుర్తిస్తున్నారు. ఈ దృష్టితో చూసినపుడు సర్వే గ్రామాలు బాగా వెనకబడినట్లు కనిపిస్తోంది. రాష్ట్ర సగటు అక్షరాస్యతకన్నా (67 శాతం) ఎక్కువ అక్షరాస్యతను సాధించిన గ్రామాలు కేవలం ఆరు మాత్రమే. 60 శాతం లోపు అక్షరాస్యత సాధించిన గ్రామాలు, అంటే 2000 సంవత్సరం నాటి అక్షరాస్యత స్థాయిలో వున్న గ్రామాలు 15 కాగా మరో ఏడు గ్రామాల్లో అక్షరాస్యత యాభైశాతం కంటే తక్కువగా నమోదు అయ్యింది. గ్రామాల ఆర్థికాభివృద్ధికి, అక్షరాస్యత స్థాయికి మధ్య తేడాలు వున్నాయి.

అక్షరాస్యతలో వ్యత్యాసాలు ప్రాంతీయ వ్యత్యాసాలను ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. జాతీయ స్థాయిలో పరిశీలించినపుడు అక్షరాస్యతలో ఆంధ్రప్రదేశ్ అట్టడుగున 31 స్థానంలో వున్నదంటే ఈ వివరాలను చూసినపుడు ఆశ్చర్యం కలగదు. స్త్రీల అక్షరాస్యత మరింత తక్కువగా వున్నది. పాలకులు చదువును ఎంత నిర్లక్ష్యం చేశారో తెలియచెప్పేందుకు ఈ గ్రామ సర్వేలో వెల్లడైన వివరాలు ఉపయోగపడతాయి. ప్రాథమిక విద్య కూడా వ్యాపారికరణ అయిపోతున్న ఈ తరుణంలో సంపూర్ణ గ్రామీణ అక్షరాస్యత సాధించటం కష్టమైన కర్తవ్యం కానున్నది.

గ్రామాల్లోని పౌర సదుపాయాలను పరిశీలిస్తే ఆధునిక సౌకర్యాలు గ్రామాల్లో అన్నివర్గాల్లో ముఖ్యంగా పైస్థాయి వర్గాల్లో విస్తరించినట్లు స్పష్టమవుతోంది. సామాజికంగా చూసినపుడు సౌకర్యాలకు దూరంగా వున్న వారిలో అత్యధికులు దళితులు, కొన్ని వెనకబడిన తరగతులకు చెందిన కుటుంబాలుగా వున్నాయి. 37 గ్రామాలకు సంబంధించిన వివరాలు పరిశీలించి నపుడు స్వంత ఇళ్లు, విద్యుత్ కనెక్షన్లు, టీవిలు, సెల్ ఫోన్ ల విషయంలో గ్రామాల మధ్య వ్యత్యాసం తక్కువగా వుంది. 91 శాతానికి స్వంత ఇళ్లు వున్నప్పటికీ ఇంకా 45 శాతానికి పక్కా ఇళ్లు లేకపోవటం గమనించవచ్చు. ముఖ్యంగా వెనకబడిన కులాలకు చెందిన కుటుంబాల్లో ఈ కోవకు చెందిన వారు ఎక్కువగా వున్నారు. స్వంత ఇళ్లు ఎక్కువమందికి వున్నప్పటికీ మరుగుదొడ్ల విషయంలో గ్రామాల మధ్య వ్యత్యాసం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. ఇంకా 63 శాతం కుటుంబాలకు మరుగుదొడ్లు లేని స్థితి. ఆర్థికస్థోమతతో పాటు విద్యాస్థాయి, సాంస్కృతిక అలవాట్లు, ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం కొన్ని కుటుంబాల వెనకబాటుకు కారణం కావచ్చు. వంటగ్యాస్ సౌకర్యం అన్ని కుటుంబాలకు ఇచ్చినట్లు, ద్వారాకాబుందాల ద్వారా పేదలందరికీ గ్యాస్ కనెక్షన్లు ఇచ్చినట్లు ప్రభుత్వం ప్రచారం చేస్తున్నప్పటికీ గ్యాస్ కనెక్షన్లు 54 శాతం కుటుంబాలకు లేవు. ఈ విషయంలో గ్రామాల మధ్య వ్యత్యాసం ఎక్కువగా వుంది. స్కూటర్లు, మోటారు సైకిళ్లు వినియోగం ధనిక రైతులు, మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబాల్లో బాగా వ్యాపించింది. దాదాపు 15-20 శాతం కుటుంబాలకు ఈ వాహనాలు వున్నాయి. సైకిల్ వినియోగం మిగిలిన తరగతుల్లో అత్యధిక కుటుంబాలకు ఉన్నట్లు వివరాలు తెలియ

చేస్తున్నాయి. సర్వే చేసిన 37 గ్రామాల్లో ఏడు గ్రామాల్లో ఒక్క కారు కూడా లేదు. ఈ గ్రామాలన్నీ వెనకబడిన ప్రాంతాల్లోని మెట్ట గ్రామాలు. మిగిలిన 30 గ్రామాల్లో 95 కార్లు వున్నాయి. సర్వే గ్రామాల్లో 156 ఆటోలు నమోదు అయ్యాయి. మూడు గ్రామాల్లో ఆటోలు లేవు. వ్యవసాయ కార్మిక, పేద రైతు కుటుంబాల్లో వున్న వారు ఆటోలు నడుపుతున్నారు. ఆర్థిక బంసు సేవలు కుదించటం, వ్యవసాయ ఉపాధి తగ్గటం, గ్రామీణ యువకులు స్వయం ఉపాధి వైపు మళ్లటాన్ని ఈ పరిణామం ప్రతిబింబిస్తోంది.

పుస్తకంలో విశ్లేషించబడిన 37 గ్రామాల వివరాలను పరిశీలిస్తే రాష్ట్రంలో వ్యవసాయరంగం ఎంత వైవిధ్యంతోనూ, సంక్లిష్టతతోనూ వున్నదో అర్థమవుతుంది. అలాగే పరిస్థితులు స్థిరంగా కూడా వుండటం లేదని గత గ్రామసర్వేలతో పోల్చి చూస్తే మనకు కనపడుతోంది. ఉద్యమ కార్యకర్తలెవరైనా ఈ ప్రత్యేకతలను గమనంలో వుంచుకుని ఎవరికి వారు తాము పనిచేస్తున్న

(19వ పేజీనుండి)

ముసాయిదా చట్టంలో సెక్షన్ 66-ఫారెస్టు అధికారులకు ఆయుధాలు ఇవ్వాలనీ, వారిపై వచ్చే మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనల కేసులపై పై అధికారుల అనుమతి లేకుండా నేరుగా కేసులు నమోదుచేయకూడదని పేర్కొంటోంది. అటవీ అధికారులు ఎవరినైనా నేరస్తులని నిర్ధారిస్తే చాలు 50 వేల రూపాయల వరకూ జరిమానా విధించే అధికారం, 7 సంవత్సరాల వరకూ జైలు శిక్ష విధించే అధికారం ఈ ముసాయిదా దఖలు పరుస్తున్నది. అంతేగాక ఫారెస్టు అధికారుల విచక్షణలో అడవులలో పశువులను మేపుతున్నందుకు పన్నులు వసూలు చేసే నిబంధనలను (అంటే పాత పుల్లరి), అడవులలో గిరిజనులకు అటవీ హక్కుల చట్టం కింద బతకనిస్తున్నందుకు ఫారెస్టు పనులలో పాల్గొనాలని (అంటే పాత వెట్టి) నిబంధనలను ఈ 1927 అటవీ చట్టానికి ముసాయిదా సవరణ పేర్కొంది. అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా ఈ ముసాయిదా “ఉత్పాదక అడవులనే” విధానాన్ని ముందుకు తెచ్చింది. అంటే పరిశ్రమలకు ముడి సరకుల సరఫరా కేంద్రాలుగా ఫ్రాంటీషన్ ల పెంపకం, వాణిజ్యం కోసం అడవులు అన్న విధానం, అటవీ ఉత్పత్తులపై పన్ను విధింపు వంటివి ముందుకు తేవడం ఈ సవరణల ముఖ్య ఉద్దేశ్యం. అడవులను కార్పొరేట్ లకు అప్పజెప్పడానికి అటంకంగా వున్న ఆదివాసి అనుకూల చట్టాలను, విధానాలను ఆచరణలో రద్దు చేయడం ఈ ముసాయిదా సవరణయొక్క

ప్రాంతంలో నిర్దిష్టంగా గ్రామ అధ్యయనానికి నిరంతరం పూనుకుంటేనే ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లగలరు. ఈ పుస్తకం కార్యకర్తలకు కరదీపికగా ఉపయోగపడుతుంది.

ఈ అధ్యయనాన్ని చేపట్టిన అటు పరిశోధకులకూ ఇటు కార్యకర్తలకు సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రం ఎంతో మేలు చేసింది. ఈ అధ్యయనాల్లోని సమాచారానికి తగినంత విలువ నిచ్చి పాలకులు వినియోగించుకుంటే రాష్ట్రాభివృద్ధికి అవసరమైన నిర్ణయాలను తీసుకోవచ్చు. అయితే భూస్వామ్య, గ్రామీణ ధనిక వర్గాల ప్రయోజనాలు కాపాడే పాలకులు ఆ పని చేస్తారని ఆశించలేము. ఉద్యమాలే ప్రభుత్వంపై ఆ ఒత్తిడి తీసుకురావల్సి వుంటుంది.

ఈ సర్వేలో ఇప్పటివరకు చురుగ్గా పాల్గొన్న మేధావులకు, కార్యకర్తలకు, నాయకులకు ఈ ప్రాజెక్టును చేపట్టిన సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రం, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం, రైతు సంఘాలకు అభినందనలు. ★

మరో ప్రయోజనం. ముసాయిదా స్పష్టంగా చెపుతున్నదేమంటే “అటవీ సంరక్షణకు” అడ్డుగా అటవీ హక్కుల చట్టం ప్రకారం ఆదివాసులు భూములు కలిగివున్నట్లు, ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు భావిస్తే వారికి కొంత నష్టపరిహారం ఇచ్చో, వేరే చోట వారు నివసించే చోటు చూపించో ఆ ఆదివాసులను తరలించమని చెపుతున్నది. నిర్వాసితుల విషయంలో ప్రభుత్వాలు ఎంత దుర్మార్గంగా, నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తున్నాయో గమనించితే ఈ ముసాయిదా అంతా ‘పెసా’, ‘అటవీ హక్కుల చట్టాలలో’ పేర్కొన్న ఆదివాసుల గ్రామసభల అధికారాలు, హక్కులన్నీనింటినీ కాలరాచేందుకు వచ్చిందని అర్థం అవుతుంది.

కనుక సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలు, అటవీ చట్టాలకు పాలకులు చేయదలచుకొన్న సవరణలు విడివిడి విషయాలు కావు. పచ్చని చెట్లు, పారే నదులు, అపార ఖనిజ నిక్షేపాలతో నిండివున్న మన దేశ సంపదలను కొల్లగొట్టే దుష్ట పథకాలలోని అంశాలు. అడవులను యదేచ్ఛగా కొల్లగొట్టటానికి అడ్డంకిగా వున్న ఆదివాసి ప్రజల పైనా, పర్యావరణపరిరక్షణ కు పోరాడుతున్న ప్రజాత్రంత ఉద్యమాల పైనా దాడి ఇది. ఇది ప్రజల హక్కులను బలహీన పరస్తుంది. మరో పక్క అధికార యంత్రంగాన్ని మరింత నిరంకుశంగా మారుస్తున్నది. కనుక 1927 అటవీ చట్టానికి సవరణ పేరుతో జరుగుతున్న ఈ చర్యలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తూ నిలబడటమే ఆదివాసీ, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాల కర్తవ్యం. ★

కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య రచన “విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం” పుస్తక పరిచయం

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యగారి పేరుతో ఆ నాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీ బ్రిటీష్ ఇండియాలో 1946లో జరిగిన ఎన్నికల సందర్భంగా తెలుగుజాతి భవిష్యత్తును కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎలా తీర్చిదిద్ద దలుచుకున్నదో తెలియపరిచే వివరమైన లక్ష్య ప్రకటనే “విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం” అనే పత్రం. ఇది 1946 జనవరిలో వెలువడింది. ఆనాటికి తెలంగాణా నిజాం రాజ్యంలో భాగం కనుక అక్కడ ఎన్నికలు అనే ప్రస్తావన అప్పటికి రాలేదు. కానీ నిజాం రాజ్యంలోని ఆంధ్రులైన తెలంగాణీయులను కలుపుకొనే తెలుగు జాతీయ రాజ్యం గురించి పదేపదే ఈ పత్రం ప్రస్తావన చేసింది. “తెలంగాణాలో ఆంధ్ర మహాసభ” అనే ఉపశీర్షిక క్రింద అక్కడి ప్రత్యేక పరిస్థితులను, ఉద్యమ స్థితి-గతులను వివరించింది.

ఈ పత్రం కేవలం తెలుగు జాతికి మాత్రమే అన్వయించుకోదగినదిగా భావించ నక్కరలేదు. మొత్తం విశాల భారతావనికి కూడా అన్వయించుకోదగినట్లుగా ఇది వుంది. “ప్రజా రాజ్యాల సమాఖ్యగా-విశాల భారతం” అనే రూపంలో కూడా దీన్ని మెరుగుపరుచుని అన్వయించుకోదగిన విధంగా యిది రూపొందించారు. అప్పటికింకా భారతదేశానికి ‘స్వాతంత్ర్యం’ రాలేదు(1948లో ఇవాళనేది బ్రిటీష్ పాలకుల తొలి నిర్ణయం-దాన్ని త్వరితం గావించిన వాటిలో తెలంగాణా తదితర పోరాటాలు కూడా కారణం). పాకిస్తాను విభజనపై బ్రిటీష్ వలస పాలకులూ, కాంగ్రెసు, ముస్లింలీగు పార్టీలూ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాయి. దేశ విభజనతో పనిలేకుండా వివిధ జాతుల స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కులుగల “జాతీయ రిపబ్లిక్ సమాఖ్య”గా స్వతంత్ర భారతదేశం నిర్మించుకోవటమే ఉత్తమ ప్రజాస్వామిక పునర్నిర్మాణమని “విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం” పేర్కొంది. ఆనాటి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి పి.సి.జోషి అభిప్రాయం పూర్తిగా ఇది కాకపోవచ్చు కానీ, నాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీలో చర్చనీయాంశంగా వుండిన “జాతుల స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కు” అనే అంశాన్ని నేడు పాకిస్థాన్లోని పంజాబీలు, సింధీలు, పరాసులు తదితరులకు కూడా

అన్వయించుకోదగిన విధంగా, దేశ విభజనకు ప్రత్యామ్నాయంగా “స్వయం నిర్ణయాధికార జాతుల సమాఖ్యగా విశాల భారతదేశం” అనే దృక్పథాన్ని ఈ పత్రం అందించింది.

జాతుల స్వయం నిర్ణయాధికారంలో కీలకమైన అంశంగా ఏ భాషాజాతికి ఆ భాషా జాతి తనదైన రాజ్యాంగ నిర్ణాయక పరిషత్తుని, వయోజన ఓటింగ్ ద్వారా ఎన్నుకొని, తమ జాతి అవసరాల కనువుగా రాజ్యాంగ రచన గావించుకుని, దాని ప్రాతిపదికన స్వయం పోషకంగా తమ కాళ్ళపై తాము నిలుస్తూ “స్వతంత్ర భారత రిపబ్లిక్కుల సమాఖ్య”లో కలిసి మెలిసి వుండాలనేది ఈ పత్ర రచయిత పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యగారి (ఆంధ్రా కమ్యూనిస్టుల) అభిప్రాయం. కేంద్ర ప్రభుత్వానికి దేశ రక్షణ, విదేశీ వ్యవహారాలు, కమ్యూనికేషన్స్, కరెన్సీ లాంటి అంశాలలో మాత్రమే అధికారాలుండాలనేది ఈ పత్రం అవగాహన.

ఇటీవలి కాలంలో అనేక రకాల వికృత వక్రీకరణలకూ, అపార్థాలూ-అపోహలకూ, అదే సమయంలో విస్మరణకు కూడా గురైన ఒక ముఖ్యమైన చారిత్రక పత్రమిది. నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ సరిహద్దులనానుకొని వెలువలనున్న తెలుగు వారందరితో (బస్తరు-బళ్ళారి-బరంపురం-తమిళనాడులో వారిని) కలుపుకొని విశాల తెలుగు జాతీయ రాజ్యం నిర్మించు కుండామని ఈ పత్రం పిలుపునిచ్చింది. ఆనాటికి వున్న ఆర్థిక-సాంఘిక-సాంస్కృతిక అసమానత్వాలను రూపిమాపి, ఒక ప్రజాస్వామిక జీవన విధానానికి అనుగుణమైన నూతన సామాజిక వ్యవస్థ నిర్మాణానికి తెలుగు జాతిని సంసిద్ధులను గావిస్తూ అశేష తెలుగు ప్రజానీకం ముందు నిలిపిన ఒక స్పష్టమైన ఆచరణాత్మక సామాజిక ప్రణాళిక యిది. తెలుగుజాతికిచ్చిన పిలుపది.

ముందుగా ఆ పత్రంలోని కొన్ని శీర్షికలను చూద్దాం! “జన్మభూమి చిన్నాభిన్నమైనది”/ “జమిందారీ దోపిడీ”/మన వ్యవసాయం పాడుపడింది”/“మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధి కాలేదు”/“మన విజ్ఞానం కుంటుపడింది”/ “పౌరసత్వ హక్కులు”/“మన గ్రామసీమలు”/ “జమిందారీలను రద్దుచేయాలి”/“సాగుచేసుకోక పొలాలను కౌలుకిచ్చే భూస్వామిక విధానాన్ని

రద్దుపరచాలి”/“సాగు చేసేవాడికే పొలం”/ “పొలాల్లో సాగు చెయ్యటానికి నీటివనతులు కావాలి”/“రైతుల పొలాలు అన్యాయాంతం కాకూడదు”/“రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే ధర ఇవ్వాలి”/“ప్రజలకు చౌకగా ఆహారాన్ని అందించాలి”/“వ్యవసాయ కూలీలు”/“సైన్యము నుండి తిరిగి వచ్చే సైనికులు”/“చేపల పరిశ్రమ -అగ్నికుల క్షత్రియులు”/“తాటి బెల్లపు పరిశ్రమ -శెట్టిబలిజ-గౌడ కులస్థులు”/“ఆదిమవాసులు”/ “మన పరిశ్రమలు-పట్టణ ప్రజలు”/“ఆంధ్రాలో పరిశ్రమలు మరింత వెనకబడి వున్నాయి”/ “ఇంగ్లీషు కంపెనీల విపరీత లాభాలు”/ “కార్మికుల కష్టాలు”/“ఆంధ్రాలో పరిశ్రమాభి వృద్ధికి మార్గం”/“అభివృద్ధి చేయటానికి వీలున్న పరిశ్రమలు”/“రైలు మార్గాలు”/ “రేవు పట్టణాలు”/“చేనేత పరిశ్రమ”/“ఇత్తడి కంచు వగైరా చేతి పనులు”/“చిన్న దుకాణదారులు -వర్తక గుమస్తాలు”/“పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజలు”/“ముస్లిం ప్రజలు”...ఇంతేకాక “ఆంధ్రా ప్రజల నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం”/“నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్య సూత్రాలు”/“మన కోర్టులు”/ “మనకున్న విద్యాసౌకర్యాలు”/“మన ప్రజలకు కావలసిన సదుపాయాలు”/“మన పట్టణాలు ఎలా వున్నాయి”/“స్త్రీల కోర్కెలు-హక్కులు”/ “నూతన ఆంధ్రాను ఎవరు నిర్మిస్తారు”-తొలి 69 పేజీల ఈ పత్రంలోని శీర్షికలివి(తృతీయ ముద్రణ-1996 డిసెంబర్-ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ ప్రచురణ). మరొక 16 పేజీలలో ఉద్యమ, రాజకీయ వైఖరులకు సంబంధించిన వాటిలో “ఐక్య ఆంధ్రా ప్రజా ఉద్యమం”/“స్వదేశ కాంగ్రెసు ఉద్యమాలు”/“ఆంధ్రాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏర్పడింది”/“తెలంగాణాలో ఆంధ్ర మహాసభ” తదితర శీర్షికలు వున్నాయి.

ఈనాటికీ మనం “ప్రజల భాషలో విద్య- పరిపాలన” గురించి వివాదాలకు, ఆందోళనకు గురవుతున్నాం కనుక మొదటగా పై విషయంపై ఈ పత్రంలో పేర్కొన్న ఆసక్తికర అంశాలు తెలుసుకుందాం.

“కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాల బడులలో ఇంగ్లీషు నిర్బంధం చేయబడింది. ఇంగ్లీషులోనే అందరికీ అన్ని విషయాలు నేర్పుతూ వచ్చారు. ఇప్పటికీ కాలేజీలలో పరాయి భాష ఇంగ్లీషులోనే చదువు చెపుతున్నారు. నైజాం సంస్థానంలో

ప్రాథమిక తరగతులలో తప్ప మిగిలిన అన్ని తరగతులలోనూ ఉర్దూలోనే పాఠాలు బోధిస్తారు. ఉర్దూని నిర్బంధ భాషగా చేశారు. (పే.10) “నూతన ప్రజాస్వామ్య రాజ్య సూత్రాలు”లో 3వ అంశం... “విద్యను మాతృభాషల ద్వారా ప్రతి ఒక్కరికి నేర్పుతుంది” (పే.58). “మన విద్యా విధానమంతా నేడు స్వతంత్ర జీవనం చేయడానికి తగిన శిక్షణనివ్వటం లేదు”. “మన విద్యా విధానమంతా తిరిగి కొత్త పద్ధతులపైన పునర్నిర్మాణం చెయ్యాలి...మన ప్రజలందరికీ అక్షర జ్ఞానం కలిగించాలి. మన ప్రజలు వ్యవసాయక, పారిశ్రామిక జీవితాన్ని వివిధ శాఖోపశాఖలతో నిర్మించటానికి తగిన విజ్ఞానం, శిక్షణను, టెక్నికల్ జ్ఞానాన్ని మన విద్యావిధానం యిచ్చేటట్లు ఏర్పాటు చేయాలి. మనవిద్యనంతా మన మాతృభాష తెలుగులోనే చెప్పాలి (పే. 64). ముస్లిములకు ఉర్దూభాషలో చదువు చెప్పబడు తుంది(పే.55)”.

గత చరిత్రలో విద్యా విధానమంతా దాదాపు పాలకుల భాషలోనే వుంది. నేటికీ విద్యావిధానంపై ఇంగ్లీష్ భాషాధిపత్యాన్ని ‘స్వతంత్ర’ పాలకులు కూడా కొనసాగిస్తున్నారు. రోజు, రోజుకీ విద్య-పరిపాలనకు తెలుగు భాష పనికిరానిదయిపోతుండటం వెనుక ప్రజల ప్రయోజనాలు లేవని చెప్పటానికి, ప్రపంచీకరణ మార్కెట్ శక్తుల ఇంగ్లీషు పట్టు బిగుస్తుందని చెప్పటానికి యంతకంటే వేరే రుజువులు అవసరంలేదు.

31-34 పేజీలలో “వ్యవసాయ కూలీలు” అనే శీర్షిక క్రింద దళితుల జీవన స్థితిగతులను పేర్కొన్నారు. “ఆదిమాంధ్రులు గ్రామాలకు బయట పల్లెలలో నివశిస్తున్నారు. వారి యిండ్లు మురుగు కూపాలతో, చాలా అపరిశుభ్ర స్థలాలలో కిక్కిరిసి వుంటున్నాయి. సాంఘికంగా వారిని అంటుకోరాదని ఇతర కులస్థులు దూరంగా పెట్టారు. వీరిని గ్రామస్థులందరూ ఉపయోగించే చెరువుల నుండి, నూతులనుండి నీళ్ళు తెచ్చుకోనివ్వరు. కొన్ని గ్రామాలలో వారిని వీధుల గుండా కూడా పోనివ్వరు. గ్రామంలో పాఠశాలకు ఇతర కులస్థులు వస్తే వీరిని రానివ్వరు”.

“గత 25 సంవత్సరాల జాతీయోద్యమం, ఆంధ్రాలో గత 15 సంవత్సరముల వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం...వీటి ప్రభావంచేత నేడు వారు సమాన ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక అధికారాలను కోరుతున్నారు. వారిలో చదువుకున్న యువకులు, ఉపాధ్యాయులు తమకొక సంఘం కావాలంటూ షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ ఫెడరేషన్ నిర్మించు

కుంటున్నారు. షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ ఫెడరేషన్ లో ఆదిమాంధ్రులందరికీ, ఏ రాజకీయ పార్టీకి చెందినా, శ్రీ అంబేద్కర్ అనుయాయులుగానీ, కాంగ్రెస్ కు చెందినవారుగానీ, కమ్యూనిస్టు పార్టీని బలపరిచేవారుగానీ, అందరికీ స్థానముండాలని కమ్యూనిస్టులం పనిచేస్తున్నాము”.

ఇక స్త్రీల విషయానికి వస్తే...(పేజీ 67) “చదువులోనూ, పనులు ఉద్యోగాలలోనూ, ఆస్తిహక్కులలోనూ, సాంఘిక హక్కులలోనూ, విజ్ఞానావకాశాలలోనూ పురుషునితో పాటు స్త్రీలకు సమానాధికారాలు, సమానావకాశాలు వుండాలి.

“హిందూ ‘లా’ను సవరిస్తూ స్త్రీలకు పురుషులతోపాటు సమాన ఆస్తి హక్కులు కలిగిస్తూ సమగ్ర శాసనం వెంటనే చెయ్యాలి”. ఒకే పనికి పురుషునితోపాటు స్త్రీకి సమాన జీతాలు ఇవ్వాలి”. “విదాకులు ఇచ్చుకోవటానికి హక్కులు కలుగజేయాలి. తల్లికి బిడ్డలను తమ వద్ద వుంచుకునే హక్కు భరణం ఏర్పాటు వుండాలి”.

దున్నేవానికే భూమి-అమలు చేసే విధానాన్ని యిలా చెప్పింది “జమీందార్, ఈనాందార్, ముఠాదార్ పద్ధతిని రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు సాగుచేస్తున్న రైతు కూలీలకు చెందేటట్లు చేస్తుంది”. “కొలుదూరి పద్ధతి లేకుండా చేసి ప్రతి రైతు తన పొలాన్ని సాగు చేసుకునేటట్లు చేస్తుంది. ప్రభుత్వానికి తప్ప ఇతరులెవ్వరికీ పొలాన్ని అమ్ముకోవడానికి వీలులేకుండా చేసి సాగుచేసే రైతులనుండి పొలం అన్యాక్రాంతం గాకుండా గ్యారంటీ చేస్తుంది. 5 ఎకరాల లోపు రైతుకు భూమిపై పన్ను లేకుండా చేస్తుంది. ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారాన్ని రద్దుచేసి, సహకార సంఘాల ద్వారా పావలా వడ్డీకి రుణాలనిస్తుంది”.

పేజీ 13 నుండి 40 దాకా రైతు-కూలీల జీవన పునర్నిర్మాణాలతో 3వ అధ్యాయం, 4వ అధ్యాయం వుంటుంది. నూతన ఆంధ్ర రాజ్యపు ప్రజాస్వామిక సూత్రాలు యిలా వుంటాయి. వాటి ప్రకారం “గ్రామ మునసబు, కరణం, ఇప్పటివలె వంశపారంపర్యముగా నియమించబడరు. గ్రామ పంచాయితీ యాజమాన్యాన ప్రజలచే కొన్ని సంవత్సరముల వరకు ఎన్నుకోబడిన ఉద్యోగ స్థులుగా వుంటారు”. “పోలీసులపై అధికారం గ్రామానికి సంబంధించినంతవరకు గ్రామ పంచాయితీ బోర్డులకే వుంటుంది”. “ప్రతి గ్రామంలోనూ, పట్టణ వార్డులలోనూ అచ్చటనున్న పయోజన ఓటర్లు అందరూ రహస్య బ్యాలెట్ ద్వారా ఎన్నుకుని పంచాయితీ కోర్టులు ఏర్పాటు చేయాలి. వానికి సివిల్, క్రిమినల్ కేసులు విచారించటానికి హక్కు వుంటుంది”.

జాతీయ రిపబ్లిక్ ఏర్పాటు గురించి ఈ పత్రం పేర్కొన్నది చాలా కీలకమైన విషయం. చర్చనీయాంశంలోకి రానీయకుండా చేస్తున్న అంశాలలో ఇదొకటి!

“విశాలాంధ్ర రాజ్యాంగాన్ని తెలుగుదేశ మందలి పయోజనులందరూ ఎన్నుకొన్న ప్రజాపరిషత్తే నిర్ణయించాలి. తెలుగు ప్రజలు భారత ప్రజల ఐక్యకూటమిలో కలసి వుండటానికి తమ రాజ్యాంగ పరిషత్తులో నిర్ణయం తీసుకోవాలని కోరుతుంది. భారత ఖండంలోని వివిధ జాతులు స్వేచ్ఛగా తమ తమ స్వతంత్ర రాజ్యాంగ పరిషత్తుల ద్వారా నిర్ణయించుకుని స్వతంత్ర భారత సమాఖ్యను (రాజ్యాన్ని) ఏర్పరచాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది... కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్ర కావాలంటుంది”. - అంతేకాదు.

“ఐదింట రెండు పాళ్ళ తెలుగు భూమి, మూడవ వంతు తెలుగు ప్రజలు నైజాం నిరంకుశత్వ బానిసత్వం క్రింద వున్నంతకాలం, ఇంగ్లీషు సైనిక సన్నీలతో నైజాం నిరంకుశ పాలన సాగుతున్నంత కాలం మనకు స్వాతంత్ర్యం లేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను, దాని తాబేదారులయిన స్పదేశీ సంస్థానాధీశుల పరిపాలనను తొలగించిన నాడే మన తెలుగు ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, అభ్యుదయం లభిస్తాయి... భారత దేశమందలి వివిధ జాతులకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించటానికి కాంగ్రెస్ లీగు-కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలసి ఐక్య స్వాతంత్ర్య పోరాటం సాగించాలి”.

విశాలాంధ్ర భౌతిక హద్దుల పరిమాణాన్నే కాక, రాజకీయ స్వభావపు గుణాన్ని కూడా ఈ పత్రం ప్రకటించింది. “ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందవున్న తెలుగు జిల్లాలే కావు, తెలుగు గడ్డ అంతా ఒకటి కావాలి. మద్రాసు, మైసూరు, నైజాం, మధ్య పరగణా, బస్తరు, ఒరిస్సాలలో ముక్కలు ముక్కలుగా వున్న తెలుగుగడ్డ అంతా యిక్లిప్తి *. ప్రత్యేక రాష్ట్రం సరిపోదు. తెలుగుజాతి స్వతంత్ర భారతఖండ సమాఖ్యలో, స్వతంత్ర తెలుగు రాజ్యాంగా వుండాలి (పేజీ.12)”.

ఆనాటి చారిత్రక వాస్తవ స్థితిని ‘తెలంగాణాలో ఆంధ్ర మహాసభ’ శీర్షిక కింద ఈ పత్రం ఇలా పేర్కొంది.

“కాంగ్రెస్ ఉద్యమమే సంస్థానాలలోని పీడిత ప్రజలలో కూడా చైతన్యం కలిగించింది. తమ పౌరసత్వ హక్కులకోసం సంస్థాన ప్రజలు పోరాటాలను అరంభించడం కాంగ్రెస్ ప్రభావ ఫలితమే. హైదరాబాదు సంస్థానంలో 1923లో మాడపాటి హనుమంతరావుగారు తదితర విద్యావంతులు ఆంధ్ర మహాసభను ఏర్పాటు

చేశారు. నిజాం రాష్ట్రంనుండి చాలా మంది యువకులు ఆంధ్రాకు వచ్చి 1930 ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో పాల్గొన్నారు. 1938లో నిజాం రాష్ట్ర కాంగ్రెసును ఏర్పరచి దానిని నిషేధిస్తే సత్యాగ్రహాన్ని నడిపారు. వందలకొలది యువకులు నిజాం జైళ్ళలో మ్రగ్గారు. ఈరకంగా బయలుదేరిన సంస్థాన ప్రజా ఉద్యమాన్ని కోస్తా తెలుగు జిల్లాలలోని రైతు, కార్మిక, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలు పూర్తిగా మార్చివేశాయి. నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర మహాసభ లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల నిర్బంధాలను ఎదుర్కొన్నది. జాగీర్దారులు, దేశముఖుల వెట్టిని, అక్రమ వసూళ్ళను, నిర్బంధాలను అరికట్టసాగింది. వందలకొలది సంవత్సరాలుగా పీడింబడుతూ వచ్చిన రైతులలో నూతన చైతన్యాన్ని, కొత్త బలాన్ని, విశ్వాసాన్ని కలిగించింది. ఆంధ్ర మహాసభ కమ్యూనిస్టు నాయకత్వం క్రింద నేడు లక్షకు మించిన సభ్యత్వంతో, 1000 మంది కార్యకర్తలతో నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర ప్రజల ఏకైక సంస్థగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించి పనిచేస్తూ వుంది”.

విశాల భారత సమాఖ్య గురించిన భావనలు కూడా ఇందులో స్పష్టంగా పొందుపరిచారు.

“భారతదేశంలో 17 పెద్ద జాతులున్నాయి. ఇవి పరానులు, బెలూచీలు, సింధీ, పడమటి పంజాబీ, సిక్కుజాతి, హిందుస్తానీ జాతి, రాజపుతానా, బీహార్, బెంగాలీ, అస్సామీ, ఓడ్ర, ఆంధ్ర, తమిళ, మళయాళ, కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర, గుజరాతీ...జాతులు. వేరు, వేరు స్వతంత్ర రాజ్యాంగా పరిషత్తులే, ఈ వివిధ జాతులు భవిష్యత్తు రాజ్యాంగాన్ని నిర్ణయించడానికి హక్కు కలిగి వుంటాయి”.

“భారత దేశంలోని వివిధ స్వతంత్ర జాతులు తమంతట తాము స్వేచ్ఛగా భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి నిర్ణయించుకున్నప్పుడే ఐక్య భారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడుతుంది. అంతేగాని జాతుల స్వాతంత్ర్య హక్కును, వాటి స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కులనూ నిరాకరించటం వల్ల ఐక్య భారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడజాలదు”.

“మీరు మన భవిష్యత్తును మనం నిర్ణయించుకునే హక్కుగల స్వతంత్ర ఆంధ్ర జాతిగా స్వేచ్ఛగా స్వతంత్ర భారత సమాఖ్యలో చేరాలని కోరుతున్నారా గదా! మరి విధంగా తెలుగు జాతిని గురించి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు పరాను, సింధీ, పశ్చిమ పంజాబీ, బెంగాలీ జాతులకు కూడా ఈ హక్కు వుందని ఎందుకు

గుర్తించరు? కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ 17 వివిధ జాతులు భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి కృషిచేస్తుంది. అయితే అవి చేరేదీ లేనిదీ నిర్ణయించేది ఆ జాతి ప్రజలు కానీ మనం కాదు”.(పేజీ. 83)

నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్య సూత్రాలలో (పేజీ. 57)... “18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి పురుషుడు, స్త్రీ ఎన్నుకొనిన ప్రతినిధులతో తెలుగు ప్రజల రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తు సమావేశం కావాలి. ఆ ప్రజాపరిషత్తు తెలుగుదేశపు రాజ్యాంగ చట్టాన్ని నిర్ణయిస్తుంది”.

“ఈ ప్రజా పరిషత్తు మొదట ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద వున్న తెలుగు జిల్లాల ప్రజా ప్రతినిధులతో పని ఆరంభిస్తుంది. తెలంగాణా లోని మన సోదర దేశీయులు, నైజాం నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్నిండి బయట పడినప్పుడు మనతో కలుస్తారు. స్వతంత్ర భారత దేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్రను తెలంగాణా ప్రతినిధులు, కోస్తా, రాయలసీమ ప్రజలు, కలసి నెలకొల్పుదాం. దీనికి కావలసిన రాజ్యాంగాన్ని కలసి ఏర్పాటు చేసుకుందాం” అంటూ రాజ్యాంగ చట్టం ఇచ్చే హక్కులను కూడా-“ఎన్నుకున్న ప్రజాప్రతినిధులు, ఉద్యోగస్తులు సంతృప్తికరంగా పనిచేయకపోతే ప్రజలు వారిని నియమితకాలం పూర్తికాక మునుపే తొలగించి కొత్త వారిని ఎన్నుకునే హక్కు వుంటుంది” లాంటివి కూడా ఆ పత్రంలో ప్రకటించారు.

ఈ రోజున చాలా మంది-కమ్యూనిస్టు లనుకొనే వారితో సహా విశాలాంధ్రలో ప్రజా రాజ్యం అంటే భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రమన్నట్టు మాట్లాడేస్తున్నారు. తెలియక అలా భావిస్తున్న వారిది అవగాహన లేమిగా పరిగణించినా, తెలిసి కూడా అలాగే మాట్లాడే వారికి దురుద్దేశా

(14వ పేజీనుండి)

ప్రతిపాదనలను నిరాకరించటమే, బిఎస్ఎన్ఎల్ను ఆర్థికంగా తుడిచిపెట్టి ఆపై దానిని విదేశీ టెలికాం దిగ్గజ సంస్థలకు అమ్మివేసే ప్రభుత్వ నిజ ఉద్దేశ్యాలను స్పష్టంగా వెల్లడి చేస్తున్నాయి.

ఇదేదో లేనిపోని కల్పిత ఆరోపణ కాదు. ప్రభుత్వం యొక్క ఈ నాటకాన్ని గత రెండు దశాబ్దాలుగా మనం గమనిస్తూనే వున్నాం. ఓఎన్జిసి యొక్క అత్యధిక ఉత్పాదక సామర్థ్యాన్ని దెబ్బతీసే విధంగా ఓఎన్జిసికి చెందిన చమురు, సహజవాయు ఉత్పత్తి క్షేత్రాలను ప్రభుత్వం వేలంపాట ద్వారా అమ్మకానికి సిద్ధంకావటం దీనికొక తాజా ఉదాహరణ. కార్మికులు, ఉద్యోగులనుండేగాక ఉన్నత స్థాయి అధికారుల నుండి కూడా ఈ చర్యకు వ్యతిరేకంగా తీవ్రమైన

లున్దాయని చెప్పుక తప్పదు. ఈ పత్రాన్ని నాటికీ, నేటికీ పనికిరానిదిగా, నేటికీ మాత్రమే ఆచరణ సాధ్యంకానిదిగా, తిరస్కరించదగినదిగా, అమోద యోగ్యంకానిదిగా...ఎన్ని రకాల అభిప్రాయాలైనా వుండవచ్చును గానీ, స్వంత రాజ్యాంగ నిర్మాణంతో, స్వయం నిర్ణయాధికారంగల తెలుగు జాతీయ ప్రజాస్వామిక రాజ్యాన్ని విశాల భారతదేశంలో భాగంగా నిర్మించటానికి, ఆచరించటానికి రూపొందించిన పత్రంగా కాకుండా పరిగణించడానికి చరిత్ర అనుమ తించదు. ఈ పత్ర రచన తరువాత కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలలో జమీందారీ, భూస్వామ్య శక్తులకు, హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో పూర్వదల్, నిరంకుశ శక్తుల నిజాం రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా ‘దున్నేవానిదే భూమి’ నినాదంతో సాగించిన చారిత్రక పోరాటమే దానికి రుజువు.

ఈ పత్రం విడుదలనంతరం జరిగిన ఎన్నికలలో అందరికీ, ఓటు హక్కు కల్పించ లేదు. ముఖ్యంగా నిరక్షరాస్యులకూ, భూమిలేని పేదలకూ అలాగే హైదరాబాదు-మైసూరు-బరోడా లాంటి సంస్థానాలలో అప్పటికి ఎన్నికలు అనే ప్రసక్తి లేదు. అయినా సంస్థానాధీశులనుండి ఎంపిక చేయబడిన ప్రతినిధులను భారత రాజ్యాంగ నిర్ణాయక సభలో భాగం చేశారు. పరిమిత ఓటింగుతో నెగ్గిన ‘ప్రజా’ ప్రతినిధులనే భారత రాజ్యాంగ నిర్ణాయక సభ సభ్యులుగా ఎన్నిక చేసుకున్నారు. దేశ విభజన జరిగి పోయింది. బ్రిటీష్, నిజాం పాలకులు వదిలిన చెప్పులలో కాళ్ళుదూర్చి పరిపాలన సాగిస్తున్న స్వతంత్ర పాలకులు తిరిగి దేశాన్ని సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి సంస్థల విచ్ఛలవిడి బందిపోటు తనానికి తలుపులు బార్లా తెరిచారు. ఇది నేటి చరిత్ర.

నిరసన వ్యక్తంకావటంతో ప్రభుత్వం ఈ నిర్ణయాన్ని ఉపసంహరించుకుంది.

బిఎస్ఎన్ఎల్ ఉద్యోగులకు చెల్లించేందుకు ప్రభుత్వం కొన్ని కోట్ల రూ॥ ధనాన్ని విడుదల చేసింది. బ్యాంకు రుణాలు అందజేయడానికి వీలుగా రాష్ట్రపతి అనుమతి పొందింది. తక్షణం ‘స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణ’ను (విఆర్ఎస్) ప్రకటించి, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఆస్తుల అమ్మకాన్ని ప్రారంభించింది. కనుక, ఈ రంగంలో పనిచేసే కార్మికులు, ఉద్యోగులంతా తమ ఉద్యోగాల రక్షణకోసం పోరాడుతూనే విదేశీ టెలికాం రంగ దిగ్గజాలకు బిఎస్ఎన్ఎల్ను అమ్మివేసే ప్రభుత్వ పథకాన్ని ప్రతిఘటించటానికి సంసిద్ధులు కావాలి.

బిఎస్ఎన్ఎల్ను మూసివేసే పాలకుల చర్యలు

2019 ఫిబ్రవరి 18, 19, 20 తేదీల్లో దేశవ్యాప్తంగా బిఎస్ఎన్ఎల్ ఉద్యోగులు, అధికారులంతా తమ విధులు బహిష్కరించి సమ్మేళనం ద్వారా దీర్ఘకాలంగా అపరిష్కృతంగా వున్న తమ సమస్యలను ప్రజలందరి దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక్ సంఘ్ యొక్క కార్మిక విభాగమైన భారతీయ మజ్దూర్ యూనియన్ మినహా అన్ని కేంద్ర కార్మిక యూనియన్లు సంయుక్తంగా తమ కోర్కెల పత్రాన్ని ప్రజలముందు, ప్రభుత్వం ముందు వుంచాయి.

15 శాతం ఫిట్మెంట్తో కలిపి 3వ వేతన సవరణ కమిషన్ రిపోర్టును అమలుచేయాలని; బిఎస్ఎన్ఎల్ యాజమాన్యం అందజేసిన ప్రతిపాదనల ప్రకారం బిఎస్ఎన్ఎల్కు 4-జి స్పెక్ట్రమ్ కేటాయింపాలని; వేతన సవరణ నుండి పెన్షన్ సవరణను విడగొడుతూ కేంద్ర సమాచార శాఖ సహాయమంత్రి ఇచ్చిన హామీని అమలు చేయాలని; 2017 జనవరి 1 నుండి బిఎస్ఎన్ఎల్లో ఉద్యోగ విరమణ చేసిన వారందరికీ పెన్షన్ను సవరించాలని; ప్రభుత్వ నిబంధనలకు అనుగుణంగా బిఎస్ఎన్ఎల్ తనవంతు పెన్షను చందాను పెంచాలని; రెండవ వేతన సంఘం పేర్కొన్న అంశాలలో నిలిపి వుంచిన అంశాలను పరిష్కరించాలని ఈ సమ్మే సందర్భంగా రూపొందించిన కోర్కెల పత్రంలో వారు పేర్కొన్నారు.

అలాగే, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఏర్పాటు సమయం లోనే దాని ఆర్థిక స్వయం మనుగడ గురించి తీసుకున్న నిర్ణయం ఇంకా అమలుచేయ వలసిందిగానే వుంది. బిఎస్ఎన్ఎల్ డైరెక్టర్ల బోర్డులో ఖాళీలన్నింటిని భర్తీచేయటంతోపాటు, బిఎస్ఎన్ఎల్ ప్రతిపాదనల కనుగుణంగా బ్యాంకురుణాలు పొందేందుకు వీలుగా ప్రభుత్వం ఓ ఉత్తర్వును జారీచేయాలని ప్రస్తుతం బిఎస్ఎన్ఎల్ ఉద్యోగులు, అధికారులంతా డిమాండ్ చేస్తున్నారు. బిఎస్ఎన్ఎల్ యొక్క భూయాజమాన్య విధానాన్ని ఎలాంటి ఆలస్యం లేకుండా ఆమోదించాలని, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఏర్పాటు సందర్భంగా మంత్రిమండలి తీసుకున్న నిర్ణయాని కనుగుణంగా అన్ని ఆస్తులను బిఎస్ఎన్ఎల్కు బదలాయించే క్రమాన్ని, పరివర్తనా క్రమాన్ని పూర్తిచేయాలని; బిఎస్ఎన్ఎల్ మొబైల్ టవర్లను టెలికామ్

కంపెనీలు వినియోగించుకునేందుకు, నిర్వహించుకునేందుకు వీలుకల్పించే విధానాలన్నింటినీ రద్దుచేయాలని వారు కోరారు.

మరోవైపున ఢిల్లీ కేంద్ర కార్యాలయంగా వున్న టెలికాంశాఖ ఈ సందర్భంలో ఒక ప్రకటన చేసింది: “బిఎస్ఎన్ఎల్ను పునరుజ్జీవింపజేసే విధంగా డిజిటల్ కమ్యూనికేషన్స్ కమిషన్(డిసిసి) పరిగణలోకి తీసుకునే దానికొరకు ఒక ప్రతిపాదనకు తుదిరూపమిచ్చే క్రమంలో టెలికామ్ శాఖ వుంద”నే ప్రకటన, దాని వెన్నంటే కేంద్రప్రభుత్వం బిఎస్ఎన్ఎల్ను మూసివేయ నుందని వెల్లడిచేసే వార్తలు వెలువడ్డాయి. టెలి కమ్యూనికేషన్స్ శాఖ కార్యదర్శితో బిఎస్ఎన్ఎల్ అధికారుల సమావేశానంతరం బిఎస్ఎన్ఎల్ మూసివేతతో సహా అన్ని అవకాశాలను పరిగణలోకి తీసుకోవలసిందని కేంద్రప్రభుత్వం మార్గనిర్దేశం చేసినట్లుగా మొదటిగా ‘టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా’ వార్తను ప్రచురించింది.

2000 సం॥రంలో బిఎస్ఎన్ఎల్ ఏర్పాటు జరిగిన నాటినుండి 2009 సం॥వరకు ప్రభుత్వ సేవారంగ సంస్థ అయిన బిఎస్ఎన్ఎల్ లాభాలను ఆర్జిస్తూనే వుంది. ఏమైనా, 2016-17 నాటికి బిఎస్ఎన్ఎల్ వార్షిక నష్టం రూ.4,793 కోట్లు కాగా, 2017-18 నాటికి అది 7,992 కోట్లకు చేరింది. ఈ కాలంలో ఒక్క బిఎస్ఎన్ఎల్ మాత్రమే నష్టాలను చవిచూడ లేదు. కేంద్రంలో వరుసగా అధికారంలోనున్న ప్రభుత్వాలు చేపట్టిన విధానాలే ఈ నష్టాలకు కారణమనేది స్పష్టం. గ్రామీణ ప్రాంతానికి టెలిఫోన్ సేవలందించటంలో లేదా మరే ఇతర ఆర్థిక ప్రయోజనం లేని సేవలనందించే తప్పనిసరి చర్యలు చేపట్టిన సందర్భాలలో, బిఎస్ఎన్ఎల్కు పూర్తిగా పరిహారాన్ని అంద జేయాలని బిఎస్ఎన్ఎల్ ఏర్పాటు సందర్భంగా మంత్రివర్గ ఉపసంఘం నిర్ణయించింది. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో తీగెల ద్వారా టెలిఫోన్ సేవలందించినందుకుగాను ఏర్పడే నష్టానికి అనుగుణంగా పరిహారాన్ని అందజేయటమనేది క్రమేపీ తగ్గుతూ రావటమేగాక, అంతిమంగా పూర్తిగా రద్దుచేశారు; ఈ విధంగా బిఎస్ఎన్ఎల్ను పూర్తిగా నష్టాలలో ముంచారు.

2007 నుండి 2012 మధ్య చాలాకాలం పాటు బిఎస్ఎన్ఎల్ తన మొబైల్రంగ సేవలను

విస్తరించటానికి అవసరమైన సామాగ్రిని సమకూర్చుకోనీయకుండా అనవసరంగా ప్రభుత్వం అనేక అభ్యంతరాలను లేవనెత్తి దానిని నిరోధించింది.

2010లో ప్రభుత్వం బిఎస్ఎన్ఎల్కు 3-జి స్పెక్ట్రమ్ను, బ్రాడ్ బ్యాండ్ వైర్లెస్ యాక్సెస్ (బిడబ్ల్యుఎ) స్పెక్ట్రమ్లను వాణిజ్యపరంగా లాభదాయకంగాని ప్రాంతాలలో కేటాయించ టమేగాక, ఈవిధంగా కేటాయించినందుకుగాను బిఎస్ఎన్ఎల్నుండి 18,500 కోట్ల రూ॥ భారీమొత్తాన్ని వసూలుచేసింది. ఈవిధంగా బిఎస్ఎన్ఎల్కు వున్న ఆర్థిక నిల్వలలోని అధిక భాగాన్ని కొల్లగొట్టింది.

ఇవి-బిఎస్ఎన్ఎల్ను ఉద్దేశ్యపూరితంగా నష్టాలలోకి నెట్టడానికి ప్రభుత్వం చేపట్టిన చర్యలనేది స్పష్టమౌతోంది.

అదే సమయంలో ప్రభుత్వం వివిధ మార్గాలలో ప్రైవేటు టెలికామ్ సంస్థలను ప్రోత్సహిస్తూ వచ్చింది. తదనుగుణంగా నిబంధనలను మార్పులు, చేర్పులతో సడలింప జేయటంతోపాటు ఉల్లంఘనలకు సైతం పాల్పడింది.

1999 సం॥లో ఆపద్ధర్మ ప్రధానిగా వాజ్పేయి వున్న కాలంలోనే నిబంధనలను అతిక్రమించి ప్రైవేటు టెలికాం సంస్థలు టెండర్లో పేర్కొన్న విధంగా చెల్లించవలసివున్న లైసెన్స్ రుసుమును సైతం తగ్గించివేసింది. దీనికారణంగా ప్రభుత్వ ఖజానాకు 43వేల కోట్ల రూ॥ నష్టం వాటిల్లినదని పార్లమెంట్లో ఓ ప్రశ్నకు సమాధానంగా ప్రభుత్వం పేర్కొంది. దీనినే ‘టెలికామ్ స్కాం’ అని పేర్కొంటున్నారు.

ప్రైవేటు టెలికామ్ సంస్థలు బ్యాంకుల నుండి తీసుకున్న అప్పులను తిరిగి చెల్లించే విషయంలో కేంద్రప్రభుత్వం వారికి పూర్తి సహాయ సహకారాలందజేయటంతోపాటు అనేక రాయితీలను ఇప్పించేందుకు కృషిచేసింది. ప్రభుత్వానికి ప్రైవేటు టెలికాం సంస్థలు చెల్లించాల్సిన స్పెక్ట్రమ్ ఛార్జీల కిస్తీ చెల్లింపులను 10 సం॥ల నుండి 16 సం॥లకు పెంచింది. అలాగే ఇంకా మరిన్ని రాయితీలు కల్పించటానికి వున్న అవకాశాలను కూడా ప్రభుత్వం పరిశీలిస్తోంది.

అయితే, బిఎస్ఎన్ఎల్కు మాత్రం ప్రభుత్వం ఎలాంటి రాయితీలూ ఇవ్వలేదు.

బిఎస్ఎన్ఎల్కు 4-జి స్పెక్ట్రమ్ కేటాయింపును సైతం ఆలస్యం చేస్తోంది. ప్రస్తుత సంక్షోభాన్ని అధిగమించేందుకు జాతీయ బ్యాంకులనుండి రుణం పొందేందుకు వీలుగా బిఎస్ఎన్ఎల్కు 'లెటర్ ఆఫ్ కాన్ఫిడెన్స్'ను అందివ్వటానికి కూడా ప్రభుత్వం నిరాకరించింది. బిఎస్ఎన్ఎల్ ఏర్పాటు నాడు ప్రభుత్వం జారీచేసిన ఆదేశాల ప్రకారం టెలికమ్యూనికేషన్స్ శాఖయొక్క భూములు, ఆస్తులన్నింటినీ బిఎస్ఎన్ఎల్కు బదలాయించాల్సి వుండగా, దీనిని ఇంకా చేపట్టవలసిందిగానే వుంది.

దేశీయంగా ఉత్పత్తి అయిన టెలికమ్ పరికరాలను, సామాగ్రిని మాత్రమే ఉపయోగించుకోవాలని ప్రైవేటు టెలికామ్ సంస్థలను ప్రభుత్వం వత్తిడి పెట్టకపోవటమనే వాస్తవమే, టెలికాం సామాగ్రి తయారీలో స్వయంపోషకంగా రూపొందాలనే లక్ష్యం దెబ్బతినటానికి కారణంగా వుంది. టెలికామ్ నెట్వర్క్ను విస్తృతపరచుకోవటానికి ప్రస్తుతం వినియోగిస్తున్న సామాగ్రిలో 80శాతం విదేశాలనుండి దిగుమతి చేసుకోవటమేగాక, ఇందుకుగాను ఏటా 50వేల కోట్ల రూ॥ను ఆయా దేశాల సంస్థలకు చెల్లిస్తున్నాము.

3-జి స్పెక్ట్రమ్ వేలం జరిగిన 2010 సం॥లో, బిఎస్ఎన్ఎల్ తన 22 సర్కిళ్ళకుగాను 20 సర్కిళ్ళ పరిధిలో 3-జి స్పెక్ట్రమ్ను సాధించుకోగలిగింది. ఇందుకుగాను భారత ప్రభుత్వానికి బిఎస్ఎన్ఎల్ 10,187 కోట్ల రూ॥ చెల్లించాల్సి వుంటుంది. భారతీ ఎయిర్టెల్, అనిల్ అంబానీకి చెందిన రిలయన్స్ కమ్యూనికేషన్స్, ఎయిర్ సెల్, ఐడియా, ఒడాఫోన్, టాటా టెలిసర్వీసెస్, ఎస్-టెల్వంటి ప్రైవేటు సంస్థలన్నీ కూడా 3-జి స్పెక్ట్రమ్ వేలంలో పాల్గొన్నాయి. మొత్తంమీద భారత ప్రభుత్వం 67,718 కోట్ల 95 లక్షల రూ॥లను వేలంపాట ద్వారా పొందగలిగితే, ఇందులో 50,968 కోట్ల 37 లక్షల రూ॥లు ప్రైవేటు టెలికాం సంస్థలనుండి కాగా, మిగతా మొత్తమంతా ప్రభుత్వానికి చెందిన బిఎస్ఎన్ఎల్, ఎమ్ఐఎన్ఎల్ల నుండి పొందింది.

2014 ఎన్నికలలో అధికార సమీకరణాలలో మార్పులు వచ్చినా ప్రభుత్వరంగ టెలికాం విభాగంపట్ల విధానంలో మాత్రం మార్పుమీలేదు. 2019 సం॥లో కేంద్రంలో తిరిగి ఎన్డిపి అధికారంలోకి వచ్చి, తిరిగి అదే విధానాలను కొనసాగించనుంది. గతంలో కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని యుపిఏ, ప్రస్తుతం బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డిపిలు రెండూ బిఎస్

ఎన్ఎల్ను మూసి వేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

2015 మార్చిలో 3-జి స్పెక్ట్రమ్ గురించిన మరో వేలంపాట నిర్వహించారు. టెండర్ విధానంద్వారా ప్రభుత్వం 1,09,874 కోట్ల రూ॥లు పోగేసుకుంది. ఐడియా, రిలయన్స్, ఒడాఫోన్, ఎయిర్టెల్, మొదలైన సంస్థలు వేలంపాటలో పాల్గొని, ఉనికిలోవున్న తమ స్పెక్ట్రమ్ హక్కులను సమర్థించుకున్నాయి. అయితే టాటా టెలిసర్వీసెస్, యునినార్, ఎయిర్ సెల్, రిలయన్స్ జియో వంటి సంస్థలు కేవలం 4-జి సేవలను మాత్రమే అందిస్తూ, అదనపు స్పెక్ట్రమ్ను పొందగలిగాయి.

2016 అక్టోబర్లో 4-జి స్పెక్ట్రమ్యొక్క వేలంపాట 5 రోజులపాటు సాగి ప్రభుత్వం 65,789 కోట్ల రూ॥ను పొందగలిగింది. 5 లక్షల 60వేల కోట్ల విలువైనదిగా భావించిన స్పెక్ట్రమ్ను వేలంపాటద్వారా అందులో కేవలం 11శాతం ధరకు అమ్మివేయటం జరిగింది. ఇతర ప్రైవేటు టెలికాం సంస్థలతోపాటుగా ఎయిర్టెల్ 14,244 కోట్ల రూ॥, రిలయన్స్ జియో 13,672 కోట్ల రూ॥, ఐడియా 12,798 కోట్ల రూ॥కు స్పెక్ట్రమ్ను పొందగలిగాయి.

పబ్లిక్రంగ సంస్థలైన బిఎస్ఎన్ఎల్, ఎమ్ఐఎన్ఎల్లు మినహా భారతదేశంలోని టెలికాం రంగ పరిశ్రమ 4-జి స్పెక్ట్రమ్ యుగంలోకి ప్రవేశించి, 4-జి సేవలను అందజేస్తున్నాయి. భారత టెలికాం రంగ పరిశ్రమ 5-జి సేవలను అందజేయటానికి సంసిద్ధమవుతుండగా, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఇంకా 4-జి స్పెక్ట్రమ్ కేటాయింపులకోసం వేచి చూస్తోంది. 2019 జూన్ నాటికి ప్రైవేటురంగ టెలికాం సంస్థలు 5-జి సేవలను అందుబాటులోకి తెచ్చే అవకాశముంది. బిఎస్ఎన్ఎల్కు 4-జి స్పెక్ట్రమ్ను కేటాయించరాదనే ప్రభుత్వ విధానం, స్పష్టంగా ప్రైవేటు టెలికాం సంస్థలకు తోడ్పడేదిగా వుంది.

ప్రైవేటు టెలికాంరంగ సంస్థలన్నీ ఇప్పటికే 4-జి కలిగివున్నాయి కనుక, ఇప్పుడిక బిఎస్ఎన్ఎల్కు 4-జి అవసరమేలేదని ఎన్డిపి ప్రభుత్వ మానసపుత్రిక నీతిఆయోగ్ చెబుతోంది. ఇప్పుడు ఒకవేళ 4-జి స్పెక్ట్రమ్ పొందినప్పటికీ బిఎస్ఎన్ఎల్ దానిద్వారా లాభాలు పొందలేదని వారే వాదిస్తున్నారు.

ప్రభుత్వం బిఎస్ఎన్ఎల్కు సామాగ్రిని సమకూర్చుకునేందుకు తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో అనుమతించినపుడు, బిఎస్ఎన్ఎల్ లాభాలు ఆర్జించిందనే వాస్తవం తర్వాత, ప్రభుత్వ

వాదనలోని కపటత్వాన్ని చూడగలం. 2012 నుండి సామాగ్రి సేకరించటం ప్రారంభమై, యాజమాన్యం, ఉద్యోగులు, కార్మికులు కలిసికట్టుగా బిఎస్ఎన్ఎల్ను అభివృద్ధిలోకి తీసుకురావటానికి సమిష్టిగా శ్రమించారు. ఫలితంగా 2014-15 ఆర్థిక సం॥రంలో బిఎస్ఎన్ఎల్ నిర్వహణ ద్వారా రికార్డు స్థాయిలో 672 కోట్ల రూ॥ లాభాలను, 2015-16 సం॥కిగాను 3854 కోట్ల రూ॥ లాభాలను ఆర్జించింది. 2014-15 నాటి 8234 కోట్ల రూ॥నష్టాన్ని 2015-16 నాటికి 4859 కోట్ల రూ॥కు, 2016-17 నాటికి 4793 కోట్ల రూ॥కు తగ్గించగలిగింది.

బిఎస్ఎన్ఎల్ ఉద్యోగులకు ఇచ్చే జీతాల ఖర్చులు, మొత్తం ఆదాయంలో 65 శాతంగా వున్నాయని, ఇవే నష్టాలకు కారణమని, ప్రైవేటు టెలికాం రంగ సంస్థలలో లాగా అదే నిష్పత్తిలో బిఎస్ఎన్ఎల్లో ఉద్యోగులు వుండేట్లుంటే, బిఎస్ఎన్ఎల్ ఓ లాభదాయక కంపెనీగా మనగులుగుతుందని బిఎస్ఎన్ఎల్ చైర్మన్ మరో కుటిలమైన వాదన చేశాడు. ప్రభుత్వమే సృష్టించిన నష్టాలకు పరిష్కార మార్గంగా ఆయనే ఉద్యోగుల స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణ పథకాన్ని ముందుకు తెచ్చాడు.

2000 సం॥లో టెలికాం శాఖలో పనిచేసే ప్రభుత్వ కార్మికులు, ఉద్యోగులలో అనేకమంది ఆనాడు నూతనంగా ఏర్పాటు అయిన బిఎస్ఎన్ఎల్ సంస్థలోకి బదలాయించబడ్డారు. వీరందరికీ ప్రభుత్వ పెన్షను పథకం, ఇతర సౌకర్యాలన్నీ వర్తిస్తాయని ప్రకటించారు. కాగా నేడు ఉద్యోగులకున్న హక్కులను నిరాకరిస్తూ, వారిని ఉద్యోగాలనుండి తొలగించి వేస్తూ ప్రభుత్వం తన బాధ్యతనుండి తప్పుకోజూస్తోంది. ఖర్చులను అదుపుచేసే పేరిట, ఇప్పటికే ఈ విధానం అమలుచేయటం ప్రారంభమైంది. ప్రయాణ శలవు రాయితీ (ఎల్ఐసీ), వైద్య సౌకర్యాలవంటి ఉద్యోగుల వివిధ సదుపాయాలన్నీ నిలిపివేస్తున్నారు.

కాగా, బిఎస్ఎన్ఎల్కు చెందిన భూములను, ఆస్తులను అమ్మివేయటం ద్వారా వచ్చిన ఆదాయాన్ని ప్రభుత్వ ఆదాయంగా బదలాయించవచ్చునని నీతిఆయోగ్ ప్రతిపాదిస్తోంది. టెలికాం టవర్లను పంచుకోవటం, మౌలిక సదుపాయాలను, శిక్షణా కేంద్రాలను అద్దెకివ్వటం వంటి ప్రతిపాదనలను మూడు యూనియన్లు ప్రభుత్వం ముందుంచగా, ఆ

(తరువాయి 12వ పేజీలో)

కార్మికుల సామాజిక చైతన్యాన్ని బుజ్జగించే కార్పొరేటు సంస్థల కుటీల ఎత్తులు

నేటి సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యుగంలో బహుళజాతి సాంకేతిక దిగ్గజాలైన కార్పొరేషన్లయొక్క యాజమాన్య నిర్వహణ అంశాల్లో మానవ వనరుల నిర్వహణగా చెప్పబడేది ఒకానొక ముఖ్యమైన అంశంగా వుంది. ప్రత్యేకించి ఈ యాజమాన్య నిర్వహణా పద్ధతులు బహుళజాతి కంపెనీల సూపర్ లాభార్జనకు తోడ్పడుతున్నాయి. సాంకేతిక ఉద్యోగులను ఈ పద్ధతికి లోబరచటంద్వారా మర మనుషులు(రోబోట్)లాగా పనిచేసే విధంగా వారిని మలుస్తున్నారు. ఈవిధంగా సాంకేతిక ఉద్యోగుల మేధోశ్రమశక్తిని దోపిడీచేయటం జరుగుతూవస్తోంది. ఈ సాంకేతిక ఉద్యోగులు తాము ఏవిధంగా పనిచేస్తున్నాము, తమ మేధోశ్రమ ఎందుకొరకు వినియోగించబడు తున్నది, ఎవరి ప్రయోజనాలకు తాము సేవ చేస్తున్నాము, తాము చేసే పని ఫలితం విశాల సమాజాన్ని ఏవిధంగా ప్రభావితం చేస్తున్నది అనే విషయాలను ఏమాత్రం ఆలోచన చేసే అవకాశం లేనివిధంగా వారిని దోపిడీ చేస్తున్నారు.

కార్పొరేటు సంస్థల దురాశాపూరితమైన కుటీల ప్రయోజనాలకు సేవజేయటానికి వీలుగా శ్రామికుల సహజ సామర్థ్యాలను అదుపు చేయటానికి వివిధ పద్ధతులను రూపొందించారు. మేధో శ్రామికులు తమ కెరీర్ను పెంపొందించు కునేవిధంగా వారి మానసిక ఆలోచనలను, వారి దృక్పథాలను మార్పుజేసే విధంగా ప్రేరేపించు తున్నారు. ప్రధానంగా సమాజానికి సంబంధించిన వారి ఆలోచనను జాగ్రత్తగా ప్రక్కకు మళ్ళించి, సాంకేతిక మేధావులుగా చెప్పబడే సంస్కృతిని వారిలో దట్టించి, వారిని ఈ సమాజంనుండి ఉద్దేశ్యపూరితంగా వేరు చేస్తున్నారు. వారి మేధాశక్తి సమాజానికి అతీతమైనదిగా కీర్తించటం జరుగుతోంది. అయితే ఇవన్నీ పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి సంబంధాలపై ఆధారపడిన సాధారణ చలన సూత్రాలే. ప్రత్యేకించి మానవవనరుల (హెచ్ఆర్) నిర్వహణ తరహా వ్యాపార యాజమాన్యాన్ని అమెరికా సామ్రాజ్యవాద వాణిజ్య యాజమాన్య శక్తులే తిరుగులేని విధంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా విస్తృతంగా అమలు చేస్తున్నాయి.

‘సమర్థవంతమైన, ప్రభావశీలమైన’విగా చెప్పబడే ఈ మానవవనరుల యాజమాన్య

పద్ధతులు సైతం, సాంకేతిక కార్మికుల ఆలోచనలను సంపూర్ణంగా మార్చివేయలేక పోతున్నాయని అనేక నివేదికలు వెల్లడిచేస్తుండగా, అది వాస్తవమేనని మన కళ్ళముందు పరిణామాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. సాంకేతిక కార్మికులు ఏదో ఒక సందర్భంలోనైనా తమ సామాజిక చైతన్యాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారని, యుద్ధపిపాశులైన సామ్రాజ్య వాదుల ప్రయోజనాలకోసం తమ మేధోశ్రమను, తమ సేవలను ఉపయోగించటంపై అనేక మందిలో అంతర్ముద్రనం సాగుతూవుందని ఆ రిపోర్టులు తెలియజేస్తున్నాయి. దీనితో, మానవులుగా సమాజంలో తమ పాత్ర గురించి మదనపడుతూ, తమ స్వీయ మానవ చైతన్యాన్ని సంతృప్తిపరచలేక తప్పు చేస్తున్నామనే భావనకు వారు లోనవటం ప్రారంభమైంది.

తాము రూపొందించిన సాంకేతిక పరికరాలను అమెరికా ప్రభుత్వం ఏవిధంగా వినియోగిస్తున్నదో పునఃపరిశీలన చేయాలనే అంశంపై అమెరికా సాంకేతిక పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులు తమతమ యాజమాన్యాలపై ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. ‘కాందిశీకుల నియంత్రణ, కస్టమ్స్ అమలు’ సంస్థతో తమ కంపెనీ చేసుకున్న ఒప్పందాన్ని మైక్రోసాఫ్ట్ ఉద్యోగులు నిరసించారు.

లా ఎస్సోర్స్మెంటు ఏజన్సీలకు ‘ముఖాలను గుర్తించే సేవల పరిజ్ఞానాన్ని’ అమ్మటం ఆపివేసే విధంగా అమెజాన్ సంస్థ కార్మికులు ఆ సంస్థ యాజమాన్యంపై ఒత్తిడి తెచ్చి అమలు చేయించగలిగారు.

‘యుద్ధ సంబంధ సాంకేతికత’ను అభివృద్ధి చేయటానికి వ్యతిరేకంగా గూగుల్కు చెందిన వేలాదిమంది ఉద్యోగులు ఒక నిరసన పత్రాన్ని రూపొందించి, దానిపై అందరూ సంతకాలు చేశారు. దీనితో అమెరికా కేంద్ర సైనిక కార్యాలయం పెంటగాన్కు కృత్రిమ మేధస్సు పరికరాలను అందించే ఒప్పందపు పునరుద్ధరణను గూగుల్ యాజమాన్యం నిలుపుదల చేసుకోవలసి వచ్చింది.

శక్తివంతమైన ప్రగతిశీల ఉద్యమాలవల్ల తటస్థంగా చెప్పబడే విధానాన్ని ట్విట్టర్ యాజమాన్యం ప్రదర్శించటాన్ని ఆ సంస్థ ఉద్యోగులు వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ట్విట్టర్ సాధనంగా ప్రతిరోజూ ఆడవారిపట్ల ద్వేషభావాన్ని ప్రత్యేకించి

అమెరికాలో జాతి ఉన్మాదాన్ని కుట్రపూరితంగా పెంపొందించే ఆలోచనలను ప్రధాన స్రవంతి లోకి తీసుకురావటానికి అవకాశం కల్పించటం పట్ల ట్విట్టర్ ఉద్యోగులు నిరసన తెలియ జేస్తున్నారు.

సాంకేతిక ఉద్యోగులలో, వారి ఆలోచన లలో ఇదొక అభివృద్ధికరమైన పరిణామం. పైన పేర్కొన్న సాంకేతికరంగ పరిశ్రమ యాజమాన్యాలకు వ్యతిరేకంగా ఈ సాంకేతిక ఉద్యోగుల పరిమితమైన నిరసన కార్యకలాపాలతో ఆ పరిశ్రమల యాజమాన్యాలు అకస్మాత్తుగా మేల్కొని, సూపర్ లాభార్జనలకోసం సాగించే వారి వేటను విశాల సమాజహితం కోరి ఆపి వేస్తాయని మనం భ్రమపడాల్సిన అవసరమేమీ లేదు.

సాంకేతిక పరిశ్రమలకు చెందిన ఉద్యోగు లలో ఈ విధమైన ఆశాజనకమైన పరిణామం సంభవిస్తుండగా, ‘యాపిల్ సంస్థ’ సామాజిక చైతన్యాన్ని గురించి ప్రశ్నించే ఉద్యోగుల మనోవేదనను బుజ్జగించే తెలివైన మరో పథకాన్ని అమలుచేయటానికి ప్రయత్నాలలో వుంది.

తమ సంస్థ ప్రపంచంలోని లాభాపేక్షలేని స్వచ్ఛంద సంస్థలకు అందించే సహకారం 2018 సం॥లో 12 కోట్ల 50 లక్షల డాలర్లను మించి పోయిందని, ప్రపంచవ్యాప్తంగా 2,50,000 మంది తమ కార్మికులు, ఉద్యోగులు స్వచ్ఛందంగా పనిచేయటంద్వారానే ఇది సాధ్య పడిందని ఇటీవల ‘మార్షిన్ లూథర్ కింగ్ డే’ ఉత్సవాల సందర్భంగా ‘యాపిల్’ యాజమాన్యం చాలా ఘనంగా ప్రకటించుకొంది.

ఐ-ఫోన్లను తయారుచేసే యాపిల్ సంస్థ ఈ కార్యక్రమాన్ని మూడు సం॥ల క్రితం ప్రారంభించింది. చైనాతోసహా ప్రపంచవ్యాప్తంగా పనిచేసే ఒక్కో యాపిల్ సంస్థ కార్మికుడు ప్రతి గంటకూ ఒక్కో డాలర్ను చందా రూపంలో ఇస్తే, అంతే మొత్తంలో యాజమాన్యం తన వాటాగా చెల్లిస్తుంది. ఈ అంశాన్ని ఓ బ్లాగ్ పోస్టులో సంస్థ యాజమాన్యం గర్వంగా ప్రకటించుకుంది. ‘చైనా ఫౌండేషన్ ఫర్ పావర్టీ ఎల్లీవియేషన్’ సంస్థతో సహా చైనాకు చెందిన 32 సంస్థలు ఈ నిధులు పొందటానికి అర్హమైనవిగా

(తరువాయి 17వ పేజీలో)

అసంఘటితరంగం కార్మికులను మోసగించే పాలకుల పథకాలు

భారతదేశంలోని అసంఘటితరంగంలో పనిచేస్తున్న 42 కోట్లమందిగా వున్న కష్టజీవుల నుండే మనదేశ స్థూల జాతీయోత్పత్తి (జిడిపి)లో 50శాతం ఆదాయం సమకూరుతున్నదని అధికారిక గణాంకాలే తెలుపుతున్నాయి. ఈ అసంఘటిత కార్మికుల్లో రిక్షాలాగేవారు, భవన నిర్మాణ కార్మికులు, వీధుల్లో చిన్నవ్యాపారులు, వ్యవసాయ కూలీలతో సహా పలు రకాల పనులు చేసే వారున్నారు. వీరంతా ప్రజాస్వామిక దేశంగా చెప్పబడుతున్న మనదేశంలోని రాజకీయార్థిక వ్యవస్థచే నిర్లక్ష్యం చేయబడిన అనాధలు.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణయొక్క నయా ఉదారవాద విధానాలను వేగంగా మనదేశంలో అమలుచేయటాన్ని సమర్థించే సాంప్రదాయక ఆర్థికవేత్తలతో సహా అనేకమంది ఆర్థికవేత్తలు కూడా నిరుపేదలకు, రోజువారీ కార్మికులకు సంక్షేమాన్ని కల్పించటంలో ఈ విధానాలు సంపూర్ణంగా విఫలమవ్వటమేగాకుండా వారి దుర్భర స్థితిగతులను మరింత తీవ్రంచేశాయనే అంశాన్ని అంగీకరించవలసివస్తోంది. అలాగే ఈ ప్రజానీకానికంతటికీ చట్టబద్ధ రక్షణలను, జీవనోపాధి అవకాశాల్ని, గౌరవప్రదమైన జీవనాన్ని అందించే సమర్థవంతమైన, చక్కగా పనిచేసే సామాజిక భద్రతా యంత్రాంగంయొక్క అవసరాన్ని గురించి కూడా వారు సిఫార్సు చేయాల్సివస్తోంది.

మనదేశంలో సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను ప్రారంభించి, అమలుచేసిన పిటి నరసింహారావు, మన్మోహన్సింగ్ల పాలనాకాలం నుండి మొదలుకొని ఈనాటి వరకు పాలకులంతా పేదరికాన్ని తొలగిస్తామని, శ్రామిక ప్రజానీకానికి సంక్షేమాన్ని అందిస్తామని బడాయి మాటలు చెప్పటమే తప్ప, ఈనాటికీ అలాంటి వాగ్దానాల్ని నీటి మూటలుగానే మిగలటంతోపాటు, మరింతగా మరింతగా ప్రజానీకం పేదరికంలో కూరుకుపోతూనే వున్నారు. మనదేశంలో అభద్రతలో నున్న, రక్షణలేమీ లేకుండా వున్న అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికులను ఉద్ధరిస్తామని ప్రకటించి వరుసగా అధికారంలోకి వచ్చిన, వస్తున్న ప్రభుత్వాలన్నీ కూడా వారు ప్రకటించిన విధంగా కార్మికులకు ఏవిధమైన

సామాజిక భద్రతను, సంక్షేమాన్ని అందించలేక పోయాయనేది వాస్తవం.

వివిధ రకాల ఆకర్షణీయమైన పేర్లతో కేంద్రప్రభుత్వం, వివిధ రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు ఎన్నెన్నో రకాల పెన్నను పథకాలను ప్రవేశపెడు తన్నప్పటికీ, ఆ పథకాలన్నీ రక్షణ పేరుతో కార్మికులను మోసగించేసేవేననీ, ఆయా రాజకీయ పార్టీలు ఎన్నికలలో నెగ్గేందుకు కార్మికుల ఓట్లను రాబట్టుకునే వంచనాత్మకమైనవేనని రుజువు అయ్యాయి.

దీనితోపాటుగా చర్చకురాని మరింత ముఖ్యమైన అంశం మరొకటి వుంది. అవసరంలో వున్న కార్మికులకు వీరు ప్రకటిస్తున్న అనేకానేక పెన్నను పథకాలేవీ ఎలాంటి ప్రయోజనాల్ని కలిగించటంలేదు.

పెట్టుబడిదారీ విధానపు నయాఉదార ఆర్థిక విధానాల ప్రారంభానికి ముందుకాలంలో సంక్షేమరాజ్యం తరహా ఆర్థిక దృక్పథం కొనసాగిన రోజులలో, కార్మికుల సామాజిక భద్రతలో భాగంగా ప్రభుత్వాలే సంక్షేమ చర్యలుగా పేర్కొంటూ పెన్నను పథకాలను అమలుచేసేవి. వాటికి నిధులను ప్రభుత్వాలే పూర్తిగా సమకూర్చేవి. కార్మికులనుండి ఎలాంటి చందాలను కోరేవి కావు. ప్రభుత్వాల బాధ్యతగా దానిని భావించేవి.

అయితే, ప్రభుత్వాలు ఏవిధమైన సామాజిక భద్రతలను చేపట్టరాదని, అలాంటి బాధ్యతల నుండి తప్పుకోవాలని, కార్మికులు లేదా సంబంధిత ఉద్యోగులే తమ స్వీయ సంపాదనలనుండి మాత్రమే సామాజిక భద్రతను తమకు తామే కల్పించుకోవాలని పెట్టుబడిదారీ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు నిర్దేశిస్తున్నాయి.

దీనికనుగుణంగానే నిర్దేశిత పెన్నను విధానం స్థానంలో కార్మికుల లేదా ఉద్యోగుల చందాలతో కూడిన కాంట్రీబ్యూటరీ పెన్నను విధానాన్ని (సిపిఎస్) ముందుకు తెచ్చారు. ఈ విధానంలో కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులు తమ ఆదాయాలనుండి నిర్దేశిత చందాలను క్రమం తప్పకుండా చెల్లించాల్సి వుంటుంది. ఈవిధంగా కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులు తమ సామాజిక భద్రతకోసం తామే పూనుకోవలసివస్తోంది.

పాలితుల సంక్షేమ బాధ్యతను రాజ్యం లేదా ప్రభుత్వం వహింపజాలదనే పెట్టుబడిదారీ

సూత్రంపై ఆధారపడి, వివిధ ఆకర్షణీయ పేర్లతో మన దేశంలో ఈ పెన్నను పథకాలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. అటల్ పెన్నను యోజన, ఎన్పిఎస్ మొదలైన వాటితోపాటుగా ఆంధ్రప్రదేశ్లో గత ప్రభుత్వం అమలులోకి తెచ్చిన 'చంద్రన్న బీమా' వంటి ఎన్నో పథకాలున్నాయి. ఇలాంటి పథకాలను ప్రవేశపెట్టటంతోపాటు ఇవన్నీ అసంఘటిత రంగంలోని అభద్రతతో కూడిన, రక్షణలేకుండా వున్న అసంఖ్యాక కార్మికులకు అధికారంలోనున్న ఆయా పార్టీలు ప్రసాదిస్తున్న ఓ వరం అని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు.

వాస్తవానికి ఈ సూత్రం సిపిఎస్ విధానంలో దాగివున్న మరో వాస్తవం వుంది. ఇదెక్కడా చర్చించబడటంలేదు; వెల్లడికావటం లేదు. పెట్టుబడిదారీ విధానాలు తమ దోపిడీని, లూటీని కొనసాగించటంలో ఇదో కుటిలపూరితమైన కోణం.

నిరుపేదలు, కష్టజీవులుగానున్న ప్రజానీకం 90శాతంగా వున్నారు. వీరంతా చాలా కొద్ది మొత్తాన్ని చందాగా చెల్లించనప్పటికీ అది చాలా పెద్దమొత్తంగా పోగుపడుతుంది. ప్రభుత్వాలు మరే రూపంలోనూ ఇంతటి ఆదాయాన్ని సమకూర్చలేవన్నది వాస్తవం. జూదతరహా పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ కార్యకలాపాలలో ఈ మొత్తాన్ని మదుపుచేయటానికి, బడా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులకు తక్కువ వడ్డీలకు రుణాలు అందించేందుకు ప్రభుత్వాల చేతుల్లో ఈ 'మొత్తాలు' తోడ్పడుతున్నాయనేది వాస్తవం. చందాల రూపంలో కార్మికులు లేదా ఉద్యోగుల నుండి వసూలు అయ్యే డబ్బు మొత్తం చాలా అధికంగా వుండటం, మరోవైపున కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులకు తిరిగి చెల్లించాల్సిన మొత్తాలు చాలా తక్కువగా వుండటంతో, నిరుపేద, కష్టజీవులైన ప్రజానీకం చెల్లించే ఈ చందాల మొత్తాన్ని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అభివృద్ధికి పాలకులు మూలధనంగా, మదుపుగా ఉపయోగిస్తున్నారు. పెన్ననుకోసం కార్మికులనుండి వసూలుచేసిన చందాల మొత్తాలను జాగ్రత్తగా నిర్వహించే బాధ్యతనుండి ప్రభుత్వాలు తప్పుకోవటంతో, ఈ నిధులన్నీ బడాపెట్టుబడిదారులు, బడావాణిజ్యవేత్తలు దిగమింగటానికి, వారి అభివృద్ధికి కట్టబెట్టటమే జరుగుతోంది.

బడాపెట్టుబడిదారులు బ్యాంకులనుండి తీసుకున్న వేలకోట్ల రుణాలను తిరిగి చెల్లించక పోవటంతో నిరర్థక ఆస్తులు(ఎన్పిఎ) పెరిగి పోయి బ్యాంకులు దివాలాతీయటం, కార్మికుల చందామొత్తాలను ఆ బ్యాంకులకు తరలించి వాటిని కాపాడటం వంటి చర్యలన్నీ ప్రస్తుతం జరుగుతున్నాయి. ప్రజల ధనాన్ని బాహాటంగా లూటీ చేయటం మినహా ఇది మరొకటి కాదు.

అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలో కూడా పెన్షను నిధులవంటి ప్రజాధనాన్ని దివాలాతీయించి, చందాదారులైన కార్మికులను నిలువునా మోసగించటం అనేక సందర్భాల్లో జరిగింది.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలోని ఉద్యోగులు, కార్మికులు, ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు సైతం ఇప్పటికే ప్రభుత్వాలు ముందుకు తెచ్చిన నూతన పెన్షను విధానాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ పాత పెన్షను విధానాన్ని పునరుద్ధరించవలసిందిగా డిమాండ్ చేస్తూ ఆందోళనలు సాగిస్తున్నారు.

మరోవైపున ఎంప్లాయిస్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్(ఇపిఎఫ్) పెన్షనుదార్లు కూడా తాము చెల్లించిన చందాల సరైన లెక్కలపై ఆధారపడి తమకు రావలసిన న్యాయమైన పెన్షను మొత్తాలను చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తూ వస్తున్నారు. వివిధ కేసుల సందర్భంగా సుప్రీంకోర్టు వెలువరించిన అనేక ఆదేశాలను పరిగణలోకి తీసుకొని ఇపిఎఫ్ పెన్షనుదార్లకు పూర్తిగా న్యాయబద్ధంగా వారికి రావలసిన మొత్తాలను చెల్లించాలని వారు కోరుతున్నారు.

అయితే వీటిని అదుపుచేయవలసిన కేంద్రప్రభుత్వం, సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలను బేఖాతరు చేస్తూ, పెన్షనుదార్ల న్యాయమైన హక్కును నిరాకరిస్తూ, నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తూంది. ఇపిఎఫ్ బ్రస్టువద్ద ఇపిఎఫ్ చందాదారులకు చెందిన భారీ మొత్తాలలో చందాలు పోగుపడివున్నప్పటికీ వారికి కనీసంగా 2000/- రూ॥ నెలవారీ పెన్షను చెల్లించటానికి కూడా సిద్ధంగా లేదు.

మనదేశంలో పాలకులు అమలుచేస్తున్న పెన్షన్ల నిర్వాకం ఇలా వుండగా, సార్వత్రిక ఎన్నికలకు ముందుగా కేంద్రంలోని ఎన్డిపి ప్రభుత్వం అసంఘటితరంగ కార్మికులకు మరో సార్వత్రిక పెన్షను పథకాన్ని ప్రకటించింది. అసంఘటిత రంగంలోని కోట్లాది నిరుపేద శ్రామికులకు ఈ పథకం సామాజిక భద్రతను కల్పిస్తుందని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. 'ప్రధానమంత్రి శ్రమయోగి మంధాన్ యోజన' పేరున తాత్కాలిక బడ్జెట్ను ప్రవేశపెట్టే

సందర్భంగా కేంద్రప్రభుత్వం దీనిని ప్రకటించింది. ప్రభుత్వం దీనికి తాత్కాలికంగా కేవలం 500 నోట్ల రూ॥ నిధిని కేటాయించింది. ప్రతి సం॥రం 2 కోట్లమంది కార్మికులను ఈ పథకంలో చేర్చటం లక్ష్యంగా వుందని, ప్రపంచంలోనే 'అతి పెద్ద పెన్షను పథకం' ఇదేనని వారు జబ్బులు చరుచుకుంటున్నారు.

ఇది కూడా 'చందా' పథకమే తప్ప, మరోటి కాదు. ప్రతి కార్మికుడు లేదా శ్రమజీవి 18వ ఏట ప్రారంభించి తన ఆదాయంనుండి ప్రతినెలా 55 రూ॥లను ఈ పథకంలో భాగంగా చందాదారునిగా చెల్లించాలి. అలాగే 29 సం॥ల వయసు నుండి 60 సం॥ల వయసువరకువున్న కార్మికులు నెలకు 100/- రూ॥ చొప్పున చెల్లించాలి. అప్పుడు మాత్రమే, 60 సం॥లు నిండిన చందాదారులైన కార్మికులకు నెలకు రూ॥3000 పెన్షను రూపంలో చెల్లిస్తామని చెబుతున్నారు.

గత 10 సం॥ల కాలపు ద్రవ్యోల్బణాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటే, 60 సం॥లు నిండిన తర్వాత కార్మికునికి 3 వేల రూ॥చెల్లిస్తామని చెప్పన్నప్పటికీ వాస్తవిక అర్థంలో దాని విలువ 500 రూ॥ మాత్రమేనని అర్థంచేసుకోవాలి. అంతేగాక కార్మికునిగా పనిలోకి చేరిన ఓ వ్యక్తి, దశాబ్దాల తర్వాత అతను పనినుండి విరమణ చేసే నాటికి ఈ పథకం దివాలాతీసి మూసి వేయరని గ్యారంటీ లేదు.

(15వ పేజీ తరువాయి)

వున్నాయని, ఉద్యోగుల చందాలకు సమంగా తమ వాటాలను అందజేసే ఒకే ఒక్క సంస్థగా యాపిల్ వుందని, ఆ సంస్థ యాజమాన్యం ప్రకటించింది.

ఈ విధమైన 'సహాయం' అనే ఎత్తులతో 'యాపిల్' సంస్థ చాలా నేర్పుగా తన ఉద్యోగులను ఈ పథకంలోకి ప్రవేశపెట్టటంతోపాటు 'ఒకే దెబ్బకు రెండు పిట్టలు' అన్న లక్ష్యంతో సాగుతోంది. యాపిల్ యాజమాన్యం చేపట్టే చర్యలు, విధానాలు సమాజంపై ఎంతటి దుష్ప్రభావాన్ని పడవేస్తున్నాయని మదనపదే ఉద్యోగులను, దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రశ్నించ నీయకుండా ఈ చర్యలు ప్రక్కకు మళ్ళిస్తాయి. అంతేగాక, సహాయంపేరిట భిక్షగాళ్ళకు బిచ్చంవేసే తరహాలో ఉద్యోగులను మలచి వారి ఆత్మలను జోకొట్టే ప్రయత్నం సాగుతోంది. సామ్రాజ్యవాదుల దుష్ట ప్రయోజనాలకోసం తమ కార్మికశక్తిని వెచ్చించటాన్ని ప్రశ్నించనీయకుండా

నిరుపేదలైన శ్రామిక ప్రజానీకానికి ఏ వృత్తి లేదా ఉపాధి గ్యారంటీ లేదనేది వాస్తవం. కనుక గ్యారంటీ ఆదాయం లేని వీరంతా నెలవారీగా చెల్లింపులు చేయటం భారమైపోయి, ఏదో ఒక దశలో చందా చెల్లింపులను నిలిపివేయటం జరుగుతుంది. అనుకున్న షరతుల ప్రకారం చెల్లింపులు చివరివరకూ చేయలేదు కనుక, 60 సం॥లు నిండినప్పటికీ, ఆ వ్యక్తిని పెన్షనుకు అనర్హునిగా ప్రకటించి, అతనికి పెన్షను అందజేయరు.

అత్యంత వెనుకబడిన లెసోథో, బొలీవియా, బోట్స్వానా వంటి దేశాలలో కూడా పేద ప్రజానీకానికి వర్తింపజేసే పెన్షనుకు ఇలాంటి నిబంధనలు విధించటాన్ని చూడలేదు.

అయితే, 'అభివృద్ధిచెందిన ఆర్థిక వ్యవస్థ'కు చెందిన మనదేశ పాలకులు, అగ్రరాజ్యాల సరసకు చేరుకుంటున్నామని ప్రకటించు కుంటున్న పాలకులు-అసంఘటిత రంగంలోని నిరుపేదలైన, రక్షణ, భద్రతల్లేని కార్మికులను ఇలాంటి బూటకపు పెన్షను పథకాలతో మోసగిస్తూ, వంచిస్తూ వున్నారు.

మనదేశ పాలకులు, పాలకవర్గాలు మనదేశంలో రక్షణ, భద్రతలు లేని నిరుపేద శ్రామిక ప్రజానీకంపట్ల అనుసరిస్తున్న మోసపూరిత కుట్రల విధానాలపట్ల కార్మికోద్యమం అప్రమత్తంగా, మరింత చురుగ్గా వ్యవహరించటంద్వారా ఆ విధానాలను వ్యతిరేకించాలి; తిప్పికొట్టాలి. ★

నిలువరించే ప్రయత్నమిది. మరోవైపున గత కొన్ని సం॥లుగా చైనా ప్రభుత్వం నుండి యాపిల్ కంపెనీ అనేకానేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటోంది. కాగా, ప్రస్తుతం 'సహాయం' అనే మానవీయ ముఖంతో 'ప్రజలకు బాంధవుడి'గా ప్రపంచ ప్రజల దృష్టిలో తనకు తాను ప్రదర్శించు కొంటోంది. అలాగే 'పేదరికంతో బాధపడుతున్న' చైనా ప్రజల పాలిట 'రక్షకునిగా' పోజు పెడుతోంది. మనోవేదనకు గురయ్యే తమ సంస్థకు చెందిన కార్మికులను బుజ్జగించేందుకు, వారి సామాజిక చైతన్యం పెంపొందకుండా చల్లబరిచేందుకు ఇదొక ప్రభావశీలమైన ఎత్తుగడగా పేర్కొనవచ్చు.

ఈ రకమైన మోసపూరితమైన విధానాల పట్ల, మానవవనరుల నిర్వహణ విధానాలపట్ల కార్మికవర్గం విమర్శనాత్మకంగా, జాగ్రూకులై వుండి, యాజమాన్యాల అపవిత్ర ఉద్దేశ్యాలను, సాంకేతిక ఉద్యోగుల శ్రమశక్తి దోపిడీని గుర్తెరిగి, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకనుగుణంగా సాగుతున్న ఈ దుర్మార్గాలపై పోరాడాలి. ★

1927 అటవీ చట్టానికి సవరణ పేరుతో ఆదివాసీ ప్రజలపై ముంచుకువస్తోన్న మరో ముప్పు

భారత పాలకులకు రెండు ముఖాలు, రెండు నాలుకలు ఉంటాయన్న దానికి మరో ఉదాహరణ 1927 అటవీ చట్టానికి చేస్తున్న సవరణ ప్రయత్నం. వీరు అంతర్జాతీయ వేదికల మీద పర్యావరణ పరిరక్షణలో స్థానిక ప్రజా సమూహాలను అనగా ఆదివాసీ సమాజాలను పాల్గొనేలా చర్యలు తీసుకోవాలని ప్రకటిస్తారు. 1992 ఎర్త్ సమ్మిట్‌లనుంచి, జీవ వైవిధ్యంపై ఆడిస్ అబాబా మార్గదర్శక సూత్రాల వరకూ జీవ వైవిధ్యాన్ని కాపాడటంలో “మూలవాసుల పాత్ర” గురించి మాట్లాడుతారు. కానీ ఆచరణలో ఆదివాసీ సమాజాల ప్రజాస్వామిక భాగస్వామ్యంతో అడవుల రక్షణ అన్న విషయంలో మాటవరస కైనా సరే ఉన్న ఏ చట్టమైనా అమలు కానీయకుండా తొక్కిపట్టి ఆదివాసులను గెంటివేతకు నిరంతర ప్రయత్నాలు సాగిస్తారు. బిజెపి ప్రభుత్వం 2018 అటవీ విధాన ముసాయిదా నుంచి “ఉత్పాదక అడవులు” అన్న విధానంతో, అడవులను ప్రైవేటు పరం చేయాలన్న నిర్ణయంతో వారు దూకుడుగా బయల్దేరు తున్నారు. దీనికి అడ్డు వచ్చే ఏ చట్టాలైనా సవరించడానికి, రద్దు చేయడానికి పూను కుంటున్నారు. దీనికోసం న్యాయస్థానాలలో ఉన్న వివాదాలను, కార్యనిర్వాహక అధికారాలను వినియోగిస్తున్నారు.

దాదాపు 11 లక్షల మంది ఆదివాసులు, అటవీ ఆధారిత ప్రజలను జులై నెలాఖరులోపు ఖాళీ చేయాలన్న సుప్రీంకోర్టు ఆదేశం ప్రస్తుతం ‘స్టే’ లో ఉన్నప్పటికీ, వివాదం ఒకపక్క సాగుతూ వుండగానే, ఆదివాసులపై మరో దాడికి రంగం సిద్ధమైంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం 1927 అటవీ చట్టానికి సవరణ పేరుతో ఒక ముసాయిదా చట్టం తయారుచేసి మొదట రహస్యంగా విడుదల చేసింది. దీనిపై వ్యక్తం అయిన నిరసనలతో ఆ ముసాయిదాను బహిరంగ పరుస్తూ 2019 జూన్ 7 నాటికి తమ తమ అభిప్రాయాలను తెలియచేయాలని కేంద్ర అటవీ, పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖ వివిధ రాష్ట్రాల ఫారెస్టు యంత్రాంగాలకు, పౌర సమాజాలకు విజ్ఞప్తి చేసింది.

1927 అటవీ చట్టం-దాని పూర్వాపరాలు :

దేశ వ్యాపితంగా ఆదివాసి ప్రాంతాలలో వీరోచిత గిరిజనోద్యమాలు అంటే అల్లారి శ్రీరామరాజు పితూరీ వంటివి క్రూర అణచి

వేతలతో వెనుక పట్టుపట్టిన సమయంలో, నాటి జాతీయ, అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో 1927 అటవీ చట్టం వచ్చింది. అడవులనుండి మరిన్ని వనరులు కొల్లగొట్టటానికి, అటవీ ఆదాయాలను, పన్నులను క్రమబద్ధం చేయడానికి, అప్పటి వరకూ ఉన్న వివిధ అటవీ చట్టాలలో ఆదివాసులకు ఇచ్చిన సౌకర్యాలను కుదింపు చేయడానికి, ఫారెస్టు యంత్రాంగపు నిరంకుశత్వాన్ని మరింత పకడ్బందీగా అమలు చేయడానికి బ్రిటీషు ప్రభుత్వం ఈ కేంద్ర చట్టాన్ని చేసింది. ఈ చట్టం అడవులను రిజర్వు అడవులు, రక్షిత అడవులు, గ్రామ అడవులుగా వున్న వర్గీకరణను నిర్ధారిస్తూ, ఏ భూభాగామైనా రక్షిత, రిజర్వు అడవులుగా ప్రకటించే హక్కు ప్రభుత్వానికి వున్నదని ప్రకటించింది. ఆదివాసీ తెగలకు ఆహార సేకరణ, పశు పోషణ, మైనర్ అటవీ ఉత్పత్తులైన వెదురు, తుమ్మజిగురు, తునికాకులు వంటివి సేకరించుకొనే హక్కు, చేపలు పట్టటం, కొండపోళ్ళు చేసుకోవడం వంటి ఆదివాసుల కనీస జీవన విధానంపై ఎన్నో విధి నిషేధాలను ఈ చట్టాల ప్రక్రియ విధించింది. పోలీసు యంత్రాంతగపు నేర విచారణ, శిక్షా అధికారాలు, రెవెన్యూ యంత్రాంగపు సర్వే, సెటిల్మెంట్ అధికారాలతో కలగలిపి, రెవెన్యూ, పోలీసు శాఖల రెండింటి ప్రజావ్యతిరేక లక్షణాలను మేళవించి ఫారెస్టు యంత్రాంగాన్ని ఈ చట్టం అభివృద్ధి చేసింది. ఇప్పుడు రిజర్వు అడవంటే అధికారుల ప్రత్యేక అనుమతి లేకపోతే ఆ ప్రాంతంలో అన్ని సాధారణ కార్యకలాపాలు కూడా నిషేధం అన్నమాట. రక్షిత అడవంటే ప్రత్యేక నిషేధం లేకపోతే తప్ప సాధారణ జీవన కార్యకలాపాలు సాగించుకోవచ్చు. ఇక గ్రామ అడవులపై ఆదివాసులకు హక్కు వుంటుంది. అయితే ఈ రిజర్వు లైను హద్దులను నిర్ణయించడంపై ఫారెస్టు అధికారులదే నిర్ణయం. ఈ విధంగా అడవులపై ఆదివాసులకున్న తిరుగులేని హక్కు లను అతి కొద్ది ప్రాంతాలకు పరిమితంచేస్తూ, రిజర్వు, రక్షిత అడవులలో అధికారుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడే విధంగా కొన్ని సౌకర్యాలను ప్రకటిస్తూ ఈ చట్టం వచ్చింది. దీనితో ఆదివాసులకు సంబంధించినంతవరకూ ఫారెస్టు గార్డే యమ కింకరుడు. అడవులన్నీ ప్రభుత్వానివి కనుక అడవులను ఉపయోగించు

కొన్నందుకు ఆదివాసులు, అటవీ ఆధారిత ప్రజలు ఫారెస్టు వారి పనులలో వెట్టి చేయాలి. పశువులను మేపినందుకు పుల్లరి చెల్లించాలి. పంటలు పండించుకొన్నందుకు కోళ్ళు, ఫలసాయాలు సమర్పించుకోవాలి. ఇలాంటి క్రూరమైన పద్ధతులన్నీ 1927 అటవీ చట్టం పేర అమలులోకి వచ్చాయి. దీనితో భారత దేశంలోని మూడింట ఒక వంతు భూభాగం ఫారెస్టుశాఖ చేతిలోకి వచ్చింది. నేటికీ ప్రజలను, ఆదివాసులను నేరస్తులుగా చూసే వలసవిధాన దృక్పథమే ప్రభుత్వ యంత్రాంగపు సాధారణ విధానంగా కొనసాగుతున్నది.

అయితే మరోవైపు వలస కాలంనాటి ఆదివాసీ పోరాటాలకు విడివిడి తిరుగుబాట్ల స్వభావం మారిపోయి వర్గ, ప్రజాతంత్ర రాజకీయ ఉద్యమ స్వభావం ఏర్పడింది. అందువల్లే పాలకులు ఎంత రక్తాన్ని పారించ చూసినా గిరిజన ఉద్యమాలు నేటికీ నిలబడి వున్నాయి. చట్టాలు ఏ నిషేధాలు చెప్పినా ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ స్వభావంతో సాగిన ఆదివాసి ఉద్యమాల ప్రభావంతో రిజర్వు, రక్షిత అడవులలో ఆదివాసులు తరతరాలుగా తమ నివాస హక్కులను, జీవించే హక్కులను ఒడుదుడుకుల మధ్యే అయినా నిలబెట్టు కొంటున్నారు. ముఖ్యంగా విప్లవోద్యమం అందించిన చైతన్యంతో ఆదివాసులు ఫారెస్టు అధికారుల దౌర్జన్యాలను అడ్డుకొన్నారు. పుల్లరిలూ, వెట్టిచాకిరులు రద్దు అయినాయి. అటవీ చట్టాల అమలు పేరుతో ఆదివాసుల, ఇతర అటవీ ఆధారిత ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా తొలగించరాదన్న డిమాండ్ దేశంలో అన్ని వైపులా వస్తున్న నేపథ్యంలో ఆదివాసులకు “చారిత్రకంగా అన్యాయం” జరిగిందని ప్రభుత్వాలు ప్రకటించాల్సి వచ్చింది. ఈ నేపథ్యంలో “2006 అటవీ హక్కుల చట్టం” వచ్చింది. అంతకు ముందే షెడ్యూల్ ప్రాంతాలలో గ్రామసభల అధికారాలను గుర్తిస్తూ ‘పెసా’ చట్టం వచ్చింది. అటవీ హక్కుల చట్టం అడవిపై ఫారెస్టు యంత్రాంగపు భల్లూక పట్టు నుండి విముక్తికి కొంత ఉపసమనం కల్గించేలా గ్రామసభలకు సర్వే, సెటిల్మెంట్ అధికారాలు కల్పించింది. ఇంకోపక్క గ్రామ సభల తీర్మానాలను అమలు చేసే అధికారం మరల ఫారెస్టుశాఖ చేతిలో

తీర్మానం అడవుల నుండి అడవి బడ్డలను గెంటివేసే చర్యలను తీర్మానం నిలువేలించాలని ఆదివాసీ ప్రజల సేదస్సు కోరుతున్నది

తమ భూముల పరాయికరణకు వ్యతిరేకంగా, సుదీర్ఘకాలం పాటు ఆదివాసులు సాగించిన పోరాటాల ఫలితంగా యుపిఏ ప్రభుత్వం 2006 సం॥లో అటవీ హక్కుల చట్టాన్ని చేసినప్పటికీ, ఆదివాసుల హక్కుల పరిరక్షణ దిశగా ఆ చట్టం ఏ మాత్రం అమలు కాలేదు. ఆ చట్టాన్ని నిరుపయోగం చేసే అన్ని చర్యలూ ఒకదాని తర్వాత మరొకటిగా చేపడు తున్నారు. అందులో భాగంగానే అటవీ భూమిపై హక్కు తమదేనన్న లక్షలాది ఆదివాసుల అభ్యర్థనలను (క్లెయిమ్లను) నిర్దాక్షిణ్యంగా తిరస్కరించారు. ఈ పరిస్థితినే అవకాశంగా తీసుకొని పది లక్షల మంది పైగా ఆదివాసులను అడవుల నుండి తొలగించాలని సుప్రీంకోర్టు ఆదేశం ఇచ్చేలా కేంద్రప్రభుత్వం ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా వ్యవహరించింది. సుప్రీంకోర్టు ధర్మాసనం ఈ ఆదేశం అమలును తాత్కాలికంగా నిలుపుదల (స్టే) చేసింది.

స్టే తొలగిపోయి, సుప్రీంకోర్టు ఆదేశం అమలు జరిగేట్లయితే ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని 66,000 ఆదివాసీ కుటుంబాలు, తెలంగాణా లోని 82,000 ఆదివాసీ కుటుంబాలు, ఒడిషాలోని 1,22,000 కుటుంబాలు అటవీ ప్రాంతాలలోని తమతమ ఆవాసాలను ఖాళీ చేయాల్సివుంటుంది.

కాగా, గత ఒకటిన్నర దశాబ్ద కాలంగా (అటవీ హక్కుల చట్టం రూపొందిన నాటినుండి) ఆదివాసులను అడవులనుండి బలవంతంగా తొలగించటానికి వారి ఇళ్ళను, పంటలను

తగులబెట్టటం, నీటి వనరులను ధ్వంసం చేయుట, మహిళలపై లైంగిక దాడులు సాగించటం, ఆదివాసులను హత్యగావించటం వంటి అనేక క్రూరమైన, చట్టవిరుద్ధమైన చర్యలకు ప్రభుత్వాలే పాల్పడుతూవుండటం ఆదివాసుల అనుభవంలో వున్నదే.

రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలుకు విరుద్ధంగా చట్టబద్ధమైన అనుమతులు లేకుండానే ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలలో పాలకులు విచ్చలవిడిగా అటవీ భూములను సేకరించి, పోడు వ్యవసాయం సాగిస్తున్న ఆదివాసులను గెంటివేస్తున్నారు. ఒడిషాలో 'అభివృద్ధి', గనుల తవ్వకం పేర్లతో లక్షలాది మంది ఆదివాసులను వారి నివాసాలనుండి తొలగిస్తున్నారు.

ఆదివాసుల భూ బదలాయింపును నిరోధించే 1/70 (ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా), 2/56 (ఒడిషా) మరియు 'పెసా' వంటి చట్టాలన్నీ నిరంతరం ఉల్లంఘనలకు గురవుతూనే వున్నాయని, ఈ చట్టాలను పకడ్బందీగా అమలు చేయవలసిన ప్రభుత్వాధికార యంత్రాంగమే లక్షలాది ఎకరాల అటవీ భూములను కార్పొరేటు సంస్థలకు కేటాయిస్తూ, వారి సూపర్ లాభార్జనలకు దోహదపడుతూనే, మరో వైపున అడవులు తరగిపోవటానికి ఆదివాసులే కారణమంటూ నెపాన్ని వారిపై మోపటాన్ని ఈ సదస్సు ముక్తకంఠంతో నిరసిస్తున్నది.

ప్రభుత్వాలే వన సంరక్షణ, అటవీ పునరుజ్జీవం వంటి పేర్లతో జీవవైవిధ్యాన్ని, ఆదివాసుల జీవనోపాధిని, వన్యప్రాణుల

మనుగడను దెబ్బతీసే విధంగా వాణిజ్య అడవుల పెంపకం, ఒకే తరహా ప్లాంటేషన్ల పెంపకం వంటి విధానాలను ప్రోత్సహించడాన్ని ఈ సదస్సు వ్యతిరేకిస్తున్నది.

దేశవ్యాప్తంగా మూకుమ్మడిగా ఆదివాసులను అడవులనుండి తొలగించే ఈ చర్యలను తక్షణం నిలుపుదల చేయాల్సిందిగా ఈ సదస్సు ఆయా రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలను డిమాండ్ చేస్తున్నది.

అటవీ హక్కుల చట్టం - 2006ను పటిష్టంగా అమలు చేసేందుకు అన్ని చర్యలూ చేపట్టాలని, భారత రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలులో ఆదివాసులకు కల్పించిన రక్షణలన్నీ అమలుచేయాలని ఈ సదస్సు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నది.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆదేశాలతో నిమిత్తం లేకుండానే ఆదివాసుల హక్కులను పరిరక్షించే విశిష్టాధికారం రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలు గవర్నర్లకు కల్పించిన అంశాన్ని పరిగణలోకి తీసుకొని ఆయా రాష్ట్రాల గవర్నర్లు, గౌ॥ భారత రాష్ట్రపతి తక్షణం ఈ విషయమై జోక్యం చేసుకోవలసినదిగా ఈ సదస్సు వారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

భూమి నుండి గెంటివేయబడటాన్ని ఆపివేయాలని అడవిలో జీవించే హక్కు, వనరులను అనుభవించే హక్కులకు భంగం కలిగించరాదని ఈ సదస్సు ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. తమకు జరిగిన "చారిత్రాత్మక అన్యాయానికి" వ్యతిరేకంగా సంఘటింతంగా నిలబడాలని, అలాగే ప్రజాజీవన మనుగడకు హాని కలిగిస్తూనే పర్యావరణ విధ్వంసం సాగిస్తున్న స్వార్థపరత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడాలని సోదర ప్రజానికానికి ఈ సదస్సు పిలుపునిస్తున్నది.

ఈ రోజు అనగా 5-6-2019న విశాఖపట్నంలో పి.ఐ.కె.ఎం.కె.ఎస్ నాయకత్వాన జరుగుతున్న ఈ సదస్సులో ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, ఒడిషా రాష్ట్రాలనుండి వివిధ గిరిజన సంఘాల నాయకులు, ఆదివాసీ పెద్దలు, ప్రముఖ ప్రజాతంత్రవాదులు పాల్గొని తమ నిరసనను, ఆవేదనను, ఆగ్రహాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఆదివాసీలపైన తాము సాగిస్తున్న ప్రజాస్వామిక డిమాండ్ల సాధనకు తోడ్పడవలసిందిగా, సంఘభావం తెలుపవలసినదిగా మైదాన ప్రాంత గ్రామీణ, పట్టణ సోదరసోదరులకు ఈ సదస్సు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. ★

➔ పెట్టటం ద్వారా తన "మరో ముఖం" చూపెట్టుకొంది.

ఇప్పుడీ 1927 అటవీ చట్టానికి సవరణ ఎందుకు?

ఆదివాసులు, ప్రజలూ, పర్యావరణ పరిరక్షణలో అడవుల నిర్వహణలో మరింత ప్రజాస్వామిక విధానాలను, ఆదివాసీ సమూహాల పాత్రను డిమాండ్ చేస్తున్నారు. మరోవైపు సామ్రాజ్యవాదులు, బహుళజాతి కంపెనీలు అడవుల, ఖనిజాల మరింత దోపిడీని కోరుతున్నారు. ఆదివాసులు గ్రామసభల ద్వారా అటవీ వనరుల పరిరక్షణను కోరుతున్నారు. పాలకులు మరింత నిరంకుశమైన అటవీ అధికార యంత్రాంగాన్ని కోరుతున్నారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ప్రజలు ప్రజాస్వామీకరణను

కోరుతున్నారు. పాలకులు మరింత నిరంకు శత్వాన్ని కోరుతున్నారు. ఈ ప్రయోజనాల మధ్య వైరుధ్యమే వర్తమాన చరిత్ర.

సుమారు 123 పేజీల ఈ ముసాయిదా సవరణ చట్టంలో సెక్షన్ 26 అడవులలో పశువుల మేపును, వివిధరకాల ఆహార పదార్థాల సేకరణను నిషేధిస్తుంది. సెక్షన్ 22(ఎ)2 ఏ గిరిజన కుటుంబమైనా అటవీ సంరక్షణ చట్టానికి అనుగుణంగా లేదని ఫారెస్టు అధికారి భావిస్తే, ఆ కుటుంబానికి ఉన్న అటవీ హక్కులు రద్దు చేయవచ్చని చెబుతున్నది. ఇక్కడ చట్టానికి 'అనుగుణంగా లేకపోవడం' అన్న దానికి నిర్వచనంలేదు. దానిని నిర్ణయించే అధికారం ఫారెస్ట్ అధికారికి మాత్రం ఇవ్వబడుతుంది. ఇదే (తరువాయి 9వ పేజీలో)

'అడవులను పరిరక్షించే ఆదివాసులను అడవులనుండి గెంటేయాలని పాలకులు భావించేటం క్షమార్హం కాదు'

- ఏఐకెఎమ్కెఎస్ సదస్సులో ప్రాఫెసర్ మాడభూషి శ్రీధర్ ఉద్ఘాటన

విశాఖపట్నం సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న ప్రొ.మాడభూషి శ్రీధర్, వేదికపై ఇతరవక్తలు; సదస్సుకు హాజరైన ఆదివాసీ ప్రజానీకం

విశాఖపట్నం, 5-6-19:

వందల తరాలుగా అడవులలో నివసిస్తూ, అడవులను పరిరక్షిస్తూ, వర్యావరణాన్ని కాపాడుతూ వస్తున్న ఆదివాసులను అడవుల నుండి తొలగించబూనుకోవటం దుర్మార్గమని, క్షమార్హంకాదని నల్గూర్ యూనివర్సిటీ విశ్రాంత ఆచార్యులు, కేంద్ర సమాచార హక్కులశాఖ మాజీ కమిషనర్ ప్రాఫెసర్ మాడభూషి శ్రీధర్ ఉద్ఘాటించారు. 5-6-2019న ఉ.11 గం||కు విశాఖపట్నంలోని సుబ్బలక్ష్మి కళ్యాణమండపంలో ఏఐకెఎమ్కెఎస్ నాయకత్వంలో నిర్వహించిన సదస్సులో ఆయన ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొని ప్రసంగించారు.

“బ్రిటిష్ వారు మన దేశాన్ని ఆక్రమించు కొని సంపదను కొల్లగొట్టుకెళ్ళాడు. అటవీ సంపదలపై కన్నేసి, వారి దోపిడీకి అడ్డుగా వున్న ఆదివాసులపై పలురకాల అణచివేత చర్యలకు పాల్పడ్డాడు. దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ స్వాతంత్ర్య పోరాటంతో సమాంతరంగా ఆదివాసుల పోరాటాలు సాగాయి. పోరాటాల ఫలితంగా గిరిజనుల భూములు గిరిజనులవే అని ప్రకటించాల్సి వచ్చింది. హైమన్ డార్ఫ్ గిరిజనుల జీవన స్థితిగతులపై ఆనాడే ఓ వివరమైన నివేదిక రూపొందించాడు. నిరంకుశ నిజాం ఏలుబడిలోని ప్రాంతాలలోనూ గిరిజనులకు అడవిపై హక్కులు కల్పిస్తూ చట్టాలు చేయక తప్పలేదు.

స్వాతంత్ర్యానంతరం రూపొందించుకున్న భారత రాజ్యాంగంలోని 5,6 షెడ్యూల్స్ దేశంలోని ఆదివాసుల హక్కుల పరిరక్షణకు

ప్రత్యేకించి వర్తిస్తాయి. వీటిని అధికారంలో కొనసాగుతూవస్తున్న పాలకులు సక్రమంగా అమలుచేయక పోవటమే గిరిజనులలో అసంతృప్తికి కారణంగా వుంది. విప్లవోద్యమాలు ముందుకు రావటానికి ఇదే కారణం.

2006లో కేంద్రప్రభుత్వం చేసిన అటవీ హక్కుల చట్టం ప్రకారం అడవులలోని ఆదివాసుల నివాసహక్కును గుర్తించాలి. ఈ చట్టం ప్రకారం 46 లక్షలమంది ఆదివాసులు తమకు నివాస హక్కు కావాలని అభ్యర్థనలు అందజేస్తే అందులో 20 లక్షల అభ్యర్థనలను కుంటిసాకుతో తిరస్కరించారు. వీరి అభ్యర్థనలు తిరస్కరించబడ్డాయి కనుక, వీరు ఆదివాసులు కారంటూ వీరిని తొలగించాలని సుప్రీంకోర్టు ఫిబ్రవరి 13న ఆదేశమిచ్చింది. ఈ విషయంలో ఆదివాసుల పక్షాన సుప్రీంకోర్టులో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమ వాదనను గట్టిగా వినిపించకపోవటం దుర్మార్గం.

కాగా, ఎన్డిఏ ప్రభుత్వం ఎన్నికలకు ముందు కాలంలో ఆదివాసులను అణచివేసే మరింత ప్రమాదకరమైన బిల్లును రూపొందించింది. దీనిపై ప్రజల అభిప్రాయాలను తెలియజేసేందుకు జూన్ 7వ తేదీన ఆఖరు దినంగా ప్రకటించింది. అటవీ అధికారులకు తుపాకులు, మందుగుండు సామాగ్రి ఇవ్వాలని, ఆదివాసులపై అటవీ అధికారులు జరిపే దౌర్జన్యాలపై కేసులు కూడా పెట్టరాదనే అంశాలతో ఈ బిల్లు చాలా ప్రమాదకరంగా ముందుకొస్తోంది.

ఏమైనా తరతరాలుగా అడవిలో వుంటున్న

ఒక్క ఆదివాసీని కూడా తిరస్కరించటానికి వీలులేదు. అడవులపై పెత్తనాన్ని కొందరు నిరంకుశ అధికారుల చేతుల్లో పెట్టటానికి ఉద్దేశించిన ఈ బిల్లును సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకిస్తూ ఈ సదస్సు తీర్మానం చేయాల్సిందిగా కోరుతూ, కోర్టుల తీర్పులపై ఆధారపడకుండా తమ హక్కుల సాధనకు ఆదివాసులే నడుం బిగించాలని ప్రాఫెసర్ శ్రీధర్ తన ఉపన్యాసంలో ప్రధానంగా పేర్కొన్నారు.

‘అడవులనుండి ఆదివాసులను గెంటివేసే పాలకుల నిరంతర కుట్రలను ఎదుర్కొందాం’ పేరుతో రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్) నిర్వహణలో జరిగిన ఈ ఒకరోజు సదస్సులో ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, ఒడిషా రాష్ట్రాల నుండి ప్రజానీకం ముఖ్యంగా వేలాదిగా ఆదివాసులు, గిరిజన సంఘాల పెద్దలు, వివిధ ప్రజాసంఘాల నేతలు, మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు పాల్గొన్నారు. జూన్ 5 ఉదయం 11 గం|| నుండి మధ్యాహ్నం 2 గంటల వరకు జరిగిన ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షపర్యాన్ని వక్తలను రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా||డి.వర్మ తొలుత వేదికపైకి ఆహ్వానించారు. రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రకార్యదర్శి కా||ఎమ్ఎస్ నాగరాజు, ఏఐకెఎమ్కెఎస్ తెలంగాణా ప్రతినిధి కా||బొర్రా ఆనంద్, ఒడిషా ఆదివాసీ నాయకురాలు కా||పైడమ్మ ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు.

ఏఐకెఎమ్కెఎస్ అఖిలభారత కన్వీనర్ కా||సుబోధ్ మిత్రా మాట్లాడుతూ అడవులలోని

ఖనిజ, అటవీ సంపదను సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి, కార్పొరేటు సంస్థలు విచ్చలవిడిగా కొల్లగొట్టుకెళ్ళేందుకు వీలుగా, వివిధ రూపాలలో, వివిధ చట్టాలతో ఆదివాసులను అడవులనుండి తరిమివేయాలని పాలకులు కుట్రపూరితంగా వ్యవహరిస్తున్నారని, ఈ కుట్రలను అర్థంచేసుకొని వాటికి వ్యతిరేకంగా సమైక్యంగా ఉద్యమించాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు.

‘జనశక్తి’ సంపాదకులు డా॥పి.జస్వంతరావు మాట్లాడుతూ భవిష్యత్ తరాలకు అవసరమైన ఖనిజ సంపదను ప్రైవేటు, కార్పొరేట్ల తక్షణ లాభాలకోసం విచక్షణారహితంగా తవ్వి తీస్తున్నారని, దీనిని అడ్డుకుంటున్న ఆదివాసులపై తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తున్నారన్నారు.

ఏఐకెఎమ్కెఎస్ కో కన్వీనర్, రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రఅధ్యక్షులు కా॥ఎస్.రూసీ మాట్లాడుతూ ఆదివాసుల పోరాటాల ఫలితంగా ఉనికిలోవచ్చిన 1/70, ‘పెసా’వంటి చట్టాలను, ఒడిషాలో 2/56 వంటి చట్టాలను పాలకులు నీరుగార్చారన్నారు. చట్టాలు, కోర్టు తీర్పులతో నిమిత్తం లేకుండా ఆదివాసులు తమ సంఘటిత చైతన్యాన్ని పెంపొందించుకోవటం ద్వారా, గిరిజనేతర పేదప్రజల, మేధావుల, సమాజంలో వివిధ వర్గాల మద్దతును సంపాదించుకోవటం ద్వారా తమ హక్కులను పరిరక్షించుకోవటం సాధ్యమౌతుందన్నారు. పోలవరం ముంపు ప్రాంతాల ఆదివాసీ ప్రజానీకానికి సమగ్ర శాస్త్రీయ పునరావాసం కల్పించని పాలకుల దుర్మార్గాన్ని ఆమె ఎండగట్టారు. ఆదివాసులకు అండగా నిలచిన మేధావులు డా॥బిడి శర్మ, యస్ఆర్ శంకరన్లకు; గిరిజనోద్యమ అమరులందరుకూ ఆమె ఈ సందర్భంగా జోహార్లర్పించారు.

ఏఐకెఎమ్కెఎస్ (ఒడిషా) కేంద్ర కార్యవర్గ సభ్యులు కా॥శ్రీకాంత్ మొహంతి, ఒడిషాలో విస్తాపనకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసులు సాగిస్తున్న ఆందోళనను వివరించారు.

ఉత్తరాంధ్ర ఉపాధ్యాయ ఎంఎల్ఏసి

పాములపాటి రఘువర్మ మాట్లాడుతూ చట్టసభల వేదికగా ఆదివాసీ సమస్యలను ప్రస్తావిస్తామని, ఆదివాసుల ఉద్యమాలకు మద్దతుగా నిలుస్తా మన్నారు. మాజీ శాసనసభలు కోలక లక్ష్మణరావు ఐక్య ఆదివాసీ ఉద్యమం సాగించాల్సిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పారు.

ఇంకా, ఏజన్సీ గిరిజనసంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ఇల్లా రామిరెడ్డి, గిరిజనసంఘం నాయకులు కా॥కుంజం రామారావు, కా॥చెదల వీరపురెడ్డి తదితరులు ఈ సదస్సులో మాట్లాడారు.

అడవులనుండి ఆదివాసులను గెంటివేసే చర్యలను వ్యతిరేకిస్తూ కా॥రూసీ ప్రతిపాదించిన తీర్మానాన్ని సదస్సు ఆమోదించింది. (తీర్మానం ఫూర్తిపాఠం 19వ పేజీలో) సదస్సు ప్రారంభానికి ముందుగా ఆదివాసీ ప్రజాకళాకారులు ప్రదర్శించిన సాంప్రదాయ నృత్యాలు, ప్రజా కళాకారులు ఆలపించిన ఆదివాసీ పోరాట పాటలు సదస్సుకు హాజరైన ప్రజానీకాన్ని ఆకట్టుకున్నాయి.

విశాఖను అరుణవర్ణంలో

ముంచెత్తిన ప్రదర్శన

సదస్సు అనంతరం ఏఐకెఎమ్కెఎస్ ఆధ్వర్యంలో సా॥4 గం॥కు సుబ్బలక్ష్మి కళ్యాణ మండపంనుండి భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా, ఒడిషా రాష్ట్రాలనుండి వేలాదిగా వచ్చిన ఆదివాసులు ఎర్రజెండాలు చేతబట్టి, రెండు వరుసలుగా క్రమశిక్షణతో నిర్వహించిన ఊరేగింపు, ఊరేగింపుకు ముందు భాగాన ఆదివాసీ ప్రజాకళాకారులు ప్రదర్శించిన కిందిరి, డప్పునృత్యాలు నగర ప్రజలను విశేషంగా ఆకట్టుకున్నాయి. ‘పర్యావరణాన్ని రక్షించేది, ఆదివాసులే’ ‘పర్యావరణాన్ని విధ్వంసం చేసేది, బహుళజాతి కంపెనీలే’ ‘ఆదివాసులను అడవినుండి గెంటివేసే కుట్రలను తిప్పికొడదాం’ ‘పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్వాసితులకు సమగ్ర, శాస్త్రీయ పునరావాసం కల్పించాలి’ అంటూ ఈ సందర్భంగా ప్రదర్శకులు పెద్దపెట్టున

నినదించారు. సుబ్బలక్ష్మి కళ్యాణమండపంనుండి రైల్వే న్యూకాలని, దొండవర్తి, డైమండ్ పార్క్, ద్వారకానగర్, ఆర్టీసీ కాంప్లెక్సు మీదుగా పాత జైలురోడ్డులోని బహిరంగ సభాస్థలికి ప్రదర్శన చేరుకుంది.

బహిరంగసభ

పాత జైలురోడ్డులోని పార్క్ వద్దనున్న సభాస్థలంలో సా॥5.30 గం॥కు జరిగిన బహిరంగ సభకు కా॥శ్రీనునాయుడు వక్తలను వేదికపైకి ఆహ్వానించగా రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా॥డి.వర్మ అధ్యక్షత వహించారు. అడవులనుండి ఆదివాసులను గెంటివేసే పాలకుల కుట్రలను సమైక్యంగా తిప్పికొడదామని రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥యస్. రూసీ తన ప్రసంగంలో పిలుపు నిచ్చారు. సుప్రీంకోర్టు ప్రస్తుతం తన ఆదేశంపై ‘స్టే’ విధించినా, వారు ఇచ్చిన దుర్మార్గమైన ఆదేశాన్ని పాలకులెవరూ ప్రశ్నించకపోవటాన్ని ఆమె తీవ్రంగా ప్రశ్నించారు. రానున్న కాలంలో మరింత దుర్మార్గమైన చట్టాలకు పాలకులు పదును పెడుతున్నారని, దీనికి వ్యతిరేకంగా ఆదివాసులు, రైతుకూలీలు సమైక్యంగా ఉద్యమించాలని ఆమె పేర్కొన్నారు. ఈ సభలో ఇంకా ఏఐకెఎమ్కెఎస్ అఖిల భారత కన్వీనర్ సుబోధ్రిమిత్రా, ఏజన్సీ గిరిజన సంఘం రాష్ట్రఅధ్యక్షులు కా॥ఇల్లా రామిరెడ్డి, రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ఊయక ముత్యాలు, ఏఐఎఫ్ టీయు(న్యూ) రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కా॥ గణేష్ పండా, ఉత్తరాంధ్ర ‘ఉపాధ్యాయ’ ఎంఎల్ఏసి పి.రఘువర్మ, రైతుకూలీ సంఘం తెలంగాణా రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ఉప్పలయ్య తదితరులు ప్రసంగించారు. సుప్రీంకోర్టు నేపథ్యంలో భూపాల్ రచించగా, రౌతు వాసుదేవరావు దర్శకత్వం వహించి ‘ప్రజాకళాకారుల సమాఖ్య’ ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శించిన ‘మా ప్రజాతీర్పు’ కళారూపకం బహిరంగసభకు హాజరైన ప్రజానీకాన్ని బాగా ఆకట్టుకుంది.

★

బహిరంగసభకు హాజరైన ప్రజానీకం; బహిరంగసభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥యస్.రూసీ, వేదికపై ఇతర వక్తలు

(చివరి పేజీనుండి)

చెప్పారు. భారత సమాజ మార్పుకోసం సంఘర్షణ పడుతున్న శక్తులు ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళను పరిశీలించుకునేందుకు కీ నోట్లో పేర్కొన్న పది అంశాలను ప్రస్తావించి, చర్చల ద్వారా వీటిని మరింత అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చు నన్నారు.

దేశంలో పుణ్యదలిజాన్ని రద్దుచేయాలని, సామ్రాజ్యవాదాన్ని పారద్రోలాలని - ఈ రెండు శత్రువులకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాలను కుంటున్నవాళ్ళమంతా ఒక ఉమ్మడి అవగాహనకు రావటానికి, ఐక్య కార్యాచరణ సాగించగలిగిన కనీస అంశాలపై ఏకాభిప్రాయ సాధనకోసం వినమ్రంగా ఈ చర్చను ప్రారంభిస్తున్నామని డా॥ పి. జస్వంతరావు 'కీనోట్'ను స్థూలంగా పరిచయం చేశారు.

సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ రామకృష్ణ ముందుగా మాట్లాడుతూ ఈ అంశంపై సెమినార్ నిర్వహిస్తున్న సిపిఐ(ఎం-ఎల్)కు అభినందనలు తెలియజేశారు. ఈ సెమినార్ జిల్లాస్థాయిల్లో కూడా జరపవలసిన అవసరం ఉందన్నారు. 90 శాతం అంశాలపై కమ్యూనిస్టుల మధ్య సారూప్యత వుందని, విభేదాంశాలను సహృదయంతో ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుంటూ పరిష్కరించుకోవలసి వుంటుందన్నారు. బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చాక దోపిడీని తీవ్రం చేయటంతోపాటు మతతత్వాన్ని రెచ్చగొడుతూ, అన్నిరంగాల్లో అరెస్టుల వాళ్ళ పెత్తనాన్ని నెలకొల్పుతోందన్నారు. భారత దేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీల పునరేకీకరణ జరగాల్సిన అవసరాన్ని ఆయన నొక్కి చెప్పారు. భారతదేశ ప్రత్యేక పరిస్థితి అయిన కులవ్యవస్థ పట్ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ సమగ్రమైన పరిశీలన చేయలేదని, మన నేతలు అంబేద్కర్, పూలేలను నిర్లక్ష్యం చేశారని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. లాల్-నీల్ నినాదానికి మంచి స్పందన వుందని, మార్క్సిజం - లెనినిజంతోపాటు అంబేద్కర్, పూలే ఆలోచనా విధానాన్ని మేకవించాలని ఆయన పేర్కొంటూ పై రెండు అంశాలపై లోతైన చర్చ జరగాలని ఆయన కోరారు. దేశ రాజకీయాలను ప్రభావితం చేసేవైపుగా ముందుకు సాగుదామనే ఆశాభావాన్ని కా॥ రామకృష్ణ ఆయన ప్రసంగంలో వ్యక్తం చేశారు.

సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ పి. మధు సెమినార్ కీనోట్పై పత్రరూపంలో తమ అభిప్రాయాల్ని తెలియబరుస్తూ, కొన్ని అంశాలను వివరిస్తూ ప్రసంగించారు. సిద్ధాంత రాజకీయ అంశాలపై తేడాలున్నా కలిసి పనిచేయటానికి సిపిఐం సంపూర్ణంగా అంగీకరిస్తోందని ఆయన తెలియజేశారు. 1991లో మనదేశంలో ప్రారంభమైన ఆర్థిక సరళీకరణ విధానాలు - దేశ రాజకీయ, ఆర్థిక, వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక,

సాంస్కృతికరంగాలలో పెనుమార్పులకు కారణ మయ్యాయని, దీనిని అర్థం చేసుకోవటంలో తాము వెనుకబడ్డామని 2015లో వేసిన ప్రత్యేక కమిషన్ అధ్యయనం ద్వారా తాము గ్రహించామని ఆయన పేర్కొన్నారు. పెట్టుబడిదారీ పద్ధతుల్ని వ్యవసాయంలో ప్రవేశపెట్టిన తర్వాత ధనిక, మధ్యతరగతి రైతులు-వడ్డీ వ్యాపారాలు, విత్తన సరఫరా, ఎరువుల వ్యాపారం ఇలా అన్ని రంగాల్లోకి ప్రవేశించి పూర్తి పట్టు సాధించారని, ఇప్పుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీ పోరాటాల్లోకి అధికశాతం మధ్యతరగతి రైతులు కలిసి రావటంలేదని, అధికార పార్టీ అండన వుండి ఆర్థిక ప్రయోజనాలు పొందటానికే వెంపర్లాడు తున్నారని ఆయన పేర్కొన్నారు. కేవలం కమ్యూనిస్టుల ఐక్యతతోనే సమస్యలన్నీ పరిష్కారం కావని, అంగీకృత అంశాలపై ఐక్య కార్యాచరణ సాగించాల్సిన అంశంపై నొక్కి చెప్పుతూ, ఈ సెమినార్ నిర్వహిస్తున్నందుకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటీకి అభినందనలు తెలియజేస్తూ కా॥ మధు తన ప్రసంగాన్ని ముగించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూ డెమోక్రసీ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ చిట్టిపాటి వెంకటేశ్వర్లు మాట్లాడుతూ హైదరాబాద్ సెమినార్లో తమ పార్టీ కేంద్ర కమిటీ నుండి పత్రం సమర్పించిన విషయాన్ని గుర్తు చేశారు. కమ్యూనిస్టుల చీలికకు పదవులు, అహంకారం వంటి అంశాలు కారణమని బయట ప్రచారం జరుగుతున్నప్పటికీ వాస్తవానికి సిద్ధాంత విభేదాలే కీలకమైనవిగా పేర్కొన్నారు. అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి భారతదేశంలోకి ప్రవేశించి అన్ని రంగాలను శాసిస్తోందంటూ, గ్రామాల్లో వస్తున్న పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల తాలూకు ప్రభావాల్ని ఈ నేపథ్యంలో అధ్యయనం చేయాలన్నారు. వ్యవసాయరంగంలో వస్తున్న ప్రతి మార్పు పైనాన్స్ పెట్టుబడికి లోబడినదేనని చెప్పారు. పెరుగుతున్న సంక్షోభం కారణంగా వివిధ రంగాల ప్రజానీకం సంఘటితంగానో, అసంఘటితంగానో ఆందోళనల్లోకి కదులు తుండటాన్ని ఆశాజనకమైన అంశంగా ఆయన పేర్కొన్నారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం కుల సమస్యను వర్గపోరాట దృక్పథంతో చూసి, కృషి సాగించింది తప్పు నిర్లక్ష్యం చేయాలని కాదన్నారు. విప్లవ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కులం అనేది పునాదితోపాటు ఉపరితల సమస్యగా గుర్తించి కార్యాచరణ సాగిస్తున్నాయని తెలిపారు. దళితుల ఉత్పత్తి సంబంధాలను మార్చే భూమి సమస్యపై పనిచేయకుండా కులసమస్య పరిష్కారం కాబోదన్నారు. కీనోట్ ప్రస్తావించిన అంశాలపై పరిమిత ప్రతినిధులతో మరింత లోతైన చర్చలు జరపటం అవసరమని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు.

యస్యుసిఐ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ అమరనాథ్ మాట్లాడుతూ మార్క్సిస్టు మహోపాధ్యాయులతోపాటుగా వారందరి ఉత్తమ శిష్యుడైన కా॥శిబ్బాబ్ ఘోషను కూడా మరో మహోపాధ్యాయుడుగా తమ పార్టీ గుర్తిస్తుందని పేర్కొన్నారు. భారతదేశంలో బూర్జువా వర్గం తన ప్రజాతంత్ర కర్తవ్యాలను నెరవేర్చలేదని, ప్రస్తుత దోపిడీ రాజ్యాన్ని కూల్చి, విప్లవాత్మక మార్పు సాధించడం ఎన్నికల ద్వారా సాధ్యం కాదని, విప్లవమే దీనికి పరిష్కారమని తాము భావిస్తున్నట్లు చెప్పారు. స్వాతంత్ర్యానంతర పబ్లిక్ రంగ సేవలను ఉపయోగించుకొని బలపడిన పెట్టుబడిదారీవర్గం ఒక విధమైన సామ్రాజ్య వాదులుగా ఎదిగారన్నారు. రష్యా పతనం అనంతరం మార్క్సిజానికి కాలం చెల్లిందనే పేరుతో దాడులు పెరిగాయన్నారు. కుల పోరాటాల ద్వారా మరింత కులతత్వం పెరుగు తుందన్నారు. కులానికి, మతానికి, జాతికి అతీతమైన వర్గ ఐక్యతను సాధించటమే శాస్త్రీయ పరిష్కారమని ఆయన పేర్కొన్నారు. కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయతతో పెదధోరణులన్నింటిపై పోరాటం సాగించాలన్నారు. సైద్ధాంతిక పోరాటాన్ని అభివృద్ధి చేయటం, ప్రజలను పోరాటాలలోకి సమీకరించటం రెండూ విడదీయ లేనివి, ముఖ్యమైనవని పేర్కొంటూ ఐడలాజిక్ ల సెంట్రలిజమ్ ను సాధించాలన్నారు. పది వామపక్ష పార్టీల ఐక్య కార్యాచరణలోని లోపాలను సవరించుకొని ముందుకు సాగాలని కా॥అమరనాథ్ తన ప్రసంగంలో కోరారు.

ఎమ్సీసిఐ(యు) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ తూమాటి శివయ్య మాట్లాడుతూ ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలోనే అనేక సిద్ధాంత, రాజకీయ భిన్నాభిప్రాయాలు, విభేదాలున్నప్పటికీ చారిత్రాత్మక తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాట నిర్మాణానికి అవేవీ అడ్డూరలేదనే అంశాన్ని గుర్తుచేశారు. అమరులు కామ్రేడ్స్ ఓంకార్, కొల్లా వెంకయ్య, మండ్ల నుబ్బారెడ్డిల ఆధ్వర్యంలోనే వివిధ కమ్యూనిస్టు, విప్లవశక్తులు అంగీకృత అంశాలపై ఐక్యకార్యాచరణ కోసం ప్రయత్నాలు ప్రారంభించిన విషయాన్ని ఆయన పేర్కొన్నారు. రష్యా, చైనాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఏర్పడిన 3, 4 దశాబ్దాల కాలంలోనే రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్నాయని, ఇటీవలి కాలంలో నేపాల్ లోనూ అలాంటి పరిణామాలు చోటుచేసు కున్నాయన్నారు. సామ్రాజ్యవాదాన్ని, పెట్టుబడిదారీ దోపిడీని వ్యతిరేకించే పెట్టిబూర్జువా పార్టీలను కలుపుకోవలసి వుంటుందన్నారు. సిపిఐ, సిపిఎంలను రివిజనిస్టులుగా ముద్రలు వేయటం సరికాదన్నారు. భారతదేశంలో నేడు 32 కమ్యూనిస్టు పార్టీలున్నాయని పేర్కొంటూ, వీరి మధ్య చాలా ఓపికగా సమన్వయం సాధించాల్సి వుంటుందన్నారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆ విధమైన

కృషిని ఓర్పుతో సాగిస్తుందని తమకు నమ్మక ముందన్నారు.

ఈరోజున గ్రామాలలో వందల ఎకరాలు కలిగిన, కర్మశత్రుత్వంతో కూడిన భూస్వాములు లేరని కా॥ శివయ్య పేర్కొంటూనే, భూమి సమస్య కీలకమైనదన్నారు. సరళమైన దోపిడీ పద్ధతులు, కులం పేరుతో పట్టు సాధించటం వంటి అంశాలను పరిశీలించాలన్నారు. ప్రపంచీకరణ తర్వాత గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో మార్పులను సరిగ్గా అంచనా వేసుకోవాలన్నారు. ఈ సవాళ్ళను మనం స్వీకరించాలి, ఎదుర్కో వాలన్నారు. పునరేకీకరణ కావాలి కానీ దానికి ఇంకా సమయముందన్నారు. సమస్యల ప్రాతిపదికపైన 'ముగ్గురు దోపిడీదారులకు' వ్యతిరేకంగా బలమైన ఉద్యమ నిర్మాణ బాధ్యత మనందరిపై వుందని కా॥ శివయ్య తన ప్రసంగంలో నొక్కి చెప్పారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) లిబరేషన్ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ సత్యనారాయణ మాట్లాడుతూ ఈ సెమినార్ కీనోట్లో చాలావరకూ అందరూ అంగీకరించే విషయాలున్నాయన్నారు. దేశంలో మనువాదశక్తుల ప్రాబల్యం పెరగటం అనే సవాల్ను మనం స్వీకరించాలన్నారు. నిర్మాణంలో ప్రతి కార్యకర్తకు సైద్ధాంతిక, రాజకీయ దృక్పథాన్ని అందించాలని, నిర్మాణాన్ని పటిష్టంగా ఏర్పరచు కోవాలని, విస్తృతంగా ప్రజాతంత్రశక్తులను గెలుచుకోవాలని ఆయన పేర్కొన్నారు. సంక్షోభానికి కారణమైన పాలకవర్గాలే ఒక పరిష్కారమార్గాన్ని ముందుకు తేవటాన్ని ఎదుర్కోవాలన్నారు. పార్టీ పరంగా సమస్యల్ని పరిష్కరించుకుంటూనే, ప్రజా సమస్యల పరిష్కారానికి ఒక విశాలమైన వేదికను ఏర్పాటు చేసుకోవాల్సిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పతూ ఆ క్రమంలోనే విభేదాలను పరిష్కరించుకోగలుగు తామని ఆయన తన ప్రసంగంలో పేర్కొన్నారు.

విప్లవ రచయితల సంఘం ప్రతినిధి కా॥ అరసవిల్లి కృష్ణ మాట్లాడుతూ 75 ఏళ్ళ పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యం దేశాన్ని దుర్భర దారిద్ర్యంగా మార్చేసిందని, దేశం మరింత గడ్డుకాలంలోకి ప్రవేశిస్తున్న ఈవేళ, మన మధ్య వున్న అన్ని భిన్నత్వాలను మరిచి ప్రజలకోసం ఆలోచించాలని బీజప్రాయంలో అయినా భరోసానివ్వటం ప్రాధాన్యత కలిగిన విషయంగా పేర్కొన్నారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ముందుకు తెచ్చిన విషయాల్ని చాలా అవసరమైనవిగా పేర్కొంటూ, దేశ స్థితిగతులను మార్చటానికి పూనిక వహించకపోతే భవిష్యత్తరాల ముందు తల దించుకోవలసి వస్తుందన్నారు. ఎర్రజెండా నీడలో త్యాగాలకు సిద్ధం కావాలన్నారు. అందరూ కలిసి పరిష్కారాన్ని వెతకటం మంచి విషయంగా కా॥ కృష్ణ తన ప్రసంగంలో పేర్కొన్నారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూ డెమోక్రసీ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ పి. ప్రసాద్ మాట్లాడుతూ హైదరాబాద్లో జరిగిన సెమినార్లో తమ కేంద్రకమిటీ తరపున పత్రాన్ని సమర్పించిన విషయం గుర్తుచేశారు. మేధోకసరత్తు చేయటానికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) పూనుకోవటాన్ని స్వాగతిస్తున్నా మన్నారు. ఐక్య కార్యచరణకు, విలీనానికి మధ్య తేడాలను వివరిస్తూ స్థిరమైన ఐక్య కార్యచరణ ప్రాతిపదికన విలీన ప్రక్రియ ప్రారంభమవు తుందని కా॥ ప్రసాద్ పేర్కొన్నారు. శ్రామికవర్గ విప్లవోద్యమాలు బలహీనంగా వున్న కారణంగానే సామ్రాజ్యవాదం ప్రత్యామ్నాయాలను సృష్టించు కుంటోందని, దానిలో భాగంగా కుల, మత, ప్రాంత తదితర అంశాల్ని పాలకులు ఎజెండా మీదకు తెస్తున్నారని, అనివార్యంగా ఈ సమస్యల్ని విప్లవశక్తులు అడ్రస్ చేయాల్సి వుంటుందని అభిప్రాయపడ్డారు. స్థూలంగా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు ప్రవాహంలోని సంస్థలన్నింటి మధ్య 99 శాతం ఏకాభిప్రాయం వున్నప్పటికీ పాలకులు ముందుపెట్టిన అంశాలు (ఉదా : డఫోడమ్) మన మధ్య ఐక్యతను స్థిరపడనీయ కుండా చేస్తున్నాయన్నారు. ఒక కమాండబుల్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ, లెనిన్ లాంటి నాయకుడు లేకపోవటం కూడా మన మధ్య చీలికలకు కారణమవుతున్నదన్నారు. వ్యవస్థను కూలదోసే ప్రాతిపదికన విప్లవకారుల మధ్య ఐక్యకార్యచరణ సాగిస్తూ, క్రమంగా ఐక్యతకోసం పురోగ మించాలని; మరికొంత విస్తృతంగా ప్రజాస్వామిక డిమాండ్లపై ఐక్య కార్యచరణ సాగించాలని కా॥ ప్రసాద్ అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ కృషిలో సిపిఐ (ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ క్రియాశీలంగా పాల్గొంటుందని ఆయన తెలియజేశారు.

సెమినార్లో వక్తలు ముందుంచిన అంశాలపై అభిప్రాయాలు, సందేహాలు, చర్చను అధ్యక్షవర్గం అహ్యోనించగా పలువురు ప్రతినిధులు దీనిలో పాల్గొన్నారు. రెండవరోజు ఉదయం సెషన్లో ప్రతినిధులు అడిగిన ప్రశ్నలకు ఆయా వక్తలంతా వివరణలు, సమాధానాలు ఇచ్చారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా॥ గుర్రం విజయకుమార్ చర్చలో జోక్యం చేసుకుంటూ మాట్లాడారు. వర్గపోరాటాలు విజయం సాధించటానికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఒక్కటిగా పూనుకుంటే మాత్రమే సాధ్యంకాదని, అందుకే అందరం ఒకచోట చేరామనే విషయాన్ని దృష్టికి తెచ్చారు. భూమి కేంద్రీకరణపై చర్చలు విమిసాగినప్పటికీ ప్రజలు, కమ్యూనిస్టులు కోరుకున్న విధంగా భూమి సమస్య పరిష్కారం కాలేదన్నారు. దున్నేవానికే భూమికోసం పోరాడాలి, అందుకోసం సాగిన పోరాటా లన్నింటిని స్వంతం చేసుకోవాలన్నారు. ఎన్నికలలో పాల్గొనటంలో

1952-68 మధ్య కాలంలో కాపాడుకోవాల్సిన విలువలను కోల్పోయామన్నారు. పాలకవర్గాలను నిలదీయాలంటే కమ్యూనిస్టులకు భూమిక కావాలని, దానికి ఓట్లు సాధన కాదని ఆయన పేర్కొన్నారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా॥ మధు సెమినార్ ముగింపు ప్రసంగం చేశారు. తమ మౌలిక సమస్యల పరిష్కారానికి ఎవరు నాయకత్వం వహిస్తారని ప్రజలు ఎదురు చూస్తున్నారని ఆయన తొలుత ప్రస్తావించారు. ఈ సమస్యను ఏ ఒక్క నిర్మాణమూ పరిష్కరించ లేదని భావిస్తున్నామని, వాస్తవిక దృక్పథంతో మనమంతా కలిసి పనిచేసుకోవటానికి దారిచేసు కుంటున్నామని వివరించారు. ఈ ఆచరణ ప్రారంభించి, సాగించే క్రమంలోనే అవగాహన మరింత పెరిగి, 'గ్రీప్' ఏర్పడుతుందన్నారు. కేంద్రకమిటీ అధ్యక్షులలో జరిగిన సెమినార్ లోనూ, ప్రస్తుతం రాష్ట్రకమిటీ అధ్యక్షులలో జరిగిన సెమినార్లలో ఫలవంతమైన చర్చలు జరిగాయని కా॥ మధు పేర్కొన్నారు. అనేక విభేదాలతో కూడా ఐక్య ఉద్యమాన్ని మనం నడపవచ్చని కీనోట్ పేర్కొందని, లాంఛన ప్రాయపు ఐక్య కార్యచరణ కాకుండా బలమైన వర్గపోరాటాల నిర్మాణానికి సిద్ధపడాలన్నారు. కుల సమస్యను కమ్యూనిస్టులు పట్టించుకోలేదనే అవగాహనపై కా॥ మధు మాట్లాడుతూ గత చరిత్రను సీరియస్గా అధ్యయనం చేస్తే దీనికి సమాధానం దొరుకుతుందన్నారు. ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా కొందరు మనపై దాడిచేసే సందర్భంలో వెనుకబడిపోయాయని భావించి, దాని నుండి మరో తప్పు చేయవద్దన్నారు.

ఈ సెమినార్లో చర్చించిన వివిధ సిద్ధాంత, అవగాహన సమస్యలకు ఇప్పటికిప్పుడే కొన్ని నిర్ధారణలుగా చేయలేమని, అవగాహనల సంఘర్షణకు ఈ సెమినార్ దోహదపడిందని, క్రమంలో నిర్ధారణలకు, ఏకాభిప్రాయానికి రావచ్చునని ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశారు. చర్చల క్రమం సాగిస్తూనే, ఆచరణాత్మకమైన ఐక్య కార్యచరణ వేదికను కూడా అలాంటి సమావేశం నుండే రూపొందించుకోగలుగుతామని చెప్పారు. మొత్తంగా చూసినపుడు సెమినార్ చర్చలు నిస్సంకోచంగా, ఫలప్రదంగా జరిగాయని తన సెమినార్ ముగింపు ప్రసంగంలో పేర్కొన్నారు.

ఈ సెమినార్లో సిపిఐ(ఎం.ఎల్) తెలంగాణా రాష్ట్రకార్యదర్శి కా॥ప్రసాదన్న, వివిధ ప్రజా సంఘాల నేతలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, మేధావులు పాల్గొన్నారు. ఈ సెమినార్లో పాల్గొన్న వివిధ పార్టీల నాయకుల బృందాలకు, ప్రతినిధులకు అధ్యక్షవర్గం ధన్యవాదాలు తెలిపిన అనంతరం అంతర్జాతీయ శ్రామిక గీతంలో సెమినార్ ముగిసింది.

'భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు' అంశంపై రాష్ట్ర సెమినార్ లిపిార్డు

సెమినార్ లో ప్రసంగిస్తున్న కామ్రేడ్స్ జి.విజయకుమార్, పి.జస్వంతరావు, ఎస్.రూప్రీ, వేదికపై కామ్రేడ్స్ మధు, రామకృష్ణ, ఇతర వక్తలు

గుంటూరు, 2019 మే 18, 19 తేదీలు :

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ ఆధ్వర్యంలో 'భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు - ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు' అంశంపై గుంటూరు - ఎన్జీజీవో కళ్యాణ మండపంలో మే 18, 19 తేదీలలో రాష్ట్రస్థాయి సెమినార్ జరిగింది.

మే 18వ తేదీ ఉదయం 10.30 గం||కు ప్రారంభమైన ఈ సెమినార్ కు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు కామ్రేడ్స్ సి. పెద్దన్న, గణేష్ పండా, ఎం.ఎస్.నాగరాజులు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులను, సెమినార్ లో పాల్గొనటానికి వచ్చిన వివిధ పార్టీల నాయకులను, అధ్యక్షవర్గాన్ని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా|| జె. కిషోర్ బాబు సాదరంగా వేదికపైకి ఆహ్వానించారు. సమసమాజ సాధనలో మృతినెందిన అమరులందరికీ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా పోరాడి అమరులైన వారందరికీ జోహార్లర్నిస్తూ సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు కా|| డివిఎస్ స్వామి సంతాప తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన అనంతరం, సదస్సు ప్రతినిధులంతా లేచి నిలబడి రెండు నిమిషాలు మౌనం పాటించారు. అమరులకు జోహార్లర్నిస్తూ ప్రజా కళాకారులు పాటలు పాడారు.

ఈ సెమినార్ ను ప్రారంభిస్తూ సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా|| ఎస్.రూప్రీ మాట్లాడారు. 'భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు' అంశంపై సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ ఓ కీ నోట్ ను రూపొందించి 2018 సెప్టెంబర్ లో హైదరాబాద్ లో అఖిలభారత స్థాయిలో సెమినార్ ను నిర్వహించటాన్ని, వివిధ విప్లవ, కమ్యూనిస్టుపార్టీల కేంద్ర నాయకులు ఆ సెమినార్ లో తమ తమ అభిప్రాయాలను వెల్లడించిన విషయాన్ని ఆమె గుర్తు చేశారు. ఆ సెమినార్ ప్రొసీడింగ్స్ మొత్తాన్ని పుస్తక రూపంలో ప్రచురించామని ఆమె తెలియజేశారు. కేంద్రకమిటీ చేసిన ఆ ప్రయత్నం కొనసాగింపుగా ఇదే అంశంపై పార్టీ రాష్ట్ర కమిటీల నాయకత్వంలో వివిధ రాష్ట్రాలలో రాష్ట్రస్థాయి సెమినార్లను నిర్వహించి, ఆయా రాష్ట్రాలలోని వివిధ విప్లవ, కమ్యూనిస్టు పార్టీల నాయకత్వాలను భాగస్వాములను చేయాలనే నిర్ణయంమేరకు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ

ఈ సెమినార్ నిర్వహిస్తోందని తెలియజేశారు.

ప్రపంచవ్యాపితంగా వర్గపోరాటాలు వెనుక పట్టు పట్టిన ఈ దశలో పీడిత ప్రజా పోరాటాల్లో, సంఘాల్లో, వర్గ ఉద్యమాలలో పనిచేస్తున్న వ్యక్తులు, శక్తులు ఉద్యమాన్ని ఏవిధంగా ముందుకు తీసుకువెళ్ళాలని మదన పడుతున్నారన్నారు. ప్రజా సమస్యల పరిష్కారానికి అంగీకృత సమస్యలపై కలిసి వచ్చే శక్తులన్నింటితో కలిసి ఏమేరకు ముందుకు సాగగలుగుతామో, ఐక్య కార్యచరణ ఉద్యమాలను ఏ మేరకు నిర్మించ గలుగుతామో ఆలోచించాలని సెమినార్ కు హాజరైన వివిధ విప్లవ, కమ్యూనిస్టు పార్టీల నేతలకు ఆమె విజ్ఞప్తి చేశారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ రూపొందించిన కీ నోట్ ఈ సెమినార్ కు కూడా కీ నోట్ గా వుంటుందని చెబుతూ, సెమినార్ కు హాజరైన సిపిఐ(ఎం-ఎల్) శ్రేణులు కూడా కీ నోట్ పైనా, వక్తలు సమర్పించే ప్రత్యేకమైన స్వేచ్ఛగా తమ అభిప్రాయాలను వెల్లడించాల్సిందిగా కోరారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా|| పి. జస్వంతరావు కేంద్రకమిటీ రూపొందించిన కీ నోట్ నేపథ్యాన్ని, అందులో ప్రస్తావించిన ముఖ్యమైన అంశాలను స్థూలంగా సెమినార్ ముందుంచారు. వివిధ భిన్నాభిప్రాయాలను వారందరం ఒక దగ్గరకు కూడి చర్చించేందుకు వీలుగా ఈ సెమినార్ కీ నోట్ ను కేంద్రకమిటీ రూపొందించినదని చెప్పారు. పూర్వదోపిడీ రూపాలు, గ్రామాలలో వర్గపోరాడి, వ్యవసాయంలో యంత్రాల వినియోగం, నిచ్చినమెట్ల సాంఘిక వ్యవస్థ, మతతత్వం, సంస్కరణవాద దృక్పథం, మొదలైన అంశాలపై పార్టీ అవగాహనను స్పష్టం చేస్తూనే వీనిపట్ల సెమినార్ కు హాజరైనవారంతా తమ తమ అభిప్రాయాలను తెలపవల్సిందిగా కోరారు. వీటిపై భిన్నాభిప్రాయాలు, విభేదాంశాలు వున్నప్పటికీ ప్రభుత్వం చేసిన భూ సంస్కరణలను అమలుచేయమని డిమాండ్ చేయటానికి, ఆదివాసుల అటవీ హక్కులను, కార్మిక హక్కులను, దళిత హక్కులను, స్త్రీల హక్కులను డిమాండ్ చేయటానికి, అందుకొరకే రూపొందించామని చెప్పే చట్టాలను సరిగ్గా, సక్రమంగా అమలుచేయమని ప్రభుత్వాలపై వత్తిడి తేవడానికి విప్లవ, కమ్యూనిస్టు, వామపక్ష శక్తుల మధ్య విభేదాలు ఉండవలసిన అవసరంలేదని భావిస్తున్నామని ఆయన (తరువాతి 22వ పేజీలో)

